

รายงานผลการประชุมทางวิชาการ การวิจัยทางการศึกษาระดับชาติ ครั้งที่ 17

“การพลิกโฉมการศึกษาไทยเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน”

8 - 9 สิงหาคม 2566

สำนักวิจัยและพัฒนาการศึกษา
สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา

370.78

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา

ส 691 ร

รายงานผลการประชุมทางวิชาการ การวิจัยทางการศึกษาระดับชาติ ครั้งที่ 17
“การพลิกโฉมการศึกษาไทยเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน”

136 หน้า

ISBN(e-book) : 978-616-270-441-3

รายงานผลการประชุมทางวิชาการ การวิจัยทางการศึกษาระดับชาติ ครั้งที่ 17

“การพลิกโฉมการศึกษาไทยเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน”

สิ่งพิมพ์ สกศ.

อันดับที่ 37/2566

ISBN(e-book)

978-616-270-441-3

เผยแพร่

ตุลาคม 2566

จัดทำโดย

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

เผยแพร่โดย

กลุ่มส่งเสริมการวิจัย

สำนักวิจัยและพัฒนาการศึกษา

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา

99/20 ถนนสุขุวิท เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300

โทรศัพท์ 0-2668-7123 ต่อ 1315,1317,1344

โทรสาร 0-2243-2770

Website : www.onec.go.th

คำนำ

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา ได้ดำเนินการจัดการประชุมทางวิชาการ การวิจัยทางการศึกษา ระดับชาติ ครั้งที่ 17 “การพลิกโฉมการศึกษาไทยเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน” ในระหว่างวันที่ 8 - 9 สิงหาคม 2566 ณ โรงแรมอัสคิน แกรนด์ คอนเวนชั่น กรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นเวทีทางวิชาการในการนำเสนอผลงานวิจัยทางการศึกษา เผยแพร่องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย แลกเปลี่ยนเรียนรู้แนวทางในการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ ซึ่งจะเป็นการขับเคลื่อนแผนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษาที่มีเป้าประสงค์ เพื่อยกระดับคุณภาพของการจัดการศึกษา ลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา มุ่งความเป็นเลิศและ สร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

การประชุมทางวิชาการฯ ในครั้งนี้ มีการนำเสนอผลงานวิจัยทางการศึกษา จำนวน 41 เรื่อง จากผลงานวิจัยที่ส่งเข้ามารับการคัดเลือก จำนวน 231 เรื่อง ซึ่งผลงานวิจัยฯ ที่ได้รับการคัดเลือกดังกล่าว ถือว่าเป็นผลงานวิจัยที่มีคุณภาพและผ่านการคัดเลือกจากผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านวิจัยทางการศึกษา จากหลากหลายสาขาในประเด็นการวิจัยที่เกี่ยวข้อง นอกจากการนำเสนอผลงานวิจัยฯ ยังมีการบรรยาย พิเศษ เวทีเสวนาทางวิชาการ รวมทั้งการอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะผลงานวิจัย ในประเด็นต่างๆ โดยผู้ทรงคุณวุฒิทางการศึกษา

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาขอขอบคุณนักวิจัย นักวิชาการ คณาจารย์ ครู และผู้ที่ส่งผลงาน เข้าร่วมการคัดเลือกเพื่อนำเสนอในการประชุมทางวิชาการฯ และขอขอบคุณหน่วยงานและองค์กรทางด้านการศึกษาที่ร่วมเป็นเจ้าภาพจัดงาน ได้แก่ กองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา (กสศ.) องค์การยูนิเซฟ (ประเทศไทย) สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.) สำนักงาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (สพ.) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) สำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษา (สอศ.) ที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย ที่ประชุมคณะกรรมการอธิการบดีมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคล และที่ประชุมอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏ รวมทั้ง ผู้ทรงคุณวุฒิ วิทยากร ผู้สนใจ เข้าร่วมการประชุม และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่านที่ได้ให้ความร่วมมือ สนับสนุนการจัดงานประชุม ทางวิชาการฯ ครั้งนี้ จนประสบความสำเร็จลุล่วงด้วยดี

สารบัญ

ก

คำนำ

ข

สารบัญ

จ

โครงการจัดการประชุมทางวิชาการ
การวิจัยทางการศึกษาระดับชาติ ครั้งที่ 17

บรรยายพิเศษ

3

The Use of Research Evidence in Education
Policy: Global and International Perspectives

โดย Assistant Prof. Chanwoong Baek

6

Bridging the Gap Between Research and Policy

โดย Ms. Kate Griffiths

9

เสวนาวิชาการ

การเชื่อมโยงระหว่างการศึกษาวิจัยกับการกำหนด
นโยบายทางการศึกษา

โดย ดร.ไกรยส ภัทราวาท

ดร.เกียรติอนันต์ ล้วนแก้ว

รศ.ดร.พร้อมพิไล บัวสุวรรณ

12

การลงทุนเพื่อการพัฒนาการศึกษา

โดย ดร.รังสรรค์ มณีเล็ก

รศ.ดร.ชัยยุทธ ปัญญาสวัสดิ์สุทธิ์

ดร.ปัทมา เอี่ยมละออ

ค

เสวนาวิชาการ (ต่อ)

15

การพัฒนาการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต
เพื่อเพิ่มผลิตภาพและการทำงานที่มั่นคง

โดย รศ.ดร.นงลักษณ์ มโนวัลย์เลา

รศ.ดร.สุวิธิดา จรุงเกียรติกุล

ดร.รุ่งนภา จิตรโรจนรักษ์

21

ประเด็นการลดความเหลื่อมล้ำเพื่อเข้าถึง
การเรียนรู้ที่มีคุณภาพ

35

ประเด็นการผลิตและพัฒนาครูและบุคลากร
ทางการศึกษา

43

ประเด็นการส่งเสริมการจัดการศึกษา
ที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน
และการเปลี่ยนแปลงของโลกและการฟื้นฟู

การเรียนรู้หลังสถานการณ์โควิด 19

(การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาและวิทยาศาสตร์)

55

ประเด็นการส่งเสริมการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับ
ความต้องการของตลาดแรงงานและการเปลี่ยนแปลงของโลก

(การจัดการศึกษาศาสนาและสังคมศาสตร์และการบัญชี)

สารบัญ
(ต่อ)

สารบัญ

(ต่อ)

66	ประเด็นการส่งเสริมการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและการเปลี่ยนแปลงของโลก (ภาษาและศิลปะ)
78	ประเด็นการส่งเสริมการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและการเปลี่ยนแปลงของโลก (การจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมการเป็นผู้ประกอบการและการศึกษาตลอดชีวิต)
90	ประเด็นการพลิกโฉมการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล (1)
100	ประเด็นการพลิกโฉมการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล (2)
111	ผลการสำรวจความคิดเห็น
121	ผลงานวิจัยที่ได้รับรางวัล
123	คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ พิจารณาผลงานวิจัยทางการศึกษา
125	คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการประชุม
128	คณะผู้จัดทำ

โครงการจัดการประชุมทางวิชาการ การวิจัยทางการศึกษาระดับชาติ ครั้งที่ 17

“การพลิกโฉมการศึกษาไทยเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน”

ระหว่างวันที่ 8-9 สิงหาคม 2566

ณ โรงแรมอัศวิน แกรนด์ คอนเวนชั่น กรุงเทพมหานคร

.....

1. หลักการและเหตุผล

การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้บรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) และสอดคล้องกับบริบทสังคมโลกที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว จากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีดิจิทัล รวมทั้งผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ทำให้รัฐบาลต้องมีเป้าหมายการพัฒนาการศึกษาแบบองค์รวม ที่ระบบการศึกษาและการเรียนรู้ต้องปรับเปลี่ยนอย่างเร่งด่วน เพื่อให้เกิดความยืดหยุ่น ลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา เพื่อสร้างและพัฒนา “มนุษย์คุณภาพ” ที่รู้เท่าทัน รับผิดชอบต่อตัวเองและรอบโลก สามารถก้าวผ่านวิกฤติต่าง ๆ และนำพาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน

ทั้งนี้ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อส่งเสริมขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศให้สูงขึ้นนั้น จะต้องมุ่งเน้นการวิจัย พัฒนานวัตกรรมทางการศึกษาและนำเทคโนโลยีใหม่ๆ มาปรับใช้เพื่อพัฒนาและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เนื่องด้วยพื้นฐานการวิจัยเป็นศาสตร์ที่มีหลักวิชาและเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างองค์ความรู้ นวัตกรรม และสิ่งประดิษฐ์คิดค้นใหม่ที่น่าเชื่อถือ สามารถนำไปใช้ประโยชน์ตลอดจนเพิ่มมูลค่าเชิงพาณิชย์ได้

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาซึ่งมีภารกิจในการส่งเสริมสนับสนุนการทำวิจัยทางการศึกษาที่มีคุณภาพ และการนำผลงานวิจัยลงสู่การปฏิบัติ รวมทั้งส่งเสริมเครือข่ายการวิจัยทางการศึกษา จึงได้ดำเนินงานโครงการจัดประชุมทางวิชาการ การวิจัยทางการศึกษาระดับชาติ ครั้งที่ 17 ภายใต้หัวข้อ “การพลิกโฉมการศึกษาไทยเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน” เพื่อเป็นเวทีทางวิชาการในการนำเสนอ เผยแพร่และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผลงานวิจัยทางการศึกษาที่มีคุณภาพ ซึ่งจะเป็นการขับเคลื่อนการใช้การวิจัยเพื่อพัฒนาองค์ความรู้ นวัตกรรมและแบบปฏิบัติที่ดีทางการศึกษาที่จะนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อพัฒนาการศึกษาของประเทศต่อไป

2. วัตถุประสงค์โครงการ

2.1 เพื่อเป็นเวทีในการนำเสนอและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผลงานวิจัย องค์ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรมและแบบอย่างปฏิบัติที่ดีทางการศึกษาที่จะนำไปสู่การปฏิบัติ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการขับเคลื่อนแผนและยุทธศาสตร์การศึกษาของประเทศ และสามารถตอบสนองประเด็นสำคัญๆ ของนโยบาย ด้านการศึกษาของรัฐบาล

2.2 เพื่อส่งเสริม สร้างขวัญกำลังใจในการสร้างสรรค์ผลงานวิจัยในการยกระดับคุณภาพ การศึกษาของประเทศ

3. กิจกรรมและการทำงาน

3.1 การพิจารณาคัดเลือกและตัดสินผลงานวิจัยทางการศึกษา โดยมีประเด็นวิจัย จำนวน 6 ประเด็นดังนี้

- 1) การลดความเหลื่อมล้ำเพื่อเข้าถึงการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ (Reducing Inequity to Access Quality Learning)
- 2) การฟื้นฟูการเรียนรู้หลังสถานการณ์โควิด-19 (Road to Recovery from COVID - 19)
- 3) การส่งเสริมการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และการเปลี่ยนแปลงของโลก (Education and Employability)
- 4) การลงทุนด้านการศึกษาของภาครัฐ (Public Finance and Investment in Education)
- 5) การผลิตและพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีคุณภาพ (Teaching Professional Development)
- 6) การพลิกโฉมการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Transformation)

3.2 การจัดประชุมทางวิชาการ การวิจัยทางการศึกษาระดับชาติ ครั้งที่ 17 “การพลิกโฉม การศึกษาไทยเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ในรูปแบบ onsite และ online โดยมีรายละเอียดกิจกรรมการจัดงาน ดังนี้

- 1) การบรรยายพิเศษ
- 2) การเสวนาทางวิชาการ
- 3) การนำเสนอผลงานวิจัยห้องย่อย โดยแบ่งตามประเด็นการวิจัยที่กำหนด
- 4) การนำเสนอนิทรรศการผลงานวิจัยของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา

4. กลุ่มเป้าหมาย

- ผู้ร่วมงาน Onsite จำนวน 220 คน ได้แก่ ครู คณาจารย์ นักวิชาการ นักวิจัย บุคลากรทางการศึกษา นักเรียน นักศึกษา จากสถาบันการศึกษาภาครัฐและเอกชน รวมถึงหน่วยงาน มูลนิธิ และหน่วยงานต่าง ๆ

- ถ่ายทอดสดผ่าน Facebook Live และเว็บเพจการประชุมทางวิชาการฯ

5. ผู้รับผิดชอบโครงการ

สำนักวิจัยและพัฒนาการศึกษา สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

6.1 ทุกภาคส่วนของสังคมเกิดความรู้ ความเข้าใจ และตระหนักถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนการวิจัยทางการศึกษา เพื่อสร้างและพัฒนาเครือข่ายการวิจัยทางการศึกษาให้เกิดความร่วมมือ ร่วมพลังในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาโดยใช้การวิจัยเป็นฐาน

6.2 อาจารย์ ครู และบุคลากรทางการศึกษาและที่เกี่ยวข้อง นำผลงานวิจัยทางการศึกษาที่มีคุณภาพไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการศึกษาเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานตามนโยบายด้านการศึกษาของรัฐบาลมากขึ้น รวมทั้งเกิดความเข้มแข็งของประชาคมวิจัยทางการศึกษาในการสร้างสรรค์ผลงานวิจัยที่มีคุณค่ายิ่งขึ้น

“การพลิกโฉมการศึกษาไทย
เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน”

การบรรยายพิเศษ

The Use of Research Evidence in Education Policy:
Global and International Perspectives

Bridging the Gap Between Research and Policy

การบรรยายพิเศษ

The Use of Research Evidence in Education Policy: Global and International Perspectives

โดย Assistant Prof. Chanwoong Baek

การใช้หลักฐานงานวิจัยในการกำหนดนโยบายทางการศึกษา

หลักฐานงานวิจัยถือว่ามีความสำคัญมากในการกำหนดนโยบายทางการศึกษา เนื่องจากการศึกษามีความเกี่ยวข้องกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลายฝ่าย อาทิ ผู้ปกครอง ชุมชน หน่วยงาน/องค์กรทางการศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน ซึ่งมีเป้าหมายทางการศึกษาและความคาดหวังในผลลัพธ์ทางการศึกษาที่แตกต่างกัน ทำให้ในกระบวนการกำหนดนโยบายทางการศึกษา จำต้องมีการเปิดรับความคิดเห็นที่หลากหลาย เพื่อให้นโยบายมีความครอบคลุมและตอบโจทยความต้องการของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลหรือหลักฐานที่จะนำมาสนับสนุนนโยบายทางการศึกษา จึงต้องเป็นข้อมูลที่นำเชื่อถือ มีความสมเหตุสมผลทางวิชาการ

ในปี พ.ศ. 2564 ได้มีการเสนอกลไกความร่วมมือทางการศึกษาในระดับโลก ในการประชุม Global Education Meeting ซึ่งที่ประชุมได้อนุมัติข้อเสนอกลไก

เพื่อความร่วมมือทางการศึกษาในระดับภูมิภาคและระดับโลก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนด้านการศึกษา หรือ SDG 4 (Sustainable Development Goal 4) และ 1 ใน 3 ภารกิจจากข้อเสนอดังกล่าวคือ การส่งเสริมการกำหนดและขับเคลื่อนนโยบายที่มีหลักฐานงานวิจัยรองรับ

ตัวอย่างการเน้นหลักฐานงานวิจัยในการกำหนดนโยบายระดับประเทศของประเทศสหรัฐอเมริกาคือ พระราชบัญญัติ “ไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง” หรือ No Child Left Behind Act ในปี พ.ศ. 2544 โดยในการกำหนดนโยบายดังกล่าว ผู้กำหนดนโยบายได้ให้ความสำคัญกับข้อมูลและหลักฐานที่มีงานวิจัยสนับสนุน เช่นเดียวกับพระราชบัญญัติ “นักเรียนทุกคนประสบความสำเร็จ” หรือ Every Student Succeeds Act ในปี พ.ศ. 2558 ที่ได้ระบุอย่างเฉพาะเจาะจงว่าเป็นกฎหมายการปฏิรูปการศึกษาที่มีหลักฐานงานวิจัยรองรับ

อย่างไรก็ตาม ในการกำหนดนโยบายทางการศึกษามักมีประเด็นถกเถียงระหว่างการใช้ข้อมูลหรือหลักฐานเชิงประจักษ์โดยมีงานวิจัยเป็นฐานด้วยวิธีทดลองสุ่มแบบมีกลุ่มควบคุม (Randomized Control Trial Study) กับข้อมูลหรือหลักฐานที่มาจากการปฏิบัติจริงในทางวิชาชีพ ในการกำหนดนโยบายทางการศึกษา โดยฝ่ายหนึ่งเห็นว่าควรจะใช้หลักฐานงานวิจัยมาสนับสนุนการกำหนดนโยบายทางการศึกษา ในขณะที่อีกฝ่ายเห็นตรงกันข้ามว่าควรใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ที่มาจากการปฏิบัติจริง อย่างไรก็ตาม หลักฐานที่มาจาก การปฏิบัติจริงในเรื่องการเรียนการสอนถือว่าเป็นข้อมูลจากบริบทและกลุ่มเป้าหมายที่เฉพาะเจาะจง ซึ่งเป็นการยากที่จะนำมาสนับสนุนแนวคิดใหม่ทางการศึกษาหรือกำหนดนโยบายทางการศึกษาในภาพรวมได้ ซึ่งด้วยเหตุผลดังกล่าว ทำให้ผู้กำหนดนโยบายต้องมองหาหลักฐานหรือข้อมูลที่สมเหตุสมผล มีความน่าเชื่อถือ และถูกต้องตามหลักวิชาการ

ความท้าทายของการใช้หลักฐานงานวิจัย ในการกำหนดนโยบายทางการศึกษา

ถึงแม้ว่าหลักฐานงานวิจัยจะมีบทบาทสำคัญ ในการกำหนดนโยบายทางการศึกษา แต่การนำหลักฐานหรือข้อมูลดังกล่าวมาใช้ในการกำหนดนโยบายยังมีไม่มากเท่าที่ควร โดยองค์การยูเนสโก ได้ทำการสำรวจแบบสอบถามจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ในการกำหนดนโยบายจากประเทศต่างๆ ทั่วโลก

จำนวนกว่า 900 คน รวมทั้งสัมภาษณ์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน รวมทั้งผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 39 คน เพื่อวิเคราะห์ที่มาของหลักฐานข้อมูลที่ใช้ในการกำหนดนโยบายทางการศึกษาในปัจจุบันทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติ ซึ่งผลการสำรวจพบว่าหลักฐานงานวิจัยที่มีอยู่มากมายในปัจจุบันไม่เชื่อมโยงและไม่ตอบโจทย์ความต้องการของผู้กำหนดนโยบายในระดับประเทศหรือระดับท้องถิ่น อีกนัยหนึ่งคือองค์กร/หน่วยงานในระดับโลก รวมทั้งเครือข่ายทางการศึกษาและแพลตฟอร์มต่างๆ ผลิตและเผยแพร่หลักฐานงานวิจัยที่ศึกษาแนวคิดแนวปฏิบัติที่ดีทางการศึกษาที่นำมาซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาที่ยอดเยี่ยม หากแต่แนวคิดเหล่านั้น อาจไม่ได้ตั้งอยู่บนฐานความต้องการและบริบทของการจัดการศึกษาในระดับประเทศหรือระดับท้องถิ่น ทั้งนี้ หลักฐานงานวิจัยจากองค์กรระดับโลก อาทิ UNESCO UNICEF OECD หรือ World Bank จะเชื่อมโยงกันหลักฐานงานวิจัยในระดับภูมิภาคมากกว่าระดับประเทศหรือระดับท้องถิ่น

นอกจากนี้ ในการกำหนดนโยบายทางการศึกษาในระดับประเทศก็มีความท้าทายด้วยเช่นกัน เนื่องจากมุมมองและความเข้าใจในเป้าหมายการศึกษาที่แตกต่างกัน ระหว่างนักการเมืองและผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้ทรงคุณวุฒิกล่าวคือนักการเมืองมองว่าข้อมูลและหลักฐานจากรายงานและเอกสารของหน่วยงานภาครัฐมีความน่าเชื่อถือและมักจะกำหนดนโยบาย

โดยอิงหลักฐานดังกล่าว ในขณะที่ผู้ทรงคุณวุฒิมองว่า ข้อมูลและหลักฐานจากวารสารทางวิชาการและ หนังสือเป็นข้อมูลที่น่าเชื่อถือและถูกต้องตามหลัก วิชาการมากกว่าการเชื่อมโยงระหว่างนโยบายและ งานวิจัยโดยการสร้างความร่วมมือระหว่างผู้ผลิต งานวิจัย/องค์ความรู้และผู้กำหนดนโยบายทางการ ศึกษาเพื่อส่งเสริมการใช้หลักฐานประสิทธิภาพ จำเป็นต้องเชื่อมโยงการผลิต/เผยแพร่องค์ความรู้และ หลักฐานงานวิจัยกับการใช้องค์ความรู้ดังกล่าวในการ กำหนดนโยบายทางการศึกษา ซึ่งต้องอาศัยความ ร่วมมือระหว่างเครือข่ายและหน่วยงานทางการศึกษา ที่เกี่ยวข้อง NORRAG (Network for International Policies and Cooperation in Education and Training) จึงได้จัดทำโครงการความร่วมมือทางการศึกษา ระดับโลก คือ GPE KIX (Global Partnership for Education Knowledge and Innovation Exchange ซึ่งเป็นความร่วมมือระหว่างศูนย์พัฒนาวิจัยระหว่าง ประเทศกับเครือข่ายทางการศึกษาระดับโลก เพื่อเชื่อมโยงความรู้ ความเชี่ยวชาญ เพื่อสนับสนุน ประเทศต่างๆ ในการสร้างระบบการศึกษาที่เข้มแข็ง และเร่งความก้าวหน้าในการบรรลุเป้าหมาย SDG4

การบรรยายพิเศษ

Bridging the Gap Between Research and Policy

โดย Ms. Kate Griffiths

การใช้หลักฐานจากงานวิจัยต่างๆ ในการพัฒนาการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพเป็นมิติหนึ่งเชิงนโยบายของการจัดการศึกษาในออสเตรเลีย องค์การวิจัยการศึกษาของออสเตรเลีย (The Australian Education Research Organisation: AERO) เป็นหนึ่งในองค์กรหลักที่รับผิดชอบในประเด็นดังกล่าว โดยการผลิตหลักฐานงานวิจัยคุณภาพสูง นำเสนอหลักฐานงานวิจัยคุณภาพสูงที่เกี่ยวข้อง (Relevant) และเข้าถึงได้ (Accessible) รวมถึงสนับสนุนการนำงานหลักฐานงานวิจัยไปใช้ในการปฏิบัติและนโยบาย

นอกจากนั้น AERO ยังได้กำหนดประเด็นการวิจัยและมาตรฐานของหลักฐานงานวิจัย โดยประเด็นการวิจัยในปี 2021-2022 ที่มีความต้องการและผลกระทบสูง ประกอบด้วย 7 ประเด็น คือ (1) ความฉลาดรู้และความรู้พื้นฐานด้านกรคำนวณ (2) สวัสดิภาพของเด็กและเยาวชน

(3) การเรียนรู้และการพัฒนาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่การศึกษาปฐมวัยถึงการศึกษาในโรงเรียน (4) การพัฒนาผลลัพธ์ของกลุ่มเด็กและเยาวชนชาวพื้นเมือง (5) การแก้ปัญหาความต้อโอกาสทางการศึกษา (6) การสนับสนุนการพัฒนาโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง และ (7) การประเมินการใช้หลักฐานในการศึกษาปฐมวัยและการศึกษาในโรงเรียน ส่วนมาตรฐานของหลักฐานงานวิจัยแบ่งออกเป็น 4 ระดับ ซึ่งพิจารณาตามระดับความมั่นใจในผลกระทบเชิงบวกของงานวิจัย โดยระดับที่ 1 คือ มีความมั่นใจต่ำ ขณะที่ระดับที่ 4 คือมีความมั่นใจสูงมากกว่างานวิจัยสามารถส่งผลให้เกิดผลกระทบทางบวกได้

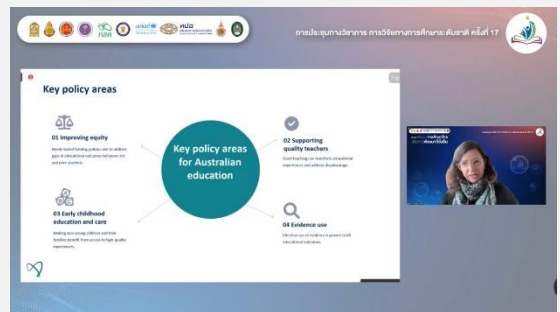
จากการศึกษาของ AERO พบว่ายังมีความไม่เชื่อมโยงระหว่างการวิจัยทางการศึกษากับกระบวนการเชิงนโยบาย อีกทั้งหลักฐานเชิงประจักษ์จากงานวิจัยไม่ใช่ปัจจัยเพียงปัจจัยเดียว

ที่ส่งผลกระทบต่อตัดสินใจทางนโยบาย ดังนั้นเพื่อเชื่อมช่องว่างระหว่างการวิจัยกับนโยบายทางการศึกษา AERO ได้เสนอแนวทางเชิงปฏิบัติ 4 แนวทางหลัก ได้แก่ (1) การสร้างความสัมพันธ์ที่เข้มแข็งขึ้นระหว่างผู้กำหนดนโยบายกับผู้วิจัยที่ผลิตหลักฐาน (2) การผลิตหลักฐานที่มีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงมากขึ้น (3) การประเมินคุณภาพของหลักฐานอย่างรอบคอบและสื่อสารอย่างชัดเจน และ (4) การแปลงข้อค้นพบจากหลักฐานเชิงประจักษ์ไปสู่นโยบายที่มีความหมายอย่างชัดเจน

จากแนวทางข้างต้น AERO ได้พยายามยกระดับข้อมูลให้เป็นสารสนเทศเชิงลึก (Insight) ที่สามารถผลักดันการเปลี่ยนแปลงทางนโยบายได้ มุ่งพัฒนาการสื่อสารหลักฐานให้ แสดงความเชื่อมโยงและประโยชน์

ต่อการใช้งานอย่างชัดเจน รักษางานให้ตอบโจทย์ตามประเด็นสำคัญอย่างเหมาะสม และพัฒนาความสัมพันธ์กับผู้กำหนดนโยบายหลักเพื่อกลายเป็นหน่วยงานที่ได้รับความไว้วางใจและเป็นที่ปรึกษาในการกำหนดนโยบาย โดยการสร้างการมีส่วนร่วมระดับต่าง ๆ กับผู้กำหนดนโยบาย เช่น สร้างความตระหนักรู้และความสนใจต่อการดำเนินงาน AERO การให้ผู้กำหนดนโยบายเข้ามามีส่วนร่วมในฐานะที่ผู้เชี่ยวชาญในงานวิจัยใหม่ๆ

การส่งผลงานเขียนในประเด็นที่มีความสำคัญระดับชาติ ให้คำแนะนำที่มีหลักฐานเป็นฐานแก่ผู้กำหนดนโยบายในประเด็นใหม่และประเด็นปัจจุบัน รวมถึงให้คำแนะนำและทรัพยากรที่ตอบโจทย์เฉพาะตามความต้องการของระบบและการใช้นโยบายแต่ละเรื่อง

“การพลิกโฉมการศึกษาไทย
เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน”

การเสวนาวิชาการ

การเชื่อมโยงระหว่างการวิจัยกับการกำหนด
นโยบายทางการศึกษา

การลงทุนเพื่อการพัฒนาการศึกษา

การพัฒนาการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต
เพื่อเพิ่มผลิตภาพและการทำงานที่มีนัยคง

การประชุมทางวิชาการ
การวิจัยทางการศึกษาระดับชาติ ครั้งที่ 17
“การพลิกโฉมการศึกษาไทยเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน”
ระหว่างวันที่ 8-9 สิงหาคม 2566
โรงแรมอัสวีนิ แกรนด์ คอนเวนชั่น กรุงเทพมหานคร

การเสวนาวิชาการ การเชื่อมโยงระหว่างการวิจัย กับการกำหนดนโยบายทางการศึกษา

ดร.ไกรยส ภัทราวาท
ผู้จัดการกองทุนเพื่อความเสมอ
ภาคทางการศึกษา

ดร.เกียรติอนันต์ ล้วนแก้ว
คณะเศรษฐศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

รศ.ดร.พร้อมพิไล บัวสุวรรณ
คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ดร.รังสรรค์ วิบูลย์อุปถัมภ์
องค์การยูนิเซฟ ประเทศไทย
ผู้อำนวยการ

ในช่วงแรกของการเสวนาได้หยิบยกประเด็นจากการบรรยายพิเศษในเรื่อง The Use of Research Evidence in Education Policy: Global and International Perspectives และเรื่อง Bridging the Gap Between Research and Policy ซึ่งเกี่ยวกับการเชื่อมโยงระหว่างการวิจัยกับการกำหนดนโยบายทางการศึกษามอภิปรายสิบเนื่อง โดยผู้เสวนาเห็นตรงกันว่าหลักฐานจากการวิจัยมีความสำคัญต่อการกำหนดนโยบายด้วยทำให้เห็นว่าสิ่งใดเหมาะสมหรือไม่เหมาะสม สร้างความเชื่อมั่นแก่ประชาชนถึงผลลัพธ์และการจัดการความเสี่ยงของการดำเนินนโยบายตามวัตถุประสงค์ โดยปัจจุบันเห็นแนวโน้มที่ชัดเจนถึงการนำข้อมูลมาใช้ในระดับนโยบายมากขึ้น อย่างไรก็ตาม การวิจัยเพื่อกำหนดนโยบายในปัจจุบันมีความท้าทายอย่างยิ่งเนื่องจากปัญหาเปลี่ยนแปลงรวดเร็ว ขณะเดียวกันวงจรการกำหนดนโยบายก็มีระยะเวลาสั้น ในทางกลับกันกระบวนการวิจัยต้องใช้เวลา ผนวกกับกระบวนการงบประมาณที่ทำให้การทำวิจัยต้องคิดล่วงหน้านาน ดังนั้นการวิจัยจึงจำเป็นต้องมองอดีต ปัจจุบัน และอนาคตเลือกวิจัยเพื่อกำหนดกรอบความคิด (Research for Framing) เพื่อดำเนินการ (Research Acting) และเพื่อเลิกการดำเนินการที่ล้าสมัย (Research for Saying Goodbye) เตรียมหลักฐานเชิงประจักษ์ไว้ล่วงหน้าให้พร้อมสำหรับการนำมาใช้ได้ทันทีเมื่อถึงเวลา

ผู้เสวนายังเน้นความสำคัญของการสื่อสารเพื่อขับเคลื่อนงานวิจัยให้เข้าใจง่ายและน่าสนใจเหมาะสมกับบริบทและผู้รับสารที่แตกต่างกัน สร้างความร่วมมือส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) ในกระบวนการวิจัย สื่อสารบนฐานของข้อมูลเชิงประจักษ์ของสถานการณ์จริงเพื่อนำไปสู่ข้อเสนอที่ตรงจุด ได้รับความร่วมมืองบประมาณ และเครื่องมือที่จำเป็นต่อการขับเคลื่อนผู้วิจัยควรได้รับการพัฒนาทักษะด้านการบริหารงานวิจัยซึ่งครอบคลุมมากกว่าการทำวิจัยแต่รวมถึงการกำหนดโจทย์ การบริหารการมีส่วนร่วมกับผู้กำหนดนโยบายทุกระดับ ตลอดจนการบริหารเครือข่ายเพื่อผลักดันการนำไปใช้ประโยชน์ อีกทั้งควรมีเวทีสำหรับการแลกเปลี่ยนข้อมูล หลักฐาน และความคิดเห็นซึ่งช่วยในการกำหนดทิศทางและโจทย์การวิจัยที่ตอบโจทย์นโยบายยิ่งขึ้น ทั้งนี้ การปรับเปลี่ยนระบบงบประมาณให้เป็น Multi-year Budgeting เป็นหนึ่งในแนวทางที่สามารถช่วยแก้ไขปัญหาด้านระยะเวลาที่แตกต่างกันของวงจรการวิจัยกับวงจรมตินโยบาย อีกทั้ง กระบวนการวิจัยเองก็ควรมีความยืดหยุ่นยิ่งขึ้น เนื่องจากการผลักดันข้อเสนอจากงานวิจัยไปสู่นโยบายอาจมีข้อจำกัดหลายประการที่ทำให้ต้องมีการทบทวนภายหลังจากงานวิจัยสิ้นสุด หรือการสื่อสารข้อค้นพบที่สำคัญและขับเคลื่อนไปสู่นโยบายควบคู่ไปกับการทำวิจัยได้โดยไม่ต้องรอให้งานวิจัยสิ้นสุด

เมื่อกล่าวถึงการพลิกโฉมการศึกษาไทย เพื่อส่งเสริมความเสมอภาคทางการศึกษาและการพัฒนาที่ยั่งยืน มีหลายปัจจัยสำคัญที่ได้รับการกล่าวถึง ไม่ว่าจะเป็นกระบวนการนโยบายที่ต้องมีการเรียนรู้เพื่อเข้าใจปัญหาและแก้ไขอุปสรรคตลอดเวลา การทำงานร่วมกันในทุกระดับของกระบวนการนโยบาย การเข้าใจผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย วิสัยทัศน์ของผู้บริหาร การสร้างการเข้าถึงและเชื่อมโยงข้อมูล การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในทุกกระดับ การมีระบบนิเวศซึ่งสำคัญต่อการขับเคลื่อนนโยบายไม่ว่าจะเป็นระบบนิเวศข้อมูล (Data Ecosystem) งานวิจัย (Research Ecosystem) นโยบาย (Policy Ecosystem) และการลงมือปฏิบัติ (Implementation Ecosystem) การนำเทคโนโลยีสารสนเทศต่างๆ เข้ามาช่วยในการพัฒนาการศึกษาให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลยิ่งขึ้นได้ รวมถึงการปรับเจตคติให้สอดคล้องกับภูมิทัศน์โลกที่เปลี่ยนไป

ผู้เสวนาแต่ละท่านได้สรุปข้อคิดเห็นทิ้งท้ายซึ่งมีความน่าสนใจมาก ดังนี้

- เน้นย้ำถึงความสำคัญของการศึกษาว่ามีพลังอย่างมาก ถ้าดำเนินการพลาดไปเพียงนิดเดียวจะเป็น “ลิ่มที่ตอกคน” ให้เกิดความเหลื่อมล้ำระยะยาว ดังนั้น ไม่มีความผิดพลาดใดจะร้ายแรงเท่ากับการจัดการศึกษาที่ผิดพลาดแล้ว
- ฝากคำว่า “IMPACT” สำหรับการดำเนินงานวิจัยเพื่อนโยบายสำหรับการปฏิรูปการศึกษาที่อยู่บนหลักฐานเชิงประจักษ์ ซึ่งประกอบด้วย I (Information) M (Management) P (Partnership) A (Assessment) C (Change) และ T (Transformation)
- ปิดท้ายด้วย 3 ประเด็น คือ (1) การลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานและระบบนิเวศมีความสำคัญอย่างมากต่ออนาคตระยะยาว ไม่ว่าจะเป็นการลงทุนด้านบุคลากร ด้านเทคโนโลยี ด้านเครือข่ายการวิจัย เพื่อมีข้อมูลการศึกษาที่ดีพอสำหรับงานวิจัยที่มีคุณภาพในระดับที่ควรเป็น รวมถึงเกิดการบูรณาการการทำงานและการผลักดันงานไปสู่นโยบาย (2) การปรับเปลี่ยนกระบวนการงบประมาณเพื่อให้งานวิจัยมีความยืดหยุ่นและตอบโจทย์นโยบาย และ (3) การประเมินผลเพื่อป้องกันไม่ให้งจรผิดซ้ำเดิมที่เคยผ่านมาและพัฒนาให้งจรข้างหน้าดียิ่งขึ้น

การประชุมทางวิชาการ
การวิจัยทางการศึกษาระดับชาติ ครั้งที่ 17
“การพลิกโฉมการศึกษาไทยเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน”
ระหว่างวันที่ 19 สิงหาคม 2566
ณ โรงแรมอัสคิน แกรนด์คอนเวนชั่น กรุงเทพมหานคร

การเสวนาวิชาการ การลงทุนเพื่อการพัฒนาการศึกษา

ดร.รังสรรค์ มณีเล็ก
อธิบดีเลขาธิการ
สำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาขั้นพื้นฐาน

รศ.ดร.ชัยยุทธ ปัญญสวัสดิ์สุทธิ์
คณะเศรษฐศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ดร.ปัทมา เอี่ยมละออง
ผู้อำนวยการกลุ่มวิเคราะห์การเงินการคลัง
และเศรษฐศาสตร์ทางการศึกษา
สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา

ดร.รังสรรค์ วิบูลย์อุปถัมภ์
องค์การยูนิเซฟ ประเทศไทย
ผู้ดำเนินรายการ

การเสวนาครั้งนี้นำข้อค้นพบจากรายงานการศึกษาของยูนิเซฟ เรื่อง Transforming Education with Equitable Financing มาเป็นประเด็นเสวนาสรุปประเด็นสำคัญ ดังนี้

1. การจัดสรรงบประมาณเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา

- การลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา จำเป็นต้องวิเคราะห์ทั้งระบบ การวิเคราะห์ผลลัพธ์การลงทุนทางการศึกษาจากปัจจัยนำเข้า (Input) ที่เป็นตัวเงินงบประมาณจากภาครัฐเพียงอย่างเดียว อาจทำให้เกิดความเข้าใจผิดพลาด นอกจากนี้ ควรวิเคราะห์ทั้งด้านผู้จัด (ผู้ลงทุนทางการศึกษา) และด้านผู้รับการศึกษา (ผู้เรียน)

- การลงทุนทางการศึกษา จำเป็นต้องมีข้อมูลที่ปัจจุบัน ถูกต้องและเพียงพอ เพื่อประกอบการวางแผนระดมและจัดสรรให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด รวมถึงการมีภาคีทางการศึกษา

- ในมุมมองด้านเศรษฐศาสตร์ การลงทุนทางการศึกษาช่วยให้ผู้เรียนมีงานทำ สังคมขยายตัว และการลดปัญหาความยากจนที่เป็นวัฏจักรได้ ซึ่งจำเป็นต้องหาภาคีในการลดความเหลื่อมล้ำอย่างจริงจังและเป็นรูปธรรมมากขึ้น

2. การได้รับประโยชน์จากการลงทุนทางการศึกษาของผู้เรียนที่มีฐานะแตกต่างกัน

- ข้อมูลจากรายงานชี้ว่า ผู้เรียนยากจนมีแนวโน้มได้รับประโยชน์จากการจัดสรรงบประมาณ

เพื่อการศึกษาต่ำกว่าผู้เรียนร่ำรวยในทุกกลุ่มประเทศที่มีรายได้ต่างกัน ซึ่งรัฐจำเป็นต้องจัดสรรให้เป็นธรรม โดยคำนึงถึงความแตกต่างกันของผู้เรียน ทั้งนี้ ความยากจนเป็นสาเหตุสำคัญของการด้อยโอกาสการหลุดออกจากระบบ และขาดโอกาสศึกษาต่อในระดับสูง

- งบประมาณการศึกษาจัดสรรตามโครงการ แผนงาน กิจกรรม ดังนั้น การให้ผู้เรียนยากจนหรือกลุ่มที่มีความจำเป็นพิเศษ (Special Needs) ได้รับประโยชน์จากการจัดสรรงบประมาณเพิ่มขึ้น จำเป็นต้องเพิ่มโครงการ/กิจกรรมที่จัดสรรแบบเจาะจงกลุ่มเป้าหมาย รวมทั้ง วงเงินงบประมาณที่แปรผันตามอัตราเงินสนับสนุน เกณฑ์การคัดกรอง

- การเพิ่มสัดส่วนผู้เรียนยากจนในระดับการศึกษาสูง จำเป็นต้องคำนึงถึงการตัดสินใจของผู้เรียน โดยเฉพาะผู้เรียนยากจน เนื่องจากการศึกษาต่อทำให้เสียโอกาสในการมีรายได้จากการทำงาน ดังนั้น หากมีหลักสูตรที่เอื้อให้ผู้เรียนสามารถมีรายได้ระหว่างเรียน รวมถึงการหลักประกันการมีรายได้หรืองานทำงาน ภายหลังจากสำเร็จการศึกษา อาจช่วยเพิ่มสัดส่วนการเรียนต่อในระดับสูงได้

- ประเทศไทยลงทุนเพื่อการศึกษาในระดับสูง โดยเฉพาะระดับประถมศึกษา แต่ผลลัพธ์ยังไม่เป็นที่น่าพึงพอใจ เมื่อเทียบกับประเทศในกลุ่มรายได้ใกล้เคียงกัน ซึ่งจำเป็นต้อง

วิเคราะห์หาแนวทางจัดสรรที่เหมาะสม รวมถึง การศึกษาวิจัย เพื่อให้มีข้อมูลและนวัตกรรมต่างๆ อาทิ การเทียบโอนประสบการณ์ความรู้ การให้สิทธิ หรือความคุ้มครองที่เอื้อต่อการสำเร็จการศึกษา

ประเด็นถาม-ตอบ

ผู้ดำเนินรายการสอบถามความเห็น (Perception) ของผู้เข้าร่วมประชุมต่อการลด ความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา ซึ่งผู้เข้าร่วมประชุม ส่วนใหญ่เห็นว่าการติดตามตรวจสอบและ หลักประกันการศึกษาที่เท่าเทียม การให้มี ทางเลือกหลากหลายสำหรับเด็กยากจน และการมีนวัตกรรมทางการศึกษา มีความสำคัญสูงสุด

ทั้งนี้ ประสิทธิภาพในการจัดสรรงบประมาณ ยังคงเป็นประเด็นท้าทายที่สำคัญในการลดความ เหลื่อมล้ำทางการศึกษา ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยข้อมูลที่ ถูกต้องและเพียงพอในการวางแผนจัดสรร ที่เหมาะสม รวมถึงการกำกับติดตามอย่างเป็น ระบบ

การประชุมทางวิชาการ
การวิจัยทางการศึกษาระดับชาติ ครั้งที่ 17
“การพลิกโฉมการศึกษาไทยเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน”
ระหว่างวันที่ 8-9 สิงหาคม 2566
ณ โรงแรมอัสวีนา รีสอร์ท คอนเวนชัน กรุงเทพมหานคร

การเสวนาวิชาการ การพัฒนาศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อเพิ่มผลิตภาพและการทำงานที่มั่นคง

รศ.ดร.นงลักษณ์ มโนวัลย์เลา
คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

รศ.ดร.สุวิตดา จรุงเกียรติกุล
คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ดร.รุ่งนภา จิตรโรจนรักษ์
ผู้อำนวยการสำนักวิจัยและพัฒนาการศึกษา
สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา

ผศ.ดร.กอบสุข คงมนัส
คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยนเรศวร
ผู้ดำเนินรายการ

สรุปสาระสำคัญของการเสวนาวิชาการ

1. สถานการณ์การพัฒนาการศึกษากับการเรียนรู้ตลอดชีวิตของประเทศไทยในปัจจุบัน

สถานการณ์การพัฒนาการศึกษาของประเทศไทยมีแนวโน้มไปในทิศทางที่ดีขึ้น แต่ยังไม่สามารถปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของโลกได้ และยังพบว่าประสบปัญหาการขาดโอกาสในการเข้าถึงการศึกษา ความเหลื่อมล้ำ และความไม่เท่าเทียม ทำให้ผู้เรียนเข้าถึงการศึกษาได้ไม่เท่ากัน ซึ่งการแก้ไขปัญหาดังกล่าวต้องยึดหลักความเสมอภาคทางการศึกษา (Equity Education) ซึ่งตระหนักถึงความจำเป็นในการพัฒนานักเรียนที่แตกต่างกันไปตามความต้องการของนักเรียน นอกจากนี้ยังพบว่าปัจจุบันกระแสความนิยมของสังคมในการเลือกเรียนสายสามัญมากกว่าสายอาชีพ ซึ่งไม่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานที่ยังขาดแรงงานฝีมือและกึ่งฝีมือ ส่งผลให้เศรษฐกิจพัฒนาได้ช้าและติดกับดักรายได้ปานกลาง ซึ่งประเทศไทยได้มีการกำหนดเป้าหมายเพื่อปรับสัดส่วนผู้เรียนสายอาชีพต่อสายสามัญให้เป็นร้อยละ 60 : 40 แต่ในขณะนี้ยังไม่สามารถทำตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ได้

ส่วนสถานการณ์การเรียนรู้ตลอดชีวิตของประเทศไทยยังคงค่อนข้างเป็นนามธรรมและมีความท้าทายในมิติการทำงานร่วมกันระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม เพื่อให้

เกิดการขับเคลื่อนการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตให้ประสบความสำเร็จ ถึงแม้ว่าปัจจุบันจะมีพระราชบัญญัติส่งเสริมการเรียนรู้ พ.ศ. 2566 ซึ่งกำหนดให้มีการปรับปรุงการจัดการเรียนรู้และปรับปรุงโครงสร้างของหน่วยจัดการเรียนรู้ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการเรียนรู้ตลอดชีวิต รวมถึงการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของธรรมชาติและเทคโนโลยีซึ่งส่งผลให้ครูและนักเรียนจำเป็นต้องมีการเรียนรู้และปรับตัวอยู่ตลอดเวลา การปรับเปลี่ยนบทบาทของครูจากผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ รวมไปถึงการเปลี่ยนแปลงพื้นที่ในการจัดการเรียนการสอนที่ผู้เรียนสามารถเข้าถึงการศึกษาหรือแหล่งข้อมูลได้ทุกที่ที่ต้องการผ่านสื่อและเทคโนโลยีได้อย่างไม่จำกัด ซึ่งตอบโจทย์การเรียนรู้ตลอดชีวิต

2. ความสำคัญและการเชื่อมโยงกันระหว่างการพัฒนาการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิตเพื่อเพิ่มผลิตภาพและการงานที่มั่นคง

โลกของการส่งเสริมการเรียนรู้ ต้องมีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้และมีกระบวนการใหม่ๆ คือ ครูต้องไม่มองตนเองเป็นผู้สอนเพียงอย่างเดียว แต่จะต้องกำหนดตัวเองเป็นผู้อำนวยความสะดวกหรือผู้ร่วมทางในการเรียนรู้ และตระหนักว่าผู้เรียนคือคนที่สำคัญที่สุด ซึ่งการเตรียมทักษะหรือความต้องการทักษะในแต่ละช่วงวัยจะมีความแตกต่างกัน ช่วงแรกตั้งแต่ 6 ปี จะเป็น

ช่วงของการเริ่มต้นการเรียนรู้ เด็กต้องมีความตระหนักว่าอะไรคือทักษะที่สำคัญ สามารถค้นพบความชอบหรือความสนใจของตัวเอง โดยมีครูทำหน้าที่ประคับประคองและให้คำแนะนำ เมื่ออายุ 12 ปี ควรรู้จักอาชีพและทักษะต่างๆ เมื่ออายุ 18 ปี ควรรู้จักทักษะที่ต้องใช้ในการทำงาน โดยสิ่งที่ต้องตระหนักเมื่อเข้าสู่วัยทำงาน คือ การเปลี่ยนผ่านระหว่างการเรียนรู้สู่การทำงาน ซึ่งต้องมี Soft Skill ร่วมกับทักษะการทำงาน โดยระบบการศึกษาจะต้องมีการแนะนำอาชีพว่าแต่ละอาชีพควรมีทักษะใดบ้าง เมื่ออายุ 21-25 ปี จะต้องมีทักษะที่ใช้สำหรับประกอบอาชีพ เมื่ออายุ 35-45 ปี จะต้องมีทักษะที่สามารถพัฒนาตนเอง เพื่อให้มีประสิทธิภาพในการทำงานเพิ่มขึ้น และเมื่ออายุ 45-55 ปี จะเป็นการพัฒนาทักษะเพื่อทำงานต่อหรือจะเกษียณตนเอง ดังนั้นประเทศไทยควรมีสถาบันฝึกอบรมเพื่อเพิ่มศักยภาพหรือทักษะต่างๆ ที่จำเป็นในการทำงานของแต่ละช่วงวัย และจัดทำทักษะต่างๆ ที่จำเป็นในการทำงานเพื่อถ่ายทอดสู่โรงเรียน โดยโรงเรียนจะมีบทบาทสำคัญที่จะฝึกทักษะต่างๆ ตั้งแต่ Soft Skill ไปจนถึง Job Skill นอกจากนี้หน่วยงานที่จัดการศึกษาต้องกำหนดเป้าหมายการส่งเสริมการมีอาชีพหรือการงานที่มั่นคงให้ชัดเจน เพื่อวางเส้นทางการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับอาชีพนั้นๆ ทั้งนี้การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต

ไม่ใช่การแบ่งตามช่วงอายุตั้งแต่เกิดจนตายเท่านั้น แต่ยังมีมิติของบริบทการเรียนรู้ การพัฒนาตนเองกับการทำงาน และสภาพแวดล้อมที่เอื้อให้เกิดการเรียนรู้ในทุกมิติ ควบคู่กันด้วย ทั้งนี้เป้าหมายของการเรียนรู้ตลอดชีวิตเป็นไปเพื่อพัฒนาคนและต้องมีทิศทางที่แน่นอน เช่น เพื่อกำหนดเป้าหมายในการพัฒนาเศรษฐกิจ โดยประชาชนจะต้องมีทักษะในการทำงานที่มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น เป็นต้น ซึ่งประเทศส่วนใหญ่มองการเรียนรู้ตลอดชีวิตเป็นวิธีการหรือกลยุทธ์ในการพัฒนาคน เศรษฐกิจ และสังคม ในขณะที่เดียวกันก็เป็นโอกาสให้คนได้พัฒนาตนเอง แล้วจึงนำทั้งสองส่วนมาสร้างเป็นนโยบาย ดังนั้นผู้กำหนดนโยบายจะต้องรู้ความหมายของ Lifelong Learning Policy และกำหนดนโยบายที่คำนึงถึงการมีส่วนร่วมและมีการวิเคราะห์ความต้องการจากภาคส่วนต่างๆ อย่างแท้จริง

ประเทศที่พัฒนาแล้วมีมุมมองต่อ Lifelong Learning เป็นการพัฒนาเศรษฐกิจ ซึ่งทำให้เกิดการพัฒนาประชากร พัฒนาทักษะ และสร้างคุณค่าให้กับสังคม แต่ประเทศกำลังพัฒนาและประเทศด้อยพัฒนามีมุมมองต่อ Lifelong Learning เป็นการยกระดับการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบ ซึ่งหากจะส่งเสริมให้เกิดการเพิ่มผลิตภาพและการงานที่มั่นคงได้ จะต้องส่งเสริมให้ประชากรที่ได้รับการพัฒนาแล้วสามารถสร้างมูลค่า

ให้เกิดขึ้น พร้อมทั้งมีการสร้างบรรยากาศหรือเมืองแห่งการเรียนรู้ ทั้งทางกายภาพ ทางจิตวิทยา และทางวัฒนธรรม สนับสนุนให้คนมีเป้าหมายและเส้นทางในการพัฒนาตนเอง นอกจากนี้ควรมีการจัดกิจกรรมไปที่กลุ่มเป้าหมายควบคู่ไปกับการสร้างบรรยากาศและสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการเรียนรู้ร่วมด้วย

3. การนำการเรียนรู้ตลอดชีวิตมาช่วยให้เกิดการพลิกโฉมการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

การเรียนรู้ตลอดชีวิตไม่ได้ทำให้เกิดการพลิกโฉมการศึกษาแบบทันทีทันใด แต่การเรียนรู้ตลอดชีวิตสามารถช่วยให้การศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (Education for Sustainable Development : ESD) สามารถประสบความสำเร็จได้

คือทุกคนจะต้องได้รับความรู้ ทักษะ ที่จำเป็นสำหรับการส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีเป้าหมายที่เกี่ยวข้องกันในการมุ่งพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อม ซึ่งทั้งสองหลักการดังกล่าวสามารถนำมาช่วยให้เกิดการพัฒนายั่งยืนได้ เนื่องจากสามารถทำให้เกิดการพัฒนาประชากรให้เป็นทุนมนุษย์ (Human Capital) หรือทรัพยากรมนุษย์ที่สอดคล้องกับความต้องการของประเทศ ทั้งนี้หน่วยงานต่างๆ รวมถึงสถาบันอุดมศึกษาควรมีบทบาทในการพัฒนาประชากรให้สามารถเพิ่มผลิตภาพและการงานที่มั่นคงได้ โดยไม่ได้มองกลุ่มเป้าหมายเพียงแค่นักศึกษา เพราะปัจจุบันประชากรในวัยเรียนลดลงเรื่อยๆ แต่ควรมองภาพการขับเคลื่อน

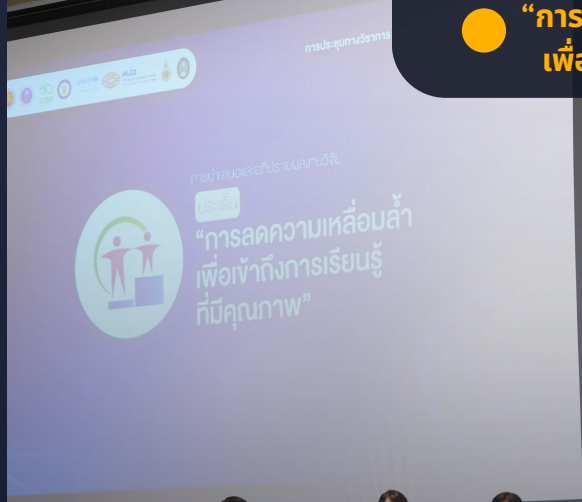
กลุ่มเป้าหมายใหม่ๆ ที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัย โดยนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาช่วย เช่น มีแพลตฟอร์มหรือคลังความรู้ดิจิทัลที่มีรายวิชาที่ประชาชนทั่วไปสามารถเข้ามาเรียนรู้และพัฒนาตัวเองได้ ซึ่งสามารถเก็บสะสมความรู้หรือเครดิตเพื่อตั้งข้อมูลไปใช้ต่อได้ในอนาคต เป็นต้น

นอกจากนี้การจะดำเนินการให้เกิดความยั่งยืนได้ควรคำนึงถึงประเด็นสำคัญอีก 2 ประการ ได้แก่ ทศนคติหรือมุมมอง (mindset) และระบบ (system) ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา และการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยปรับเปลี่ยนให้ตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในทุกช่วงวัย ตามโมเดลของการพัฒนาที่ยั่งยืน 5 มิติ ประกอบด้วย 1) มิติสิ่งแวดล้อม (Planet) 2) มิติสันติภาพและสถาบัน (Peace) 3) มิติสังคม (People) 4) มิติเศรษฐกิจ (Prosperity) และ 5) มิติหุ้นส่วนการพัฒนา (Partnership)

การประชุมทางวิชาการ
การวิจัยทางศึกษาระดับชาติ ครั้งที่ 17
การผลิตในภาคการศึกษาไทยเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
ระหว่างวันที่ 8-9 สิงหาคม 2566
โรงแรมเอ็ดมันด์ แกรนด์ คอนเวนชั่น กรุงเทพมหานคร

● “การพลิกโฉมการศึกษาไทย
เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน”

การประชุมทางวิชาการ
การวิจัยทางการศึกษาระดับชาติ ครั้งที่ 17
“การพลิกโฉมการศึกษาไทยเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน”
ระหว่างวันที่ 8-9 สิงหาคม 2566
ณ โรงแรมอควิน แกรนด์ คอนเวนชั่น กรุงเทพมหานคร

การนำเสนอและ อภิปรายผลการศึกษาวิจัย

ประเด็นการลดความเหลื่อมล้ำเพื่อเข้าถึง
การเรียนรู้ที่มีคุณภาพ

ประเด็นการผลิตและพัฒนาคู
และบุคลากร ทางการศึกษา

ประเด็นการส่งเสริมการจัดการศึกษา
ที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน

ประเด็นการพลิกโฉมการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล

การลดความเหลื่อมล้ำ เพื่อเข้าถึงการเรียนรู้ ที่มีคุณภาพ

รศ.ดร.วีระเทพ
ปุกมเจริญวัฒนา

ผศ.ดร.กัมปนาท
บริบูรณ์

ผู้ทรงคุณวุฒิอภิปรายนำและให้ข้อเสนอแนะ

การประยุกต์ใช้การวิจัยเชิงการออกแบบ
ในการออกแบบกระบวนการเพื่อเสริมสร้าง
ความงอกงามทางใจหลังเผชิญเหตุการณ์
วิกฤติและการรับรู้การสนับสนุนทางสังคม
ในเด็กยากไร้

โดย นางสาวมิตา มหันตมรรค

พ่อแม่ ปฏิบัติการชนชั้นและ
การจัดการการเรียนรู้ของบุตร
โดย ดร.กมลาศ สาลี สุกษิศา

การศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้เชิงรุก
แบบอาศัยะ ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของ
ของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ที่มีต่อ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะการแก้ปัญหา
ทางคณิตศาสตร์ และความพึงพอใจของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในการเรียน
เรื่องแคลคูลัสเบื้องต้น

โดย นางสาวสุมาลี นิสกุล

การจัดการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์
เพื่อป้องกันปัญหาเสพติดในเยาวชน
โดย ดร.สิริรัตน์ จรรย์รัตน์

การพัฒนาสมรรถนะครู กศน. สานพลังสู่
ศิษย์เยาวชน ตามแนวคิดจิตตปัญญา
สำนักงาน กศน. จังหวัดฉะเชิงเทรา

โดย ดร.จรัสศรี หิว

ประสบการณ์และผลลัพธ์ความเครียด
ชนกลุ่มน้อยของนักศึกษาข้ามเพศและ
นักศึกษาที่มีสำนักทางเพศแตกต่าง
จากความคาดหวังของสังคม: การศึกษา
รายกรณี

โดย นายธีพอน คุรุศาสตร์

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงเชิงระบบ
ของโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการพัฒนาครู
และโรงเรียนเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา
อย่างต่อเนื่อง (Teacher School Quality
Program: TSQP): พหุกรณีศึกษา

โดย นายฤกษ์ฤณ ธรรมธรมณี

นายกัมพล ธรรมหมื่นของ
ผู้ดำเนินรายการ

ประเด็น การลดความเหลื่อมล้ำเพื่อเข้าถึงการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ มีผลงานวิจัยที่ร่วมนำเสนอทั้งหมด 7 เรื่อง ดังนี้

เรื่องที่ 1 การประยุกต์ใช้การวิจัยอิงการออกแบบในการออกแบบกระบวนการเพื่อเสริมสร้างความงอกงามทางใจหลังเผชิญเหตุการณ์วิกฤติและการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมในเด็กยากไร้

การวิจัยนี้มีความมุ่งหมายเพื่อออกแบบและศึกษาผลของกระบวนการเพื่อเสริมสร้างความงอกงามทางใจหลังเผชิญเหตุการณ์วิกฤติและการรับรู้การสนับสนุนทางสังคม เครื่องมือการวิจัยที่ใช้ได้แก่ 1) แบบคัดกรองการรับรู้เหตุการณ์สะเทือนทางใจ 2) แบบคัดกรองอาการบาดเจ็บทางใจ 3) แบบวัดความงอกงามทางใจหลังเผชิญเหตุการณ์วิกฤติ 4) แบบวัดการรับรู้การสนับสนุนทางสังคม 5) – 7) แบบสัมภาษณ์เพื่อสำรวจบริบทของเด็กยากไร้สำหรับเด็ก พ่อแม่หรือผู้ปกครอง และครู 8) แบบประเมินพฤติกรรมการณ์ปฏิบัติเชิงบวกระหว่างเพื่อน และ 9) – 12) แบบสัมภาษณ์หลังเข้าร่วมกระบวนการสำหรับเด็ก พ่อแม่หรือผู้ปกครอง ครู และเพื่อน การวิจัยมี 3 ระยะคือ ระยะที่ 1 ขึ้นก่อนการจัดกระทำ เป็นการสำรวจบริบทของเด็กยากไร้เพื่อออกแบบกระบวนการ ผู้เข้าร่วมการวิจัย 18 ราย ได้แก่ เด็กยากไร้ อายุ 13 – 15 ปี ที่มีบาดเจ็บทางใจ

จากการถูกทารุณกรรมทางใจโดยพ่อแม่หรือผู้ปกครอง จำนวน 6 ราย พ่อแม่หรือผู้ปกครองและครูของเด็กยากไร้ จำนวนอย่างละ 6 ราย ระยะที่ 2 ขึ้นการจัดกระทำ เป็นการดำเนินการตามกระบวนการกับผู้เข้าร่วมการวิจัย 2 กลุ่ม กลุ่มละ 12 ราย รวมทั้งสิ้น 24 ราย ดำเนินตามกระบวนการกับ 1 กลุ่มใน 1 วงจรการออกแบบ สมาชิกในกลุ่มได้แก่ เด็กยากไร้ พ่อแม่หรือผู้ปกครอง เพื่อน และครูของเด็กยากไร้ อย่างละ 3 ราย และผู้ปฏิบัติได้แก่ ผู้ดำเนินกระบวนการหลัก ครูแนะแนว และครูประจำหอพัก และระยะที่ 3 ขึ้นการประเมินผลและการปรับปรุงการจัดกระทำ การวิจัยนี้ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยวิธีการวิเคราะห์แก่นสาระ และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของกระบวนการและวิเคราะห์ระดับพัฒนาการ ผลการวิจัยพบว่าการออกแบบกระบวนการมีการวนซ้ำของวงจรการออกแบบ 2 วงรอบ กระบวนการฉบับสมบูรณ์มีการดำเนินการ 9 ครั้ง ได้แก่ ครั้งที่ 1 สัมผัสแรก ครั้งที่ 2 ปฐมนิเทศ ครั้งที่ 3 รับรู้และสร้างมุมมองใหม่ โดยครั้งที่ 1- 3 ดำเนินการเป็นรายบุคคล ครั้งที่ 4 เชื่อมใจ ครั้งที่ 5 จับมือไปด้วยกัน 1 ครั้งที่ 6 จับมือไปด้วยกัน 2 ครั้งที่ 7 จับมือไปด้วยกัน 3 ครั้งที่ 8 จับมือไปด้วยกัน 4 ซึ่งครั้งที่ 4 - 8 เป็นการทำงานร่วมกับพ่อแม่หรือผู้ปกครอง เพื่อน และครู และครั้งที่ 9 ปัจฉิมนิเทศ และผลการใช้

กระบวนการพบว่า เด็กยากไร้มีระดับพัฒนาการของความงอกงามทางใจหลังเผชิญเหตุการณ์วิกฤติ การรับรู้การสนับสนุนทางสังคม และพฤติกรรม การมีปฏิสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างเพื่อนอยู่ในระดับสูง การวิจัยนี้ทำให้ได้นวัตกรรมใหม่คือกระบวนการให้ความช่วยเหลือที่ออกแบบโดยการบูรณาการศาสตร์ทางจิตวิทยาการศึกษาและสังคมสงเคราะห์ และกระบวนการสามารถนำไปใช้ปฏิบัติได้จริงในบริบทของเด็กยากไร้ที่ประสบเหตุการณ์วิกฤติซึ่งเป็นผลมาจากความขัดแย้งในครอบครัวประเด็นการถูกละเลยทางใจ

เรื่องที่ 2 การศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้เชิงรุกแบบอาคีตะ ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ และความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในการเรียนเรื่องแคลคูลัสเบื้องต้น

งานวิจัยนี้จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เรื่องแคลคูลัสเบื้องต้น ของนักเรียนหลังเรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้เชิงรุกแบบอาคีตะ ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ด้วยวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้การวิจัยเชิงทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนแผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ ที่ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม จำนวน 39 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์เสริม 5 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เรื่องแคลคูลัสเบื้องต้น ที่ใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุกแบบอาคีตะ ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในการจัดการเรียนรู้ ซึ่งมีดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.7026 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องแคลคูลัสเบื้องต้น ที่มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.86 3) แบบทดสอบวัดทักษะการแก้ปัญหา

ทางคณิตศาสตร์เรื่องแคลคูลัสเบื้องต้น ที่มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.88 และ 4) แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เรื่องแคลคูลัสเบื้องต้น ที่มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.84 ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เรื่องแคลคูลัสเบื้องต้น ที่มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.84 ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เรื่องแคลคูลัสเบื้องต้น ที่มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.84 ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เรื่องแคลคูลัสเบื้องต้น ที่มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.84 ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เรื่องแคลคูลัสเบื้องต้น ที่มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.84

1. มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเรื่องแคลคูลัสเบื้องต้นสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. มีคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องแคลคูลัสเบื้องต้นสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือ 50 คะแนน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. มีทักษะการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์เรื่องแคลคูลัสเบื้องต้น ในการหาคำตอบของปัญหาทุกข้อ ตั้งแต่ระดับโครงสร้างหลากหลายขึ้นไป คิดเป็นจำนวนมากกว่าร้อยละ 60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้เรื่องแคลคูลัสเบื้องต้นในระดับมากที่สุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ดังนั้นวิธีจัดการเรียนรู้เชิงรุกแบบอาศัยจะเป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่สามารถนำมาใช้ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เรื่องที่ 3 การพัฒนาสมรรถนะครู กศน. สานพลังสู่ศิษย์เยาวชน ตามแนวคิดจิตตปัญญา สำนักงาน กศน. จังหวัดฉะเชิงเทรา

การพัฒนาสมรรถนะครู กศน. สานพลังสู่ศิษย์เยาวชน ตามแนวคิดจิตตปัญญา สำนักงาน กศน. จังหวัดฉะเชิงเทรา มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อ 1) พัฒนาสมรรถนะครู กศน. ด้านการวิเคราะห์ผู้เรียนการออกแบบการจัดการเรียนรู้ และการจัดการชั้นเรียน โดยคำนึงถึงความซับซ้อนของปัญหาและเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้องในบริบททางการศึกษาของผู้เรียนเยาวชน ตามแนวคิดจิตตปัญญา 2) ศึกษาการนำผลการเรียนรู้ ตามแนวคิดจิตตปัญญา ของครู กศน. ไปปรับใช้ที่ส่งผลต่อตนเองและผู้เรียนเยาวชน ด้วยกระบวนการนิเทศ SIPDEC+N 3) ศึกษาผลลัพธ์ที่เกิดกับผู้เรียนเยาวชน สถานศึกษา การสร้างการมีส่วนร่วมกับภาคีเครือข่าย และข้อเสนอเชิงนโยบาย

วิธีดำเนินการวิจัย ศึกษาสภาพการจัดการศึกษา ปัญหา ความต้องการจำเป็นของครู กศน. ด้านการจัดการเรียนรู้สำหรับเยาวชน โดยการอภิปราย สันทนากลุ่มกับครู กศน. ผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านแนวคิดจิตตปัญญา ภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้องนำไปสู่การพัฒนาหลักสูตรการพัฒนาสมรรถนะครู กศน. สานพลัง สู่ศิษย์เยาวชน ตามแนวคิดจิตตปัญญา ดำเนินการอบรมพัฒนาครู กศน. กลุ่มตัวอย่าง โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

ซึ่งผู้วิจัยและสถานศึกษาร่วมกำหนดคุณสมบัติในการคัดเลือกครู กศน. ของสถานศึกษา จำนวน 11 แห่ง สังกัดสำนักงาน กศน. จังหวัดฉะเชิงเทรา เป็นพนักงานราชการ ตำแหน่งครู กศน. ตำบล จำนวน 24 คน หลังจากการอบรม ผู้วิจัยและผู้ทรงคุณวุฒิดำเนินการนิเทศติดตาม ด้วยกระบวนการนิเทศ SIPDEC+N เพื่อศึกษาการนำผลการเรียนรู้ ตามแนวคิดจิตตปัญญา ของครู กศน. ไปปรับใช้ที่ส่งผลต่อตนเอง ผู้เรียนเยาวชน และสร้างการมีส่วนร่วมกับภาคีเครือข่ายในการพัฒนาระบบและกลไกในการสร้างโอกาส ความเสมอภาคทางการศึกษาในชุมชน จากนั้นสรุปถอดบทเรียนองค์ความรู้ที่ได้จากการดำเนินงานเพื่อศึกษาผลลัพธ์ที่เกิดกับครู กศน. ผู้เรียนเยาวชน สถานศึกษา การสร้างการมีส่วนร่วมกับภาคีเครือข่าย และข้อเสนอเชิงนโยบาย ในการพัฒนาระบบและกลไก ในการสร้างโอกาส ความเสมอภาคทางการศึกษาของเด็กและเยาวชน ในพื้นที่ เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ 1) หลักสูตรการพัฒนาสมรรถนะครู กศน. สานพลังสู่ศิษย์เยาวชน ตามแนวคิดจิตตปัญญา 2) แบบสังเกต 3) แบบสัมภาษณ์ ในประเด็นการวิเคราะห์ผู้เรียน การออกแบบการจัดการเรียนรู้ การจัดการชั้นเรียน การพัฒนาผู้เรียนเยาวชน ตามแนวคิดจิตตปัญญา 4) แบบบันทึกข้อมูลการนิเทศตามกระบวนการนิเทศ SIPDEC+N 5) แบบรายงานกรณีศึกษา ใช้วิธีการ

วิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content Analysis) ผลการวิจัย พบว่า

1. ผลการพัฒนาสมรรถนะครู กศน. ที่เรียนรู้จากกิจกรรมต่างๆ ตามหลักสูตรการพัฒนาสมรรถนะครู กศน. สานพลังสู่ศิษย์เยาวชน ตามแนวคิดจิตตปัญญา ทำให้ครู กศน. ปรับเปลี่ยนวิธีคิด (Mind set) โดยมีความเข้าใจตนเอง เข้าใจผู้อื่นที่ลึกซึ้ง คำนึงถึงความซับซ้อนของที่มาของแห่งเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทั้งของตัวเองครู กศน. และผู้เรียนเยาวชน ที่ส่งผลกระทบต่อความภาคภูมิใจ ในตนเอง มีความตระหนักในคุณค่าของความเป็นครู กศน. เพิ่มมากขึ้น

2. ครู กศน. นำวิธีการของกิจกรรมตามแนวคิดจิตตปัญญาไปปรับใช้กับตนเอง และผู้เรียนเยาวชน โดยเฉพาะการปรับพฤติกรรมของครู กศน. ที่เปลี่ยนแปลงไปในเชิงบวกกับผู้เรียนเยาวชน ทำให้การวิเคราะห์ผู้เรียน การออกแบบการจัดการเรียนรู้ และการจัดการชั้นเรียน สามารถเสริมสร้างพลังอำนาจร่วมให้แก่ผู้เรียนเยาวชนได้ดีกว่าเดิม และส่งผลกระทบต่อเชิงบวกต่อผู้เรียนเยาวชน

3. ผลลัพธ์ที่เกิดกับผู้เรียนเยาวชน สถานศึกษา การสร้างการมีส่วนร่วมกับภาคีเครือข่าย และข้อเสนอเชิงนโยบาย พบว่า

3.1 ผู้เรียนเยาวชนมีการเปลี่ยนแปลงวิธีคิด ปรับเปลี่ยนวิถีชีวิต เห็นคุณค่าในการศึกษา และการพัฒนาตนเอง มีความตระหนักและเชื่อมั่น

ในพลังอำนาจภายในของตนเองและมีความภาคภูมิใจในตนเองเพิ่มมากขึ้น และมีหลักคิดที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีกว่าเดิมเป็นเป้าหมายในการดำเนินชีวิตประจำวัน

3.2 สถานศึกษามีหลักสูตรสถานศึกษา กิจกรรมพัฒนาคุณภาพผู้เรียนเยาวชน

3.3 เกิดชุมชนสุขภาวะนาร่อง จำนวน 12 แห่ง ซึ่งเป็นการสานพลังอำนาจร่วมกันระหว่างครู กศน. และภาคีเครือข่าย บนพื้นฐานแนวคิดจิตตปัญญาในการพัฒนาระบบและกลไกที่สร้างโอกาส ความเสมอภาคทางการศึกษาให้กับเยาวชนในชุมชนร่วมกัน

3.4 ข้อเสนอเชิงนโยบายต่อสำนักงาน กศน. ควรกำหนดนโยบายให้ใช้กลไกการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมในการขยายผลการพัฒนาสมรรถนะครู กศน. สานพลังสู่ศิษย์เยาวชนตามแนวคิดจิตตปัญญา ให้กับครู กศน. ทุกคน เพื่อสร้างเสริมพลังอำนาจภายในของครู กศน. ผู้เรียนเยาวชน รวมถึงสร้างพลังอำนาจร่วมกับภาคีเครือข่ายในพื้นที่ในการสร้างโอกาสและความเสมอภาคในการศึกษา ทั้งนี้เสนอให้จัดลำดับความสำคัญเร่งด่วนที่สุดสำหรับกลุ่ม ครู กศน. ตำบล บรรจุใหม่

เรื่องที่ 4 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลง เชิงระบบของโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการพัฒนา ครูและโรงเรียนเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา อย่างต่อเนื่อง (Teacher School Quality Program: TSQP): พหุกรณีศึกษา

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา
ผลการเปลี่ยนแปลงเชิงระบบ ปัจจัยที่ส่งผลต่อ
การเปลี่ยนแปลงเชิงระบบ และสร้างทฤษฎีฐานราก
(Grounded theory) ของปัจจัยที่ส่งผลต่อการ
เปลี่ยนแปลงเชิงระบบของโรงเรียนที่เข้าร่วม
โครงการพัฒนาครูและโรงเรียนเพื่อยกระดับ
คุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง (Teacher School
Quality Program : TSQP) โดยใช้พหุกรณีศึกษา
ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ จำนวน 3 กรณีศึกษา
โดยการเลือกแบบเจาะจง เก็บข้อมูลจากการ
สัมภาษณ์เชิงลึก การสังเกตแบบมีส่วนร่วมและ
แบบไม่มีส่วนร่วม และการศึกษาเอกสาร
(Document study) วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการตรวจสอบ
ข้อมูลด้วยเทคนิคสามเส้า (Triangulation technique)
จำแนกหรือจัดกลุ่มข้อมูล วิเคราะห์เปรียบเทียบ
เหตุการณ์ วิเคราะห์สรุปอุปนิสัย และวิเคราะห์
เนื้อหา แล้วสร้างทฤษฎีฐานรากตาม 5 ขั้นตอน
ดังนี้ 1) ระบุโมโนทัศน์ที่เกี่ยวข้อง 2) นิยามโมโนทัศน์
3) สร้างข้อเสนอ 4) จัดลำดับเชื่อมโยงความสัมพันธ์
5) สร้างแผนผังของทฤษฎี มีระยะเวลาการวิจัย
ประมาณ 8 เดือน

ผลการวิจัยได้ทฤษฎีฐานรากของปัจจัย
ที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงเชิงระบบของโรงเรียน
ที่เข้าร่วมโครงการพัฒนาครูและโรงเรียนเพื่อย
กระดับคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง (Teacher
School Quality Program : TSQP) ประกอบด้วย
ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงเชิงระบบของ
โรงเรียน ได้แก่ ปัจจัยภายนอก คือ เครือข่าย
การเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning
Network: PLN) ได้แก่ กองทุนเพื่อความเสมอภาค
ทางการศึกษา (กสศ.) มหาวิทยาลัยนเรศวร
เขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษาร่วมพัฒนา และ
โรงเรียนลำปลายมาศพัฒนา มีบทบาทสำคัญ
ในการสนับสนุนเทคนิคทางวิชาการการบริหาร
จัดการสถานศึกษาและการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียน
เป็นเครือข่ายที่มีบทบาทหน้าที่ชัดเจน และมีการ
สนับสนุนอย่างสม่ำเสมอ จะส่งผลกระทบต่อปัจจัย
ภายใน และการเปลี่ยนแปลงเชิงระบบของโรงเรียน
ปัจจัยภายใน ประกอบด้วย ปัจจัยนำเข้า ได้แก่
บุคลากร งบประมาณ ทรัพยากร และการบริหาร
จัดการ ซึ่งผู้บริหารและครูแกนนำที่เข้มแข็งเป็น
แรงผลักดันภายในที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง
ได้ประสบความสำเร็จและการคงสภาพการ
เปลี่ยนแปลงได้นานจนกลายเป็นวัฒนธรรมองค์กร
และปัจจัยกระบวนการ (Process) ประกอบด้วย
การออกแบบและจัดการชั้นเรียนเชิงรุก (Active
Learning) การบริหารจัดการชั้นเรียนเชิงบวก

การใช้สื่อ เทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลหลากหลายตามสภาพจริง และการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระดับชั้นเรียน (Network) ซึ่งปัจจัยกระบวนการที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน และมีความสม่ำเสมอในการดำเนินงาน ย่อมเป็นพลังร่วม และส่งผลต่อผลผลิตของการเปลี่ยนแปลงเชิงระบบของโรงเรียน ได้แก่ ผลผลิต ประกอบด้วย โรงเรียนพัฒนาตนเอง ครูมืออาชีพ เครือข่ายการเรียนรู้ และผลผลิตอื่นทำให้เกิดผลลัพธ์ คือ นักเรียนคุณภาพ ได้แก่ ความเสมอภาคทางการศึกษา ทักษะ และคุณธรรม จริยธรรม

เรื่องที่ 5 พ่อแม่ ปฏิบัติการชนชั้นและ การจัดการการเรียนรู้ของบุตร

วิทยานิพนธ์นี้เป็นงานวิจัยศึกษาอิทธิพลของพ่อแม่ที่มีฐานะชนชั้นแตกต่างกันที่ส่งผลกระทบต่อการศึกษาของบุตรและความเหลื่อมล้ำด้านการศึกษาในสังคม โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาบทบาทและความสำคัญของพ่อแม่ในการระดมทุนรูปแบบต่างๆ มาใช้เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ของบุตรทั้งในและนอกโรงเรียน ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่าแม้ว่าพ่อแม่ล้วนสนใจ ติดตามและเอาใจใส่ดูแลการเรียนรู้ของบุตรกันทุกคน แต่ฐานะชนชั้นและความเป็นอยู่ที่แตกต่างกันทำให้บรรดาพ่อแม่ในกลุ่มตัวอย่างตัดสินใจและจัดการการศึกษาบุตรแตกต่างกันไป พ่อแม่ชนชั้นกลางมีความพร้อมและความถนัดชัดเจนกว่าในการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่เพื่อช่วยเหลือและผลักดันให้บุตรประสบความสำเร็จในการเรียน ทรัพยากรเหล่านี้ ได้แก่ ทุนเศรษฐกิจ ทุนสังคมและทุนวัฒนธรรม ในทางตรงกันข้าม กลุ่มพ่อแม่ชนชั้นล่างและชนชั้นกลาง-ล่างซึ่งขาดแคลนทุนวัฒนธรรมที่เหมาะสมและมีทุนสังคมและทุนเศรษฐกิจจำกัดจำเขี่ย จนทำให้ไม่สามารถเอาใจใส่และสนับสนุนการศึกษาบุตรได้อย่างเต็มที่ งานวิจัยชี้ให้เห็นถึงวิธีการและรูปแบบการจัดการ

การศึกษาของบุตรในกลุ่มพ่อแม่ชนชั้นต่างๆ หรือ ‘ปฏิบัติการชนชั้น’ ที่มีลักษณะเฉพาะและส่งผลให้การจัดการการศึกษาบุตรในแต่ละกลุ่มชนชั้นแตกต่างกัน ขณะเดียวกันก็ส่งผลกระทบต่อการสร้างและรักษาความเหลื่อมล้ำด้านการศึกษาด้วย ข้อค้นพบจากงานวิจัยชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นต้องมีนโยบายและมาตรการที่หลากหลายและครอบคลุมเพื่อลดความเหลื่อมล้ำการศึกษาด้วยการลงทุนสำหรับเด็กตั้งแต่เกิด การสร้างและขยายโอกาสงานและรายได้ที่มั่นคงสำหรับครอบครัวที่ยากจน และการกระจายโอกาสและคุณภาพการศึกษาอย่างจริงจัง ทัวถึงและเป็นธรรม

การขอ: คุณณภัทร ทวีวิมลสารพิทยากร-สินทรัพย์ ครั้งที่ 17

สรุปและข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ซึ่งกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคมอย่างรุนแรงและเป็นเวลานาน ส่งผลให้เกิดความเหลื่อมล้ำทางสังคมที่ทวีความรุนแรงขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มคนที่มีรายได้น้อย ซึ่งมีความเสี่ยงสูงที่จะตกอยู่ในภาวะยากลำบากและขาดโอกาสในการพัฒนาคุณภาพชีวิต

ปัญหาความเหลื่อมล้ำทางสังคมและการขาดโอกาสในการศึกษาของเยาวชนไทยจะยิ่งทวีความรุนแรงมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มเด็กด้อยโอกาส ซึ่งมีความเสี่ยงสูงที่จะขาดโอกาสในการศึกษาและขาดโอกาสในการพัฒนาคุณภาพชีวิต

การศึกษามีผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของเยาวชนไทยเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มเด็กด้อยโอกาส ซึ่งมีความเสี่ยงสูงที่จะขาดโอกาสในการศึกษาและขาดโอกาสในการพัฒนาคุณภาพชีวิต

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

- ขยายโอกาสในการเข้าถึงการศึกษาของเยาวชนไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มเด็กด้อยโอกาส ซึ่งมีความเสี่ยงสูงที่จะขาดโอกาสในการศึกษาและขาดโอกาสในการพัฒนาคุณภาพชีวิต
- สนับสนุนและส่งเสริมให้ภาคเอกชนและภาคประชาสังคมเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเยาวชนไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มเด็กด้อยโอกาส ซึ่งมีความเสี่ยงสูงที่จะขาดโอกาสในการศึกษาและขาดโอกาสในการพัฒนาคุณภาพชีวิต

คุณณภัทร ทวีวิมลสารพิทยากร-สินทรัพย์

เรื่องที่ 6 การจัดการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ เพื่อป้องกันปัญหายาเสพติดในเยาวชน

ปัญหาเสพติดส่งผลให้เกิดภัยร้ายแรงในสังคมไทยเป็นระยะเวลาช้านาน ในการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ในการป้องกันปัญหาเสพติดของเยาวชน โดยใช้การวิจัยในรูปแบบการวิจัยและพัฒนา แบ่งออกเป็น 2 ระยะ ได้แก่ ระยะที่ 1 การศึกษาและสร้างร่างคู่มือการจัดการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ในการป้องกันปัญหาเสพติดของเยาวชนด้วยการวิจัยเชิงคุณภาพด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้ให้ข้อมูลจำนวน 3 คน และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา ระยะที่ 2 การทดลองใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ในการป้องกันปัญหาเสพติดของเยาวชนด้วยการวิจัยเชิงทดลอง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 60 คน ซึ่งแบ่งเป็นกลุ่มทดลองจำนวน 30 คน และกลุ่มควบคุม จำนวน 30 คน ระยะเวลาในการจัดกิจกรรม 1 วัน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานทั่วไป แบบประเมินความรู้การป้องกันปัญหาเสพติด

แบบประเมินเจตคติในการป้องกันปัญหาเสพติด แบบประเมินพฤติกรรม/ทักษะการป้องกันปัญหาเสพติด และคู่มือการจัดการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ในการป้องกันปัญหาเสพติดของเยาวชน โดยทำการวัดผลในระยะก่อนการทดลอง

หลังการทดลอง และระยะติดตาม และวิเคราะห์ ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมหลายตัวแปร (Mancova) ผลการศึกษาพบว่า คู่มือการจัดการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ เพื่อป้องกันปัญหา ยาเสพติดในเยาวชน ประกอบด้วย เนื้อหาการฝึกอบรม 4 หน่วยการเรียนรู้ ซึ่งครอบคลุมเนื้อหา ในการส่งเสริม ทักษะชีวิตที่เน้น คุณธรรม และ จริยธรรมให้แก่ ผู้เข้ารับการอบรม เพื่อนำทักษะ ต่างๆ ที่ได้รับการอบรมไปใช้ในการดำเนินชีวิต สามารถพัฒนาตัวเอง ให้คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น มีวินัยในตนเอง รู้จักภัยของชีวิต ไม่นำตัวไปข้องเกี่ยวกับอบายมุขและสารเสพติดทุกชนิด โดย มีการกำหนดหน่วยการเรียนรู้ตามความเหมาะสม ของเนื้อหา ดังนี้ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 ความมหัศจรรย์ ของร่างกายหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 รู้เท่าทันพิษภัย ยาเสพติด หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เข้าใจความเสี่ยง และหน่วยการเรียนรู้ที่ 4 สะท้อนคิด การดำเนิน ชีวิตด้วยพลังสร้างสรรค์ โดยเน้นการจัดการเรียนรู้ เชิงรุก ระยะเวลาที่ใช้ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ โดยพิจารณาสัดส่วนที่เหมาะสมตามเนื้อหาและ จุดเน้นของแต่ละสาระความรู้ของหน่วยการเรียนรู้ นั้นๆ เมื่อทำการศึกษาประสิทธิภาพของการจัดการ เรียนรู้ ภายหลังจากทดลองนักเรียนในกลุ่มทดลอง มีความรู้ เรื่อง การป้องกันปัญหา ยาเสพติดและ เจตคติต่อการป้องกันปัญหา ยาเสพติด มากกว่า กลุ่มควบคุม แต่พฤติกรรมในการป้องกันปัญหา

ยาเสพติดของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในระยะ หลังการทดลองไม่มีความแตกต่างกัน ส่วนในระยะ ติดตาม พบว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองมีความรู้ เรื่อง การป้องกันปัญหา ยาเสพติดของกลุ่มทดลอง มากกว่ากลุ่มควบคุม แต่เจตคติต่อการป้องกัน ปัญหา ยาเสพติดและพฤติกรรมในการป้องกัน ปัญหา ยาเสพติดของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในระยะติดตามไม่มีความแตกต่างกัน และมีข้อเสนอแนะให้นำคู่มือการจัดการเรียนรู้เชิง สร้างสรรค์ เพื่อป้องกันปัญหา ยาเสพติดในเยาวชนนี้ ไปปรับใช้ให้เหมาะสมแก่เยาวชนในพื้นที่ต่างๆ

เรื่องที่ 7 ประสบการณ์และผลลัพธ์ ความเครียดของกลุ่มน้อยของนักศึกษาข้ามเพศ และนักศึกษาที่มีสำนึกทางเพศแตกต่างจาก ความคาดหวังของสังคม: การศึกษารายกรณี

บทความวิชาการนี้มีวัตถุประสงค์เพื่ออธิบายความเครียดและการฟื้นฟูจิตใจของนักศึกษาข้ามเพศและนักศึกษาที่มีสำนึกทางเพศแตกต่างจากความคาดหวังทางสังคม ผู้เข้าร่วมการวิจัยจำนวน 5 กรณีศึกษาให้ข้อมูลผ่านคำถามสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง สาเหตุความเครียดถูกค้นพบเป็นสามสาเหตุคือ (1) กฎข้อบังคับเลือกปฏิบัติ (2) เหตุการณ์คุกคาม และ (3) สถานที่แบ่งแยกตามเพศสรีระ ผู้เข้าร่วมการวิจัยยังรายงานผลลัพธ์ความเครียดที่รูปแบบได้แก่ (1) การคิดว่าจะถูกปฏิบัติ (2) การปิดซ่อนเพศภาวะ (3) การเกลียดกลัวการข้ามเพศในตนเอง และ (4) การเผชิญปัญหาอย่างโดดเดี่ยว ข้อค้นพบการฟื้นฟูจิตใจ กรณีศึกษาสร้างด้วยตนเอง 3 กลไกได้แก่ (1) การปรับมุมมองและตอบสนองอย่างเหมาะสม (2) ความเชื่อมั่นในเพศภาวะ และ (3) ความเพียรพยายามในการศึกษาสร้างจากสังคมมี 5 กลไกได้แก่ (1) การได้รับแรงสนับสนุนทางใจจากบุคคลใกล้ชิด (2) การเข้าหาตัวแบบและกลุ่มความหลากหลายทางเพศ (3) การยืนยันเพศวิถีจากผู้เชี่ยวชาญ (4) อาจารย์เปิดกว้างและเข้าใจความแตกต่างหลากหลายทางเพศ และ (5) คณะ มหาวิทยาลัยมีการปรับเปลี่ยนกฎระเบียบ

ผลการวิจัยสามารถนำไปใช้ในการออกแบบกระบวนการช่วยเหลือทางจิตวิทยา พัฒนาการฟื้นฟูจิตใจเหมาะสมกับนักศึกษาหลากหลายทางเพศและเพศภาวะ

การประชุมทางวิชาการ
การวิจัยทางการศึกษาระดับชาติ ครั้งที่ 17
“การพลิกโฉมการศึกษาไทยเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน”
ระหว่างวันที่ 8-9 สิงหาคม 2566
ณ โรงแรมอัสวิน แกรนด์ คอนเวนชัน กรุงเทพมหานคร

สรุปสาระสำคัญของการอภิปราย

ความเหลื่อมล้ำเกิดขึ้นกับคนทุกช่วงวัย ทุกฐานะ ซึ่งผลงานวิจัย 7 เรื่อง ที่นำเสนอชี้ให้เห็น ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ทำให้ผู้เรียนเสี่ยงหลุดจากระบบการศึกษา โดยนำเสนอผลงานวิจัยเชิงปริมาณ เชิงคุณภาพ ในประเด็นต่างๆ ที่ทำให้เห็นภาพการขับเคลื่อนการเรียนรู้ การลดความเหลื่อมล้ำ ภาพระบบของโรงเรียนที่ไม่เอื้อต่อการเข้าถึงคุณภาพ การศึกษาที่ดี รวมถึงประเด็นเพศสภาพ ซึ่งเป็นโจทย์ที่พุดถึงอย่างมากในปัจจุบัน ภาพพ่อแม่ครอบครัว ซึ่งเป็นปัจจัยแวดล้อมสำคัญมีผลต่อการหลุดออกจากระบบ โดยเฉพาะครอบครัวยากจน เนื่องจากภาระค่าใช้จ่ายสูง

นอกจากนี้ ข้อค้นพบจากการวิจัยยังเป็น แนวทางการจัดการเรียนรู้ การออกแบบที่เหมาะสม สำหรับกลุ่มที่มีความจำเป็นพิเศษ เพื่อให้มีโอกาส เข้าถึงการศึกษาและได้รับการยอมรับ โดยมุ่งหวัง ให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ มีโอกาสเข้าถึง การศึกษาได้มากขึ้น

ช่วงท้ายของการอภิปรายได้ให้ความเห็นต่อ การลดความเหลื่อมล้ำในสังคมไทยเพิ่มเติม อาทิ งานวิจัยด้านเพศสภาพอาจไม่ได้ลดความเหลื่อมล้ำ โดยตรง แต่เป็นการทำให้ผู้เรียนมีภูมิคุ้มกันทาง ในสังคมได้ดีขึ้น ทั้งนี้ สิ่งที่ต้องคำนึงถึงคือ การสร้างความ เข้าใจที่ตรงกัน ทั้งภาครัฐ เอกชน และทุกภาคส่วน ในสังคม เพื่อให้เกิดเครือข่ายความร่วมมือ รวมทั้ง

จัดวิธีการเรียนรู้ที่แตกต่างตามลักษณะการเรียนรู้ของผู้เรียน นอกจากนี้ โรงเรียนควรมีนักจิตวิทยาโรงเรียน หรืออบรมครูแนะแนวเพื่อให้คำปรึกษาด้านจิตใจแก่นักเรียน สำหรับการศึกษาจากระบบซึ่งผู้เรียนมีบริบทหลากหลายและแตกต่างจากผู้เรียนในระบบ ควรมีตัวชี้วัดเชิงคุณภาพแตกต่างจากทั่วไป รวมถึงควรสร้างความเข้าใจให้ครูที่ต้องจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับผู้เรียนรายบุคคล เพื่อช่วยลดความเหลื่อมล้ำ

วิทยากรผู้อภิปรายได้สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมจากผู้นำเสนอผลงานวิจัยทั้ง 7 เรื่องประเด็นสำคัญสรุป ดังนี้

เรื่องที่ 1 การประยุกต์ใช้การวิจัยอิงการออกแบบในการออกแบบกระบวนการเพื่อเสริมสร้างความงอกงามทางใจหลังเผชิญเหตุการณ์วิกฤติและการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมในเด็กยากไร้ ซึ่งผู้วิจัยเพิ่มเติมว่าผู้เรียนมีการรับรู้การสนับสนุนจากสังคมมากขึ้น ภายหลังจากให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมและทำให้ผู้เรียนรู้ว่าพ่อแม่รักผ่านการทำกิจกรรมร่วมกัน รวมถึงการสร้างสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน งานวิจัยนี้จึงช่วยให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าตนเองและลดการหลุดออกจากระบบ

เรื่องที่ 2 การศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้เชิงรุกแบบอาคีตะในสถานการณ์การแพร่ระบาด

ของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์และความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในการเรียนเรื่องแคลคูลัสเบื้องต้น ซึ่งผู้วิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับวิธีการให้นักเรียนสนใจเรียนแคลคูลัสต่อเนื่องออนไลน์ ผ่านการประยุกต์ใช้วิธีอาคีตะที่เน้นศึกษาด้วยตนเอง โดยให้ครูและนักเรียนพบกันก่อน จากนั้นให้ผู้เรียนไปศึกษาด้วยตนเอง แล้วมาอภิปรายร่วมกัน

เรื่องที่ 3 การพัฒนาสมรรถนะครู กศน. สานพลังสู่ศิษย์เยาวชนตามแนวคิดจิตตปัญญาสำนักงาน กศน. จังหวัดฉะเชิงเทรา ซึ่งผู้วิจัยเพิ่มเติมว่า การใช้จิตปัญญาศึกษาเป็นเรื่องท้าทายของครู กศน. เนื่องจากผู้เรียนมีความหลากหลายส่วนใหญ่เป็นผู้ใหญ่และด้อยโอกาส ซึ่งจำเป็นต้องจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสม รวมทั้งให้ความรู้อย่างต่อเนื่องกับครู การนิเทศอย่างมีส่วนร่วมกับภาคีเครือข่าย

เรื่องที่ 4 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงเชิงระบบของโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการพัฒนาครูและโรงเรียนเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง (Teacher School Quality Program: TSQP): พหุกรณีศึกษา ซึ่งผู้วิจัยชี้ว่าหากโรงเรียนมีครูแกนนำในสัดส่วนสูงและผู้บริหารมีความเป็นผู้นำ

จะสามารถนำนวัตกรรมมาขับเคลื่อนและลดความเหลื่อมล้ำได้ รวมถึงการขับเคลื่อนเครือข่าย

เรื่องที่ 5 พ่อแม่ปฏิบัติการชนชั้นและการจัดการเรียนของบุตร ซึ่งผู้วิจัยเพิ่มเติมว่า โรงเรียนและครูมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมสนับสนุนดูแลนักเรียน โดยเฉพาะโรงเรียนรัฐที่พ่อแม่ส่วนใหญ่มีฐานะยากจน และเสนอให้มีแนวทางการระงับงานครู

เรื่องที่ 6 การจัดการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์เพื่อป้องกันปัญหายาเสพติดในเยาวชน ซึ่งผู้วิจัยเพิ่มเติมว่า การจัดการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์

อาทิ เรื่องยาเสพติด ควรเริ่มจากระดับประถมศึกษา และมีเครือข่าย ชูความรู้ รวมถึงการกระตุ้นให้เข้าร่วมก่อน เพื่อให้เด็กรักตัวเอง (self-esteem)

เรื่องที่ 7 ประสบการณ์และผลลัพธ์ความเครียดของกลุ่มน้อยของนักศึกษาข้ามเพศและนักศึกษาที่มีสำนึกทางเพศแตกต่างจากความคาดหวังของสังคม: การศึกษารายกรณี ซึ่งผู้วิจัยเสนอให้มีแนวทางสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับเพศสภาพกับผู้ปกครองและสังคม

การผลิตและพัฒนาคู่มือ และบุคลากรทางการ ศึกษาที่มีคุณภาพ

ดร.ชัยยศ
อัมสุวรรณ

รศ.ดร.พินสุดา
สิริรุ่งศรี

ผู้ทรงคุณวุฒิอภิปรายนำและให้ข้อเสนอแนะ

การประยุกต์ใช้กระบวนการวิจัยร่วมกับการนิเทศแบบชี้แนะ เพื่อพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาการจัดการเรียนรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 2 ในสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงแบบฉับพลันทางการศึกษา โดย นางสาววนิดา สิมพา

การพัฒนารูปแบบเครือข่ายครุศึกษาค้นคว้าในการสร้างนวัตกรรม การเรียนรู้ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสำหรับ สถานศึกษาในจังหวัดพะเยา โดย นางสาวคัชรินทร์ มหาวงศ์

การเปรียบเทียบระบบใบอนุญาต ประกอบวิชาชีพครูในประเทศไทย และต่างประเทศ โดย ดร.ปัญญา อัครพุทธพงศ์

นายกัมพล ธรรมหมื่นยอง
ผู้ดำเนินรายการ

ประเด็น การผลิตและพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา มีผลงานวิจัยที่ร่วมนำเสนอทั้งหมด 3 เรื่อง ดังนี้

เรื่องที่ 1 การประยุกต์ใช้กระบวนการวิจัยร่วมกับการนิเทศแบบชี้แนะเพื่อพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาการจัดการเรียนรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 2 ในสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงแบบฉับพลันทางการศึกษา

การประยุกต์ใช้กระบวนการวิจัยร่วมกับการนิเทศแบบชี้แนะเพื่อพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาการจัดการเรียนรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 2 ในสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงแบบฉับพลันทางการศึกษามีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) วิเคราะห์สภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนภาษาอังกฤษในสถานการณ์การระบาดของโควิด-19 2) ออกแบบแนวทางการพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาการจัดการเรียนรู้ของครูในสถานการณ์การระบาดของโควิด-19 และหลังสถานการณ์การระบาดของโควิด-19 3) ศึกษาทักษะการแก้ปัญหาการจัดการเรียนรู้ของครูหลังการพัฒนา และ 4) ศึกษาผลการพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาการจัดการเรียนรู้ของครูที่ส่งผลกระทบต่อนักเรียนและผู้ปกครอง ดำเนินการวิจัยพัฒนาครูโดยการปฏิบัติงานจริงตามหลัก On the job training 2 ระยะ คือ ระยะที่ 1 การศึกษานำร่อง

เพื่อพัฒนาความสามารถในการวิจัยและการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนภาษาอังกฤษในสถานการณ์โควิด-19 ด้วยการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ปีการศึกษา 2564 และระยะที่ 2 การพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาการจัดการเรียนรู้ของครูเพื่อฟื้นฟูภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของนักเรียนหลังสถานการณ์การระบาดของโควิด-19 ด้วยการวิจัยออกแบบทางการศึกษา ปีการศึกษา 2565 กลุ่มเป้าหมายในการวิจัย คือ ครูผู้สอนและนักเรียนในสังกัดทุกคน โดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วยแบบสัมภาษณ์ แบบประเมินแบบบันทึก และแบบนิเทศ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนพัฒนาการ สถิติทดสอบที และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัย พบว่า ในสถานการณ์โควิด-19 ครูผู้สอนภาษาอังกฤษมีปัญหาด้านวิธีการจัดการเรียนรู้ การติดต่อสื่อสารกับผู้ปกครอง นักเรียนขาดความพร้อมในการเรียนออนไลน์ ผู้ปกครองไม่สามารถสนับสนุนการเรียนภาษาอังกฤษที่บ้านได้ ครูจำเป็นต้องพัฒนาตนเอง ปรับเปลี่ยนวิธีสอนจึงแก้ปัญหาด้วยการวิจัยในชั้นเรียนตามหลักการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านร่วมกับชาวต่างชาติ โดยมีโค้ชวิจัยคอยชี้แนะส่งผลให้นักเรียนเข้าถึงการเรียนภาษาอังกฤษได้มากขึ้น มีพัฒนาการในการเรียนรู้ ครูมีคะแนนความสามารถในการวิจัยเพื่อแก้ปัญหานักเรียนสูงกว่าเกณฑ์

และมีพัฒนาการในการจัดการเรียนรู้เพิ่มขึ้น หลังสถานการณ์โควิด-19 นักเรียนประสบปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ ครูจำเป็นต้องแก้ปัญหา โดยการออกแบบนวัตกรรมการเรียนรู้เพื่อฟื้นฟูให้นักเรียนมีความพร้อมในการเรียนด้วยการวิจัย ออกแบบทางการศึกษา ซึ่งมีโค้ชวิจัยและผู้บริหารสถานศึกษาคอยชี้แนะส่งผลให้ครูมีนวัตกรรมฟื้นฟูภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ระยะสั้น และระยะยาว ครูมีคะแนนความสามารถในการวิจัยเพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้สูงกว่าเกณฑ์และมีพัฒนาการในการจัดการเรียนรู้สูงขึ้น ส่งผลให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์เพิ่มขึ้น ระดับความรุนแรงของภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ลดลง ผู้ปกครองและนักเรียนพึงพอใจต่อการแก้ปัญหาของครู

เรื่องที่ 2 การพัฒนารูปแบบเครือข่ายครูนักวิจัยในการสร้างนวัตกรรมการเรียนรู้เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสำหรับสถานศึกษาในจังหวัดพะเยา

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสภาพ ปัญหาและความต้องการจำเป็นของเครือข่ายครูนักวิจัยในการสร้างนวัตกรรมการเรียนรู้เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสำหรับสถานศึกษาในจังหวัดพะเยา 2) เพื่อพัฒนารูปแบบเครือข่ายครูนักวิจัยฯ 3) เพื่อศึกษาประสิทธิผลของเครือข่ายครูนักวิจัยฯ มีวิธีดำเนินการ 3 ระยะ คือ ระยะที่ 1. ศึกษาสภาพ ปัญหาและความต้องการจำเป็นของเครือข่ายครูนักวิจัย กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารและครูผู้สอนในสถานศึกษาทุกสังกัดในจังหวัดพะเยา ปีการศึกษา 2564 จำนวน 359 คน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่คาดหวังเกี่ยวกับเครือข่ายครูนักวิจัยในการสร้างนวัตกรรมการเรียนรู้เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเทคนิควิธี Modified Priority Needs Index (PNImodified) ระยะที่ 2. พัฒนารูปแบบเครือข่ายครูนักวิจัยในการสร้างนวัตกรรมการเรียนรู้ฯ โดยยกร่างรูปแบบ ประเมินคุณภาพของรูปแบบโดยผู้เชี่ยวชาญ และปรับปรุงรูปแบบตามข้อเสนอแนะ

ของผู้เชี่ยวชาญ ระยะที่ 3. ศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบเครือข่ายครุศึกษานักวิจัย โดยทดลองใช้ 2 ครั้ง กลุ่มตัวอย่างคือ คือ ผู้บริหารและครูผู้สอนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานทุกสังกัด ในจังหวัดพะเยา ที่สมัครใจเข้าร่วมโครงการพัฒนาเครือข่ายครุศึกษานักวิจัย ครั้งที่ 1 จำนวน 57 คน และครั้งที่ 2 จำนวน 60 คน เครื่องมือที่ใช้ คือ รูปแบบเครือข่ายครุศึกษานักวิจัยพร้อมคู่มือการใช้รูปแบบทดสอบความรู้ความเข้าใจ และแบบประเมินความพึงพอใจต่อรูปแบบ ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. การดำเนินการเครือข่ายครุศึกษานักวิจัยในการสร้างนวัตกรรมการเรียนรู้เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสำหรับสถานศึกษาในจังหวัดพะเยา พบว่า มีสภาพปัจจุบันอยู่ในระดับปานกลาง (Mean = 3.30, SD = 1.13) และมีสภาพที่คาดหวังอยู่ในระดับมาก (Mean = 4.05, SD = 1.03) มีค่า PNI modified อยู่ระหว่าง 0.076 - 0.377

2. รูปแบบเครือข่ายครุศึกษานักวิจัยฯ มีความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นประโยชน์และความเป็นไปได้ ในระดับมากที่สุดทุกด้าน และรูปแบบเครือข่ายครุศึกษานักวิจัยฯ ประกอบด้วย 4 ส่วนตามทฤษฎีระบบ คือ 1. ด้านปัจจัยนำเข้า (Input) 2. ด้านกระบวนการ (process) ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน คือ 1) การสร้างความรู้ความเข้าใจ 2) การพัฒนานวัตกรรมและนำไปใช้

3) การนิเทศติดตามโดยระบบพี่เลี้ยง (Coaching & Mentoring) 4) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ โดยกระบวนการ PLC 5) การตรวจสอบคุณภาพนวัตกรรม 6) การเผยแพร่นวัตกรรม

3. ด้านผลผลิต (output) และ 4. ด้านผลลัพธ์ (outcome)

3. ประสิทธิภาพของเครือข่ายครุศึกษานักวิจัยในการสร้างนวัตกรรมการเรียนรู้เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสำหรับสถานศึกษาในจังหวัดพะเยา พบว่า ความรู้ความเข้าใจของครุศึกษานักวิจัยเกี่ยวกับการวิจัยเพื่อสร้างนวัตกรรมหลังอบรมมากกว่าก่อนอบรม มีจำนวนนวัตกรรมประเภทเทคนิควิธีการมากที่สุด นวัตกรรมที่นำไปทดลองใช้ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ทุกนวัตกรรมและครุศึกษานักวิจัยมีความพึงพอใจต่อการดำเนินการตามรูปแบบในระดับมากที่สุด

เรื่องที่ 3 การเปรียบเทียบระบบใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูในประเทศไทยและต่างประเทศ

ประเทศไทยยังคงประสบปัญหาเกี่ยวกับระบบใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู ซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลกระทบต่อคุณภาพครูที่เข้าสู่วิชาชีพ งานวิจัยนี้มุ่งศึกษาเปรียบเทียบระบบดังกล่าวของประเทศไทยและประเทศคัดสรร ได้แก่ ญี่ปุ่น ไอร์แลนด์ และออสเตรเลีย ซึ่งมีผลการประเมิน PISA อยู่ในระดับสูง อยู่ต่างภูมิภาคของโลก และมีข้อมูลที่สามารถเข้าถึงได้ ผู้วิจัยใช้ผ่านระเบียบวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการศึกษาเอกสารทางวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และการวิเคราะห์เนื้อหาโดยอาศัยมโนทัศน์และข้อมูลเป็นฐาน ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิต และการให้ข้อมูลย้อนกลับของระบบใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูของไทย และประเทศคัดสรรมีความแตกต่างกันบางส่วน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การทดสอบเพื่อรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู การจำแนกประเภทและระดับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู ระเบียบการต่ออายุใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู และการให้ข้อมูลย้อนกลับของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทั้งนี้ ผู้กำหนดนโยบายที่เกี่ยวข้องของไทย ควรมีการแบ่งประเภทและจำแนกระดับคุณภาพของใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู ปรับปรุงเกณฑ์การต่ออายุใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู แกไขกระบวนการ

พิจารณาเรื่องร้องเรียน และพัฒนาการตรวจสอบสมรรถนะการสอนของผู้ถือใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู

*หมายเหตุ บทความนี้ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่แล้ว
ในวารสารครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีที่ 51 ฉบับที่ 1 (doi: 10.14456/educu.2023.7)*

การประชุมทางวิชาการ
การวิจัยทางการศึกษาระดับชาติ ครั้งที่ 17
“การพลิกโฉมการศึกษาไทยเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน”
ระหว่างวันที่ 8-9 สิงหาคม 2566
โรงแรมออตโตมัน แกรนด์ คอนเวนชั่น กรุงเทพมหานคร

สรุปสาระสำคัญของการอภิปราย

หัวใจสำคัญของการศึกษาคือ “ครู” ปัจจุบันคนไทยส่วนใหญ่เข้าศึกษาต่อวิชาชีพครูในระดับอุดมศึกษาเป็นจำนวนมาก แต่ตลาดแรงงานต้องการบุคลากรที่มีคุณภาพเข้ามาเป็นครู จึงจำเป็นต้องมีระบบการคัดกรองที่มีคุณภาพ ตั้งแต่การผลิตและพัฒนาครูในมหาวิทยาลัย จนนำไปสู่การคัดกรองบุคคลเพื่อให้ได้ใบประกอบวิชาชีพครู ซึ่งไม่ได้ให้ใบประกอบวิชาชีพครูโดยอัตโนมัติ หลังจากจบการศึกษาทันที ดังนั้น กลไกการทดสอบเพื่อคัดกรองบุคคลเข้ามาเป็นครูจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง

การวิจัยเป็นการหาความรู้และคำตอบอย่างเป็นเหตุเป็นผลทุกขั้นตอน เมื่อครูได้จัดทำบันทึกการเรียนการสอนมักจะพบปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน เมื่อพบปัญหาจึงต้องแก้ไขด้วยกระบวนการวิจัย ครูส่วนใหญ่สนใจการทำวิจัยเพราะต้องการแค่เลื่อนวิทยฐานะ แต่ส่วนใหญ่ก็จะไม่ผ่านเพราะจำใจและไม่สนุกกับการทำวิจัย ดังนั้น ครูต้องมีความรู้สึกผ่อนคลายกับการทำวิจัย และถือว่าเป็นวิถีชีวิตปกติของครู จึงจะได้งานวิจัย

สิ่งสำคัญในการเป็นครูมืออาชีพ คือ 1) ครูต้องรู้จักผู้เรียนของตัวเองทุกคน หากไม่รู้จักจะไม่สามารถช่วยเหลือผู้เรียนแต่ละคนให้เรียนรู้

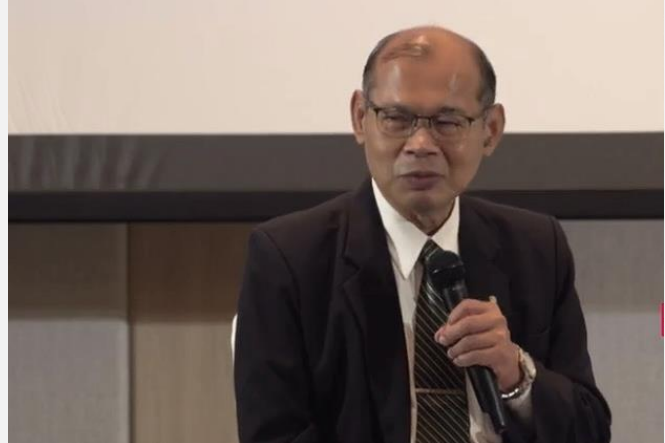
ได้อย่างเต็มที่ 2) ครูต้องรู้และเข้าใจเป้าหมาย การจัดการศึกษาและหลักสูตรที่ตัวเองรับผิดชอบ ซึ่งในแต่ละระดับชั้นมีเป้าหมายการจัดการศึกษา และหลักสูตรที่แตกต่างกัน สิ่งที่น่ากังวลคือ ครูส่วนใหญ่ไม่เข้าใจเป้าหมายการจัดการศึกษาและ ไม่เคยอ่านหลักสูตร 3) ครูต้องฉลาดในการออกแบบ การจัดการเรียนการสอน ปัจจุบันโลกกำลังเข้าสู่ยุค ของการเรียนรู้ตลอดชีวิต โอกาสการเข้าถึงความรู้มี ความหลากหลายมากขึ้น ครูจำเป็นต้องฉลาดในการ ออกแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละคน 4) ครูต้องมีเครือข่ายทั้งภายในและภายนอก สถานศึกษาในการช่วยกันทำงาน จึงจะทำให้การ ทำงานของครูประสบความสำเร็จ และ ๕) ครูต้องไม่ หยุดยั้ง เรียนรู้ตลอดชีวิต และหมั่นค้นคว้าหาความ รู้อยู่เสมอ นอกจากนี้ยังมีการกล่าวถึง ครูที่ดี คือ ครู ที่หมั่นปลูกต้นไม้ (TREE) ประกอบด้วย T (Train myself) การพัฒนาตนเอง ฝึกฝนตนเอง และเรียนรู้ ตลอดชีวิต, R (Reconstruction) การปรับปรุง สภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้ของตนเองและ ผู้เรียน, E (Encouragement) การส่งเสริมและ ให้กำลังใจซึ่งกันและกัน และสร้างเครือข่าย การทำงานร่วมกัน และ E (Empowerment) การเพิ่มพลัง มีกำลังใจ และหลงใหลในการทำงาน

โดยภาพรวมของงานวิจัยทั้งหมดถือว่าเกิด จากสภาพปัญหาการปฏิบัติงานสำหรับผู้ที่ทำหน้าที่ ในการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน

ของครูในสถานศึกษา ซึ่งตระหนักถึงปัญหาและ พยายามที่จะแก้ปัญหาในการจัดการเรียนการสอน ของครู เพื่อนำไปสู่การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนของผู้เรียน โดยใช้การวิจัยเป็นฐานและฝึกฝน ให้ครูลงมือปฏิบัติด้วยกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action research) การประยุกต์กระบวนการวิจัย ร่วมกับการนิเทศในเชิง macro ลงสู่ micro ถึงระดับชั้นเรียน เพื่อให้เกิดการจัดการเรียนรู้แบบ เป็นระบบ สะท้อนผลให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลง ที่เกิดขึ้นอย่างเป็นขั้นตอน อีกประการหนึ่งคือการทำงานโดยใช้ภาคีเครือข่ายระหว่างศึกษานิเทศก์ เป็นโค้ช ครูเป็นนักวิจัย และนักศึกษาวิชาชีพครูเข้ามาเรียนรู้ ทำให้เห็นถึงกระบวนการทำงานที่ชัดเจน มากขึ้น ในขณะเดียวกันผู้บริหารสถานศึกษาต้อง เรียนรู้ในกระบวนการพัฒนาโดยใช้การวิจัยเป็นฐาน ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษายุคใหม่ไม่ควรเป็นผู้นำเชิง บริหารเท่านั้น แต่จะต้องเป็นผู้นำเชิงวิชาการหรือ ผู้นำแห่งการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาควบคู่กัน ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีความรู้ในกระบวนการวิจัย และมีบทบาทในการวิจัยร่วมกับครูและศึกษานิเทศก์

ข้อเสนอแนะในการพัฒนางานวิจัย คือ การใช้กระบวนการ PLC (Professional Learning Community) กับครูทั้งระบบ การพัฒนาครูให้เกิด การปฏิบัติและเรียนรู้ในเชิงรุกด้วยกระบวนการวิจัย เชิงปฏิบัติการ (Action research) ควบคู่กับ กระบวนการ PLC จะช่วยแก้ปัญหาการเรียนรู้อย่าง

ผู้เรียนได้ กระบวนการ PLC จะช่วยให้ครูและผู้บริหารสถานศึกษาเกิดการเรียนรู้มากขึ้น รวมทั้งพ่อแม่ผู้ปกครองและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจะได้เรียนรู้ร่วมกัน นอกจากนี้ควรใช้กระบวนการ PLC ในการพัฒนานวัตกรรมที่ได้จากการวิจัย ซึ่งจะส่งผลต่อการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนได้อีกทั้งหากครูสังเกตผู้เรียนด้วยกระบวนการข้อมูลที่มีอยู่จะทำให้ครูสามารถแก้ปัญหาผู้เรียนได้ และยังตอบโจทย์การวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action research) เพราะฉะนั้นหน่วยงานต้นสังกัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียนให้เกิดเรียนรู้ระหว่างการปฏิบัติงานและการสรุปผลที่เกิดขึ้น ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ และส่งเสริมให้ครูได้ฝึกฝนการเขียนงานเพื่อเรียนรู้ แก้ปัญหา และถอดบทเรียนควบคู่กัน

การประชุมทางวิชาการ
การวิจัยทางการศึกษาระดับชาติ ครั้งที่ 17
“การพลิกโฉมการศึกษาไทยเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน”
ระหว่างวันที่ 8-9 สิงหาคม 2566

ณ โรงแรมอัคริน แกรนด์ คอนเวนชั่น กรุงเทพมหานคร

การส่งเสริมการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและการเปลี่ยนแปลงของโลกและการฟื้นฟูการเรียนรู้หลังสถานการณ์โควิด 19 (การจัดการศึกษาฐานสมรรถนะและวิทยาศาสตร์)

**ผศ.ดร.รินรดี
ปาปะไ้**

**ดร.เทพกัญญา
พรหมขัติแก้ว**

ผู้ทรงคุณวุฒิกิปรายนำและให้ข้อเสนอแนะ

ประเด็น "การส่งเสริมการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน"

การพัฒนาสมรรถนะทางวิทยาศาสตร์ ทักษะการสร้างสรรค์และนวัตกรรม ตามเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (SDGs) ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางสะเต็มศึกษา แบบ 6E Learning ในหน่วยการเรียนรู้ เรื่อง เคมีอินทรีย์ สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย
โดย นางจันทร์จิรา ชัยอินทริอาจ

การพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบ GPAS 5 Steps ร่วมกับชุดแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
โดย นางสาวธารารัตน์ ดวงจันทร์

การสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้วิถีใหม่ เพื่อพัฒนาสมรรถนะนวัตกรรมของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดเมืองพัทยา ผ่านกระบวนการเรียนรู้ GPAS 5 ขั้นตอน
โดย ดร.พิรุณ ศิริศักดิ์

ผลการจัดการเรียนรู้สะเต็มศึกษา บูรณาการแนวคิดเศรษฐกิจ BCG ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องสารละลาย ทักษะคิดอย่างมีวิจารณญาณและการคิดแก้ปัญหา และความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
โดย นางสาวสุภาวดี สุกดำ

การพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะของสถานศึกษานำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจระเยอง เขต 2
โดย ดร.กัมพล เจริญรักษ์

ประเด็น "การเปลี่ยนแปลงของโลกและการฟื้นฟูการเรียนรู้หลังสถานการณ์โควิด 19"

**นางสาวจัทมาส ตั้งจิตบำรุง
ผู้ดำเนินรายการ**

การพัฒนา Microlearning Inquiry Questions เรื่อง ระบบนิเวศ เพื่อเสริมสร้างโมโนทัศน์ทางวิทยาศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
โดย นางสาวปาณิสรา สาระไค

ประเด็น การส่งเสริมการจัดการศึกษา ที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และการเปลี่ยนแปลงของโลกและการฟื้นฟู การเรียนรู้หลังสถานการณ์โควิด 19 (การจัดการ ศึกษาระดับมัธยมศึกษาและวิทยาศาสตร์) มีผลงานวิจัย ที่ร่วมนำเสนอทั้งหมด 6 เรื่อง ดังนี้

เรื่องที่ 1 การพัฒนาสมรรถนะทาง วิทยาศาสตร์ ทักษะการสร้างสรรค์และ นวัตกรรมตามเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (SDGs) ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางสะ เต็มศึกษา แบบ 6E Learning ในหน่วยการเรียนรู้ เรื่อง เคมีอินทรีย์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 5 โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยประเภทรูปแบบ การเรียนรู้ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและศึกษา ผลการพัฒนาสมรรถนะทางวิทยาศาสตร์ ทักษะ การสร้างสรรค์และนวัตกรรมตามเป้าหมาย การพัฒนาอย่างยั่งยืน (SDGs) ด้วยการจัดการ เรียนรู้ตามแนวทางสะเต็มศึกษา แบบ 6E Learning เรื่อง เคมีอินทรีย์ สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือ นักเรียน ห้องเรียนพิเศษพัฒนาศักยภาพผู้เรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 50 คน ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบ เฉพาะเจาะจง จากห้องเรียนที่ผู้วิจัยได้รับ

มอบหมายให้สอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้และการทำโครงการ วิทยาศาสตร์ตามแนวทางสะเต็มศึกษาแบบ 6E Learning เพื่อพัฒนาสมรรถนะทางวิทยาศาสตร์ ทักษะการสร้างสรรค์และนวัตกรรม ตามเป้าหมาย ของการพัฒนาอย่างยั่งยืน (SDGs) ในหน่วย การเรียนรู้เรื่อง เคมีอินทรีย์ สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 4 แผน รวมระยะเวลา 15 คาบ คาบเรียนละ 50 นาที แบบประเมินสมรรถนะ ทางวิทยาศาสตร์ และแบบประเมินทักษะการ สร้างสรรค์และนวัตกรรมตามเป้าหมายการพัฒนา อย่างยั่งยืน (SDGs) ทำการประเมินผลสมรรถนะ ทางวิทยาศาสตร์ ทักษะการสร้างสรรค์และ นวัตกรรมจากผลงานโครงงานวิทยาศาสตร์ของ นักเรียนนักเรียน โดยผู้วิจัยทำติดตามผลการ พัฒนาต่อยอดทักษะการสร้างสรรค์และนวัตกรรม ภายหลังจากจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 1 ภาคเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากการ สังเคราะห์พฤติกรรมของผู้เรียน ซึ่งจะนำไปสู่การ สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า ผลการพัฒนาและ ประเมินสมรรถนะทางวิทยาศาสตร์ ตามกรอบการ ประเมินความฉลาดรู้ด้านวิทยาศาสตร์ PISA 2018 ของกลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยของทุกสมรรถนะ

ทางวิทยาศาสตร์ในระดับดีมาก ผลการประเมินทักษะการสร้างสรรค์และนวัตกรรมระดับ 2 ขึ้นไป และมีโครงการวิทยาศาสตร์ที่ทำเสร็จสมบูรณ์ทั้งหมดจำนวน 18 โครงการ สามารถส่งเข้าร่วมการประกวดแข่งขันกับองค์กรภายนอกตั้งแต่ระดับภูมิภาค คิดเป็น 94.1% ได้รับรางวัลจากการประกวดแข่งขันกับองค์กรภายนอกตั้งแต่ระดับภูมิภาค 38.9% และได้รับรางวัลจากการประกวดแข่งขันกับองค์กรภายนอกตั้งแต่ระดับประเทศขึ้นไป 38.9% การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (SDGs) สามารถขับเคลื่อนได้ในระดับโรงเรียนรวมทั้งสิ้น 14 เป้าหมาย จากทั้งหมด 17 เป้าหมาย คิดเป็น 82.4% ที่ครอบคลุมทั้ง 4 มิติ ได้แก่ มิติด้านสังคม มิติด้านเศรษฐกิจ มิติด้านสิ่งแวดล้อม และมิติด้านความร่วมมือ

เรื่องที่ 2 การสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้วิถีใหม่เพื่อพัฒนาสมรรถนะนวัตกรรมของนักเรียนของโรงเรียนสังกัดเมืองพัทยาผ่านกระบวนการเรียนรู้ GPAS 5 ขั้นตอน

การวิจัยเชิงคุณภาพครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) อธิบายการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้วิถีใหม่เพื่อพัฒนาสมรรถนะนวัตกรรมของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดเมืองพัทยาผ่านกระบวนการเรียนรู้ GPAS 5 ขั้นตอน และ (2) ศึกษาระดับและพัฒนาการสมรรถนะนวัตกรรมของนักเรียนที่เกิดขึ้นตามกระบวนการดังกล่าว กลุ่มเป้าหมายเป็นผู้บริหาร ครูและนักเรียนของโรงเรียนสังกัดเมืองพัทยา 11 โรงเรียน จำนวน 346 คน ศึกษานิเทศก์ จำนวน 3 คน ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 7 คน เครื่องมือรวบรวมข้อมูลได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ บันทึกการพัฒนาบทเรียนร่วมกัน บันทึกการพัฒนานวัตกรรม และแบบประเมินระดับสมรรถนะนวัตกรรม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหาและสถิติอย่างง่าย ผลการวิจัยมีดังนี้

1. ชุมชนแห่งการเรียนรู้วิถีใหม่เกิดจากการพัฒนาบทเรียนร่วมกันผ่านชมและถ่ายทอดสไปยังเฟซบุ๊กกลุ่ม มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาสมรรถนะนวัตกรรมของนักเรียนผ่านกระบวนการเรียนรู้ GPAS 5 ขั้นตอน ได้แก่ G: สังเกตและรวบรวมข้อมูล P: วิเคราะห์และสรุปความรู้เบื้องต้น

A1: ปฏิบัติและสรุปความรู้หลังปฏิบัติ A2: สื่อสาร นำเสนอ และ S: สะท้อนผล

2. สมรรถนะนวัตกรรมโดยรวมอยู่ในระดับตามเกณฑ์ สมรรถนะย่อยที่เกิดขึ้นตามกระบวนการเรียนรู้ GPAS 5 ขั้นตอนอยู่ในระดับสูงถึงระดับตามเกณฑ์ตามลำดับดังนี้ (1) การพัฒนาต้นแบบนวัตกรรมในชั้น A1 (2) การต่อยอดนวัตกรรมในชั้น A2 และ S (3) การวิเคราะห์ปัญหาในชั้น G และ (4) การออกแบบนวัตกรรมในชั้น P

เรื่องที่ 3 การพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะของสถานศึกษานำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 2

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะของสถานศึกษานำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา 2) พัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะของสถานศึกษานำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา 3) ศึกษาการใช้หลักสูตรฐานสมรรถนะของสถานศึกษานำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา และ 4) ประเมินการใช้หลักสูตรฐานสมรรถนะของสถานศึกษานำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 2 วิธีดำเนินการวิจัยแบ่งเป็น 4 ระยะ คือ ระยะที่ 1 การศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะของสถานศึกษานำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา 7 คน ครู 7 คน และศึกษานิเทศก์ 2 คน รวม 16 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา ระยะที่ 2 การพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะของสถานศึกษานำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 6 คน เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล

ได้แก่ แบบบันทึกการวิพากษ์ การวิเคราะห์ข้อมูล โดยการวิเคราะห์เนื้อหา ระยะที่ 3 การศึกษาการใช้หลักสูตรฐานสมรรถนะของสถานศึกษานำร่อง พื้นที่นวัตกรรมการศึกษา กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ กลุ่มผู้นิเทศ ได้แก่ คณะกรรมการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผลและนิเทศการศึกษา (ก.ต.ป.น.) 9 คน และศึกษานิเทศก์ 7 คน รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา 2 คน รวม 18 คน และกลุ่มผู้รับการนิเทศ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา 7 คน และครู 65 คน รวม 72 คน เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบนิเทศ ติดตามการใช้หลักสูตรฐานสมรรถนะ

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา และระยะที่ 4 การประเมินการใช้หลักสูตรฐานสมรรถนะของสถานศึกษานำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา 7 คน และครู 65 คน รวม 72 คน ซึ่งได้จากการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบประเมินการใช้หลักสูตรฐานสมรรถนะ ซึ่งมีค่าอำนาจจำแนกรายข้อระหว่าง 0.32 - 0.86 มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.97 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัย พบว่า

1. ความต้องการจำเป็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครู และศึกษานิเทศก์ที่อยากปรับเปลี่ยน

เป็นหลักสูตรฐานสมรรถนะ เนื่องจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีตัวชี้วัดเป็นจำนวนมาก ซึ่งตัวชี้วัดในบางตัวซ้ำซ้อนกัน เน้นว่าผู้เรียนต้องรู้อะไร หรือควรรู้อะไร แตกต่างจากหลักสูตรฐานสมรรถนะที่เน้นให้ผู้เรียนทำอะไรได้ ทำอะไรเป็น นอกจากนี้หลักสูตรเดิมยังไม่ได้สนองต่อความสามารถและความต้องการของนักเรียนอย่างแท้จริง ไม่สอดคล้องตามบริบทของโรงเรียนชุมชน และการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

2. ได้หลักสูตรฐานสมรรถนะ จำนวน 7 โรงเรียน ของสถานศึกษานำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา รุ่นที่ 1 โดยหลักสูตรฐานสมรรถนะของสถานศึกษาผ่านการวิพากษ์ของผู้ทรงคุณวุฒินำมาปรับปรุงตามคำแนะนำ แล้วนำหลักสูตรฐานสมรรถนะเสนอต่อคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานพิจารณาให้ความเห็นชอบและคณะกรรมการขับเคลื่อนพื้นที่นวัตกรรมจังหวัดระยอง พิจารณาอนุมัติให้ใช้หลักสูตรสถานศึกษาพื้นที่นวัตกรรมการศึกษาจังหวัดระยอง รุ่นที่ 1 ทั้ง 7 โรงเรียน ตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2563 เป็นต้นไป

3. สถานศึกษานำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา รุ่นที่ 1 นำหลักสูตรฐานสมรรถนะไปใช้โดยการแปลงหลักสูตรไปสู่การจัดกระบวนการเรียนรู้ และผลการนิเทศ ติดตามการใช้หลักสูตรฐานสมรรถนะ พบว่า นักเรียนมีความสุข

สนุกในการเรียนรูสนใจที่เรียนมากยิ่งขึ้นเป็น
เจ้าของกิจกรรมและเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติ

4. ผลการประเมินการใช้หลักสูตร
ฐานสมรรถนะของสถานศึกษานำร่องพื้นที่นวัตกรรม
การศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษาและครู มีค่าเฉลี่ย
โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน
พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน

เรื่องที่ 4 การพัฒนาทักษะกระบวนการ
ทางวิทยาศาสตร์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
เรื่องทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์
โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบ GPAS 5 Steps
ร่วมกับชุดแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ
1) เพื่อศึกษาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังจากเรียน
ด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบ GPAS 5 Steps
ร่วมกับชุดแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 2) เพื่อเปรียบเทียบ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ทักษะกระบวนการ
ทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้กระบวนการเรียนรู้
แบบ GPAS 5 Steps ร่วมกับชุดแบบฝึกทักษะ
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 3) เพื่อศึกษา
ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกระบวนการ
เรียนรู้แบบ GPAS 5 Steps ร่วมกับชุดแบบฝึก
ทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้น
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 โรงเรียนนิคมศิลป์
อนุสรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ ภาคเรียนที่ 1
ปีการศึกษา 2565 จำนวน 41 คน เครื่องมือที่ใช้
วิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้
กระบวนการเรียนรู้แบบ GPAS 5 Steps ร่วมกับ

ชุดแบบฝึกทักษะ แบบทดสอบวัดทักษะ กระบวนการทางวิทยาศาสตร์และแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิเคราะห์ข้อมูล โดยคำนวณค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ และค่าสถิติ

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนมีคะแนน ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์เฉลี่ย 8.974 คิดเป็นร้อยละ 89.74 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 87.80 2) นักเรียน มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจ ต่อกระบวนการเรียนรู้แบบ GPAS 5 Steps ร่วมกับชุดแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 ในภาพรวมมีความพึงพอใจใน ระดับมาก

เรื่องที่ 5 ผลการจัดการเรียนรู้สะเต็มศึกษา บูรณาการแนวคิดเศรษฐกิจ BCG ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องสารละลาย ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณและการคิดแก้ปัญหา และความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง สารละลาย ศึกษาทักษะการคิดอย่างมี วิจารณญาณและการคิดแก้ปัญหา และศึกษา ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการ เรียนรู้สะเต็มศึกษาบูรณาการแนวคิดเศรษฐกิจ BCG ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มตัวอย่าง ในการวิจัยได้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนบางแก้ว พิทยาคม จำนวน 40 คน โดยการสุ่มแบบยกลกลุ่ม โดยกำหนดห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แผนการจัดการ เรียนรู้สะเต็มศึกษาบูรณาการแนวคิดเศรษฐกิจ BCGแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง สารละลาย แบบประเมินทักษะการคิดอย่างมี วิจารณญาณและการคิดแก้ปัญหา และแบบ ประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ สำหรับแบบแผนในการทดลองได้ใช้การทดลอง แบบกลุ่มเดียววัดผลก่อนและหลังการทดลอง วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

และการทดสอบค่าที่ชนิดกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระต่อกัน

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้สะเต็มศึกษาบูรณาการแนวคิดเศรษฐกิจ BCG มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องสารละลาย หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนมีทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหาในระดับดี และมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ในระดับมาก

เรื่องที่ 6 การพัฒนา Microlearning Inquiry Questions เรื่อง ระบบนิเวศเพื่อเสริมสร้างมโนทัศน์ทางวิทยาศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) สร้างและประเมินประสิทธิภาพของ Microlearning Inquiry Questions เรื่อง ระบบนิเวศ เพื่อเสริมสร้างมโนทัศน์ทางวิทยาศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ 75/75 2) เปรียบเทียบมโนทัศน์ทางวิทยาศาสตร์ก่อนและหลังเรียนด้วย Microlearning Inquiry Questions เรื่อง ระบบนิเวศ และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อ Microlearning Inquiry Questions เรื่อง ระบบนิเวศ ดำเนินการวิจัยตามกระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) มีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนพิษณุโลกพิทยาคม จำนวน 39 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) Microlearning Inquiry Questions เรื่อง ระบบนิเวศ 2) แบบทดสอบวัดมโนทัศน์ทางวิทยาศาสตร์ และ 3) แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบที่แบบ Dependent sample t-test

ผลการวิจัยพบว่า 1) Microlearning Inquiry Questions เรื่อง ระบบนิเวศ เพื่อเสริมสร้างมโนทัศน์ทางวิทยาศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 76.13/77.44 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 2) นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีมโนทัศน์ทางวิทยาศาสตร์หลังเรียนด้วย Microlearning Inquiry Questions เรื่อง ระบบนิเวศ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อ Microlearning Inquiry Questions เรื่อง ระบบนิเวศ เพื่อเสริมสร้างมโนทัศน์ทางวิทยาศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาพรวมอยู่ในระดับมาก

สรุปสาระสำคัญของการอภิปราย

ประเด็นในการอภิปราย 1. จากการวิจัยที่ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้ามา จะนำไปต่อยอดอย่างไร และ 2. จากการต่อยอดจะนำไปขยายผลต่อเพื่อนร่วมอาชีพอย่างไร

เรื่องที่ 1 การพัฒนาสมรรถนะทางวิทยาศาสตร์ทักษะการสร้างสรรค์และนวัตกรรมตามเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (SDGs) ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางสะเต็มศึกษา แบบ 6E Learning ในหน่วยการเรียนรู้เรื่อง เคมีอินทรีย์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย เป็นงานวิจัยที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเรียนรู้จากบริบทชุมชนท้องถิ่นของตนเอง เช่น เรื่องเคมีอินทรีย์กับการทำกระดาษ และผู้เรียนได้นำมาต่อยอดจาก

การทำกระดาษสาพัฒนาเป็นผ้าอนามัย โดยครูสนับสนุนให้ผู้เรียนเข้าร่วมแข่งขันการประกวดโครงการ เพื่อเป็นการเผยแพร่ความรู้แก่ผู้อื่น และเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แสดงศักยภาพต่อสาธารณชน เรียนรู้ในการรับฟังคำแนะนำ ดิชมเพื่อนำไปปรับปรุง แก้ไขผลงานของตนเองให้ดียิ่งขึ้น ทั้งนี้งานวิจัยนี้สามารถนำไปขยายผลกับการทำโครงการหัตถกรรมกระดาษของอาชีวศึกษาได้

เรื่องที่ 2 การสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้วิถีใหม่เพื่อพัฒนาสมรรถนะนวัตกรรมของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดเมืองพัทยาผ่านกระบวนการเรียนรู้ GPAS 5 ขั้นตอน เป็นงานวิจัยที่มีการขยายผลสู่ผู้อื่น ผ่านการนำเสนองานวิจัยระดับชาติ และระดับนานาชาติ เพื่อเป็นการเผยแพร่ให้ผู้อื่น

ได้นำไปประยุกต์ใช้ ขั้นตอนต่อไปคือการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระดับโรงเรียน โดยต้องทำให้ผู้บริหารศึกษานิเทศก์ เขตพื้นที่ เล็งเห็นถึงความสำคัญ และนำไปสู่การสร้างแพลตฟอร์ม PLC เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และทำให้การขับเคลื่อนการศึกษาประสบความสำเร็จและยั่งยืน

เรื่องที่ 3 การพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะของสถานศึกษานำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ระยอง เขต 2 จากการวิจัยพบปัญหาคือครูผู้สอนในโรงเรียนไม่เข้าใจหลักสูตรฐานสมรรถนะ เนื่องจากเป็นเรื่องใหม่ ทำให้ส่งผลต่อกระบวนการวัดประเมินผล และการเรียนการสอน ในอนาคตมีวิธีการขยายผลองค์ความรู้โดยการสร้างเครือข่ายความร่วมมือทั้งจากโรงเรียน มหาวิทยาลัย ศึกษานิเทศก์ โดยผู้บริหารเขตต้องให้ความสำคัญกับเรื่องนี้ จัดให้มีการอบรมให้ความรู้แก่ศึกษานิเทศก์เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในเรื่องหลักสูตรฐานสมรรถนะที่ตรงกัน และสามารถไปอบรมครู และขยายผลองค์ความรู้สู่โรงเรียนต่อไป

เรื่องที่ 4 การพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบ GPAS 5 Steps ร่วมกับชุดแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งงานวิจัยนี้สามารถขยายผลไปสู่การสอน

ในรายวิชาอื่นได้ โดยการนำทักษะกระบวนการ GPAS 5 Steps และทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์ไปใช้จัดการเรียนสำหรับชั้นอื่นได้ โดยใช้การวัดประเมินผลโดยสังเกตจากพฤติกรรมนักเรียน โดยใช้ rubric score เมื่อเรียนจบเนื้อหา สามารถใช้ได้ทั้งการเรียนออนไลน์และออนไลน์ โดยสามารถขยายผลใช้กับวิชาอื่นๆ ได้ สิ่งสำคัญคือครูผู้สอนต้องเข้าใจ concept ของ microlearning และมีการตั้งคำถามให้นักเรียนเกิดกระบวนการคิดให้ได้ โดยตั้งคำถามให้เหมาะกับระดับชั้นของผู้เรียน และมีการใช้เทคนิคเพื่อจูงใจให้ผู้เรียนตั้งใจเรียนจนจบเนื้อหา

เรื่องที่ 5 ผลการจัดการเรียนรู้สะเต็มศึกษาดูงานการแนวคิดเศรษฐกิจ BCG ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องสารละลาย ทักษะคิดอย่างมีวิจารณญาณและการคิดแก้ปัญหา และความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เป็นงานวิจัยเกี่ยวกับการทำน้ำสมุนไพร ซึ่งสามารถบูรณาการกับวิชาอื่นได้ๆ เช่น วิชาสุขะพลศึกษา ผ่านกิจกรรมชุมนุม อย. น้อย ในเรื่องการกำหนดฉลากผลิตภัณฑ์ และในอนาคตสามารถต่อยอดการเรียนรู้ในหลักสูตรการเป็นผู้ประกอบการ เรื่องของการคำนวณกำไร ต้นทุน เพื่อการขยายผลิตภัณฑ์ และปัจจุบันมีการขยายผลการเรียนรู้ โดยการเผยแพร่ผลงานในโรงเรียน และได้ขยายผลต่อชุมชน โดยการทำ stem ศึกษา

ที่ผ่านมาเน้นการทำกิจกรรมและจบในชั้นเรียน แต่งานวิจัยนี้ทำให้เห็นว่าหากมีการผนวก เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน หรือการใช้ BCG เป็น ตัวตั้งต้นของการทำ stem จะทำให้การเรียนรู้มีความหมายมากขึ้น และสามารถนำไปพัฒนา ชุมชนได้

เรื่องที่ 6 เรื่อง การพัฒนา Microlearning Inquiry Questions เรื่อง ระบบนิเวศ เพื่อเสริมสร้าง มโนทัศน์ทางวิทยาศาสตร์ สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นรูปแบบการเรียนรู้เรื่อง สั้นๆ และมีจุดประสงค์ชัดเจน ผ่านรูปแบบการ เรียนต่างๆเช่น คลิปวิดีโอและให้ผู้เรียนอภิปราย ร่วมกัน

การส่งเสริมการจัดการศึกษา ที่สอดคล้องกับความต้องการ ของตลาดแรงงานและ การเปลี่ยนแปลงของโลก (การจัดการศึกษาคณิตศาสตร์และการบัญชี)

รศ.ดร.นงลักษณ์
มโนวัลย์เลา

คุณรัญมาศ
ลิ้มอักษร

ผู้ทรงคุณวุฒิอภิปรายนำและให้ข้อเสนอแนะ

การศึกษาพฤติกรรมและการแก้ปัญหา
ทางคณิตศาสตร์ ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง การแปลง
ทางเรขาคณิต ในชั้นเรียนที่ใช้
โปรแกรม GSP (The Geometer's
Sketchpad) และนวัตกรรมการ
ศึกษาชั้นเรียน (Lesson Study) และ
วิธีการแบบเปิด (Open Approach)
โดย นายพงษ์สรร พันธุ์บุผา

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
คณิตศาสตร์แบบแนะให้รู้คิด
(Cognitively Guided Instruction:
CGI) ร่วมกับเทคนิคการสร้างกรอบ
การแก้ปัญหา (solutional framework)
เพื่อส่งเสริมความสามารถในการวางแผน
การแก้โจทย์ปัญหาทางคณิตศาสตร์
ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
โดย ดร.ไพบูลย์ แมลงทับทอง

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้
เรื่อง สถิติเบื้องต้น โดยใช้รูปแบบ
SAKORN Model สำหรับ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนวัดบ้านม้า
โดย นายศักดิ์ชาย ชวัลสิน

การจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน
(Project Based Learning: PjBL)
รายวิชา การบัญชีชั้นสูง 1 หน่วยการเรียนรู้ 5
เรื่อง การบัญชีเกี่ยวกับสำนักงานใหญ่และ
สาขา ระดับชั้น ปวส. 1 สาขาวิชาการบัญชี
โดย นายสิงห์คม วุฒิชชาติ

การพัฒนาเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์
ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
โดยใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active
Learning)
โดย นายณัฐวุฒิ สกฤษณ์

นางสาวจุฑามาส ตั้งจิตบำรุง
ผู้ดำเนินรายการ

ประเด็นการส่งเสริมการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและการเปลี่ยนแปลงของโลก (การจัดการศึกษาคณิตศาสตร์และการบัญชี) มีผลงานวิจัยที่ร่วมนำเสนอทั้งหมด 5 เรื่อง ดังนี้

เรื่องที่ 1 การศึกษาพฤติกรรมการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง การแปลงทางเรขาคณิต ในชั้นเรียนที่ใช้โปรแกรม GSP (The Geometer's Sketchpad) และนวัตกรรมการศึกษาชั้นเรียน (Lesson Study) และวิธีการแบบเปิด (Open Approach)

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง การแปลงทางเรขาคณิต ในชั้นเรียนที่ใช้โปรแกรม GSP (The Geometer's Sketchpad) และนวัตกรรมการศึกษาชั้นเรียน (Lesson Study) และวิธีการแบบเปิด (Open Approach) กลุ่มเป้าหมาย คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนม่วงหวานพัฒนศึกษา ปีการศึกษา 2565 จำนวน 20 คน ดำเนินการวิจัยโดยระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ เครื่องมือ

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ กล้องบันทึกภาพนิ่งและภาพเคลื่อนไหว ข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์ได้แก่ ข้อมูลในรูปโปรโตคอลการแก้ปัญหาของนักเรียน

ที่ได้จากการบันทึกวิดีโอทัศนของกลุ่มเป้าหมาย ภาพนิ่ง ผลงานนักเรียน และวิเคราะห์ข้อมูลโปรโตคอล (Protocol Analysis) โดยอาศัยกรอบของ Schoenfeld (1985)

ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ที่เกิดขึ้น มี 4 ลักษณะ ได้แก่ 1) การอ่าน-การวิเคราะห์-การวางแผน-การนำไปใช้-การสำรวจ 2) การอ่าน-การวิเคราะห์-การวางแผน-การนำไปใช้-การสำรวจ-การตรวจสอบ 3) การอ่าน-การวิเคราะห์-การสำรวจ-การวางแผน-การนำไปใช้-การตรวจสอบ และ 4) การอ่าน-การวิเคราะห์-การวางแผน-การนำไปใช้-การตรวจสอบ โดยพฤติกรรมที่เกิดขึ้นทุกแผนการจัดการเรียนรู้คือพฤติกรรมการอ่าน (Reading) พฤติกรรมการวิเคราะห์ (Analysis) พฤติกรรมการวางแผน (Planning)-การนำไปใช้ (Implementation) และพฤติกรรมสุดท้ายที่พบ คือพฤติกรรมการตรวจสอบ (Verifying) โดยลักษณะของพฤติกรรมที่เกิดขึ้นมีความหลากหลายของกลุ่มพฤติกรรม ซึ่งสามารถที่จะบ่งชี้ถึงศักยภาพการแก้ปัญหของนักเรียน

เรื่องที่ 2 การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง สถิติเบื้องต้น โดยใช้รูปแบบ SAKORN Model สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดบ้านม้า

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง สถิติเบื้องต้น โดยใช้รูปแบบ SAKORN Model ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อศึกษาความก้าวหน้าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียน เรื่อง สถิติเบื้องต้น โดยใช้รูปแบบ SAKORN Model และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ เรื่อง สถิติเบื้องต้น โดยใช้รูปแบบ SAKORN Model ประชากรที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนวัดบ้านม้า จำนวน 13 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง สถิติเบื้องต้น โดยใช้รูปแบบ SAKORN Model จำนวน 15 แผน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ เรื่อง สถิติเบื้องต้น โดยใช้รูปแบบ SAKORN Model สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ดัชนีประสิทธิผล ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเฉลี่ยร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า 1) ดัชนีประสิทธิผลของ

แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง สถิติเบื้องต้น โดยใช้รูปแบบ SAKORN Model มีค่า 0.6121 ซึ่งแสดงว่า นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 61.21 2) ความก้าวหน้าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียน เท่ากับ ร้อยละ 25.90 และ 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ เรื่อง สถิติเบื้องต้น โดยใช้รูปแบบ SAKORN Model อยู่ในระดับมาก

การประเมินวิทยฐานะ การประเมินตามเกณฑ์ระดับชั้น 17

นำเสนอผลงานวิจัย เรื่อง

*การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง สถิติเบื้องต้น โดยใช้รูปแบบ SAKORN Model สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดบ้านม้า

นายศักดิ์ชาย วจัญลี
ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนวัดบ้านม้า
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1

ขอเสนอผลงานวิจัย
ทางเว็บไซต์ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุพรรณบุรี

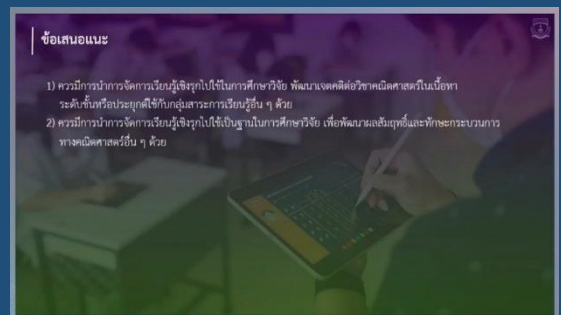
เรื่องที่ 3 การพัฒนาเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้ การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)

งานวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตสถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุกระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยตัวแปรต้นในการวิจัยครั้งนี้คือ การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning Instruction) และตัวแปรตามคือ เจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ (Attitude towards mathematics)

กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 แผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ และแผนการเรียนคณิตศาสตร์-ภาษาอังกฤษ (ศิลป์-คำนวณ) โรงเรียนสาธิตสถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 97 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ (1) แผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุกวิชาคณิตศาสตร์ (2) แบบวัดเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตสถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์ ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก มีเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ช่วงก่อนเรียนและหลังเรียน

แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เชิงรุกมีเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

เรื่องที่ 4 ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์แบบแนะให้รู้คิด (Cognitively Guided Instruction: CGI) ร่วมกับเทคนิคการสร้างกรอบการแก้ปัญหา (solutional framework) เพื่อส่งเสริมความสามารถในการวางแผนการแก้โจทย์ปัญหาทางคณิตศาสตร์ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. ศึกษากระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์แบบแนะให้รู้คิด (Cognitively Guided Instruction: CGI) ร่วมกับเทคนิคการสร้างกรอบการแก้ปัญหา (solutional framework) ที่ส่งเสริมความสามารถในการวางแผนการแก้โจทย์ปัญหาทางคณิตศาสตร์ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
2. เปรียบเทียบความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาทางคณิตศาสตร์ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลังจัดกิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์แบบแนะให้รู้คิด (Cognitively Guided Instruction: CGI) ร่วมกับเทคนิคการสร้างกรอบการแก้ปัญหา (solutional framework) กับเกณฑ์ร้อยละ 70

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/1 โรงเรียนถาวรานุกุลภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 1 ห้องเรียน ได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจง

(Purposive Sampling) เนื่องจากเป็นนักเรียนห้องเรียนพิเศษวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม SMTE โดยนักเรียนที่อยู่ในแผนการเรียนนี้เป็นนักเรียนที่ต้องการส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์เพื่อพัฒนาตนเอง และเพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย

- 1) แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 14 แผน
- 2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาทางคณิตศาสตร์ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยมีสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ สถิติพื้นฐานในการหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบที (t-test for one sample)

ผลการวิจัยพบว่าความสามารถในการวางแผนการแก้โจทย์ปัญหาทางคณิตศาสตร์ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบแนะให้รู้คิด (Cognitively Guided Instruction: CGI) ร่วมกับเทคนิคการสร้างกรอบการแก้ปัญหา (solutional framework) สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

เรื่องที่ 5 การจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน (Project Based Learning: PjBL) รายวิชาการบัญชีชั้นสูง 1 หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง การบัญชีเกี่ยวกับสำนักงานใหญ่และสาขา ระดับชั้น ปวส. 1 สาขาวิชาการบัญชี

การวิจัยในชั้นเรียนครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1) ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน (Project Based Learning: PjBL) รายวิชาการบัญชีชั้นสูง 1 หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง การบัญชีเกี่ยวกับสำนักงานใหญ่และสาขา ระดับชั้น ปวส. 1 สาขาวิชาการบัญชี 2) ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน (Project Based Learning: PjBL) รายวิชาการบัญชีชั้นสูง 1 หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง การบัญชีเกี่ยวกับสำนักงานใหญ่และสาขา ระดับชั้น ปวส. 1 สาขาวิชาการบัญชี ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับชั้น ปวส. 1 สาขาวิชาการบัญชี จำนวน 132 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้หน่วยที่ 5 การบัญชีเกี่ยวกับสำนักงานใหญ่และสาขา 2) ใบงาน PjBL : Head and Branch Accounting และ 3) แบบสอบถามสำหรับประเมินพฤติกรรมและความพึงพอใจของผู้เรียน และสถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย พบว่า การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐานผลทำให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้ต่อการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐานภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.56$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่า ลำดับมากที่สุด คือ ข้อที่ 1 ผู้เรียนได้ฝึกทักษะในการทำงาน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.75$) ลำดับรองลงมา คือ ข้อที่ 9 ยอมรับฟังความคิดเห็นของเพื่อน ก็อยู่ในระดับมากที่สุด เช่นเดียวกัน ($\mu = 4.65$) และลำดับน้อยที่สุด คือ ข้อที่ 7 ฝึกฝนค้นคว้า หาความรู้ด้วยวิธีการที่หลากหลาย อยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.47$) สำหรับความพึงพอใจของผู้เรียน พบว่า ภาพรวมผู้เรียนมีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.52$)

และเมื่อพิจารณาเป็นแต่ละขั้น แล้วพบว่า ลำดับมากที่สุด คือ ขั้นที่ 2 การกำหนดและเลือกหัวข้อ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.56$) ลำดับรองลงมา คือ ขั้นที่ 5 การนำเสนอผลงาน ก็อยู่ในระดับมากที่สุดเช่นเดียวกัน ($\mu = 4.55$) และลำดับน้อยที่สุด คือ ขั้นที่ 6 การประเมินโครงการ อยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.47$) แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน (Project Based Learning: PjBL) เป็นเทคนิคการสอนหนึ่งที่สามารถพัฒนาผู้เรียนให้เกิดผลสัมฤทธิ์ที่ดีตามสมรรถนะประจำหน่วยและสมรรถนะรายวิชา และยังสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับบริบทอื่นๆ ได้เป็นอย่างดี

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน (Project Based Learning: PjBL)

จำนวน 6 ขั้นตอน ประกอบด้วย

- ขั้นที่ 1 การเตรียมความพร้อม
- ขั้นที่ 2 การกำหนดและเลือกหัวข้อ
- ขั้นที่ 3 การเขียนเค้าโครงของโครงการ
- ขั้นที่ 4 การปฏิบัติงานโครงการ/โครงการ
- ขั้นที่ 5 การนำเสนอผลงาน
- ขั้นที่ 6 การประเมินโครงการ

ถือเป็นเทคนิคการสอนหนึ่งที่สามารถพัฒนาผู้เรียนให้เกิดผลสัมฤทธิ์ที่ดีตามสมรรถนะประจำหน่วย และสมรรถนะรายวิชา

สรุปสาระสำคัญของการอภิปราย

1. งานวิจัยทั้ง 5 งานแสดงให้เห็นให้เห็นถึง conceptual framework ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อตัวผู้สอนเองในการทำ WPA เพื่อขอเลื่อนวิทยฐานะ

2. การที่ผู้วิจัยพยายามนำคณิตศาสตร์ไปสู่ชีวิตจริงของผู้เรียน นอกผู้เรียนจะได้เรียนรู้เนื้อหาที่เป็นพื้นฐานทางคณิตศาสตร์แล้ว ยังเป็นการส่งเสริมการสร้างอาชีพในอนาคตสำหรับผู้เรียนหลังจบการศึกษา

3. เป็นแนวคิดที่น่าสนใจเมื่อผู้วิจัยให้ผู้เรียนได้ออกแบบแบบติดตามความก้าวหน้าด้วยตนเอง ตลอดจนเป็นผู้เขียนข้อเสนอแนะเองด้วย ซึ่งเป็นสิ่งที่ท้าทายผู้เรียน แต่อย่างไรก็ตามผู้วิจัยต้องระวังว่าแบบวัดความก้าวหน้านั้นอาจต่ำกว่าเกณฑ์ที่ควรจะเป็น

4. งานวิจัยทุกงานชี้ให้เห็นว่าผู้วิจัยต้องการสร้าง Soft skills และ Employability skills ให้กับผู้เรียน

ไม่ใช่เพียงแค่เรียนเพื่อให้สอบผ่าน เช่น ทักษะการแก้ปัญหา การคิดอย่างเป็นระบบ การวางแผน การสังเคราะห์ และวิเคราะห์ข้อมูล รวมไปถึงการทำงานร่วมกับผู้อื่น ซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญมากเมื่อผู้เรียนต้องเข้าสู่ชีวิตการทำงาน และประสบความสำเร็จในชีวิตการทำงาน

5. เป็นสิ่งที่ดีเมื่อทักษะ Employability skills ถูกนำมาสอดแทรกกับรายวิชาพื้นฐานเพื่อปลูกฝังให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ และฝึกทักษะต่างๆ เหล่านี้ตั้งแต่อายุน้อย

6. ในส่วนของการพัฒนาทักษะให้ผู้เรียนได้ฝึกเรียนรู้ด้วยตนเองตั้งแต่อายุน้อย เช่น การทำงานเป็นทีม การเล่าเรื่องด้วยข้อมูล (data literacy) จะเป็นการปลูกฝังให้ผู้เรียนสามารถใช้ชีวิตอยู่ในโลกที่ผันผวนได้

ประเด็นถาม-ตอบ

Q: งานวิจัยเป็นลักษณะของการศึกษาด้วยตนเอง (Self-study) การค้นพบของผู้วิจัยมีสิ่งไหนที่เหมือนหรือแตกต่างจาก Shimada (1970) ตามที่ผู้วิจัยอ้างบ้าง

A: กระบวนการเรียนการสอนในงานวิจัยนี้ มีการนำ GSP เข้ามาใช้ ในขณะที่งานวิจัยของ Shimada (1970) เป็นลักษณะการจัดการเรียนการสอนที่ต่างออกไป ซึ่งชี้ให้เห็นว่าสื่อที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนมีความแตกต่างกัน ดังนั้นจึงส่งผลไปสู่ลักษณะพฤติกรรม การแก้ปัญหาของผู้เรียนที่มีความหลากหลาย (ประกอบด้วย การอ่าน การวิเคราะห์ การวางแผน การนำไปใช้ และการสำรวจ) รวมไปถึงมีการเรียงลำดับของลักษณะพฤติกรรมการแก้ปัญหาที่ต่างกัน ในส่วนของความเหมือนกันคือ ลำดับการเรียงของลักษณะพฤติกรรมการแก้ปัญหาของผู้เรียนมีความหลากหลาย ตลอดจนการที่ผู้เรียนจะสามารถแสดงศักยภาพของตนเองได้อย่างชัดเจนได้ ก็ต่อเมื่อผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงถึงความสามารถที่มีอยู่ในตัวผู้เรียนได้อย่างเต็มที่ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเกิดการคิดวางแผนและแก้ปัญหาด้วยตนเอง โดยปราศจากการชี้แนะของผู้สอน

Q: จากการที่ผู้วิจัยได้ทำการจัดการเรียนรู้ เรื่องสถิติเบื้องต้น โดยให้ผู้เรียนได้เก็บข้อมูลด้วยตนเองซึ่งเป็นสิ่งที่น่าสนใจมาก ทั้งนี้ผู้วิจัยคิดว่าใช้การเก็บข้อมูลแบบไหนที่น่าสนใจ และผู้เรียนจะสามารถนำไปต่อยอดในการประกอบอาชีพในอนาคตได้อย่างไร

A: บริบทของโรงเรียนวัดบ้านม้าเป็นโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนการสอนระดับชั้นอนุบาล-มัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยนักเรียนส่วนใหญ่ (ร้อยละ 90) เป็นชาวไทยใหญ่ เมื่อจบการศึกษาไปจะไปศึกษาต่อในสายอาชีพ ดังนั้นผู้วิจัยจึงพยายามนำคณิตศาสตร์ไปสู่ชีวิตจริงของผู้เรียน เช่น โรงเรียนมีการส่งเสริมอาชีพช่างไม้ การผลิตเฟอร์นิเจอร์ ผู้เรียนจะใช้สถิติเบื้องต้นในการสำรวจว่า โต๊ะ เก้าอี้ หรือเครื่องไม้ประเภทใดที่มียอดขายสูงสุด ซึ่งทำยอดขายแล้วผู้เรียนก็จะนำค่าทางสถิตินี้ไปใช้ในการวางแผนการผลิตสินค้าว่างานไม้ชนิดไหนควรจะมีผลผลิตมากหรือน้อย หรืองานไม้ชนิดไหนที่จะสามารถสร้างรายได้ให้ตนเอง ครอบครัว และชุมชนได้สูงที่สุด นอกจากนี้ในชุมชนยังมีการปลูกลำไย ผู้เรียนก็สามารถนำความรู้ทางสถิติเบื้องต้นไปสำรวจตลาดว่าผลผลิตพันธ์แปรรูปจากลำไยแบบไหนที่กำลังเป็นที่สนใจของตลาด ทำให้สามารถนำมาวางแผนการผลิตเพื่อเพิ่มรายได้ให้กับตนเอง ครอบครัว และชุมชนได้ตลอดจน

วิธีการเรียนรู้บนพื้นฐานของ SAKORN Model ทำให้นักเรียนมีความรู้พื้นฐานทางคณิตศาสตร์ที่ดี ซึ่งสามารถนำไปต่อยอดทำโครงการงานเมื่อผู้เรียน เข้าศึกษาต่อในสายอาชีพได้

Q: การที่ผู้วิจัยทำงานวิจัยเพื่อการพัฒนาเจตคติ โดยใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ในรายวิชาคณิตศาสตร์นั้น ผู้วิจัย ทำการวัดเจตคติของผู้เรียนอย่างไร เพราะ การใช้ตัวเลขในการแปลผลความชอบหรือไม่ ของแต่ละคนย่อมมีความแตกต่างกัน

A: จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง และ คำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ คือการวัดเจตคติไม่ควรเป็นมาตรวัดที่เป็นเลขคี่ เนื่องจากเจตคติของผู้เรียนจะมีเพียงแค่เชิงบวกและเชิงลบ ในขณะที่เจตคติกกลางๆ ดังนั้นในงานวิจัยนี้จะเป็นการวัดเจตคติในลักษณะของเลขคู่ และมีเพียงแค่ 4 มาตรวัด เนื่องจากไม่ต้องการให้ผู้เรียนรู้สึกสับสน

Q: เทคนิคการสอนแบบแนะให้รู้คิด (Cognitively Guided Instruction: CGI) จะสามารถวัดผล

A: การที่จะทราบได้ว่าผู้เรียนรู้คิดแล้วจะได้ผลมาจากการสังเกต เช่น กระบวนการคิด พฤติกรรมของผู้เรียน ลักษณะการเขียน framework และการทำแบบทดสอบ ตลอดจนการมีส่วนร่วมของผู้เรียนในชั้นเรียน (ตอบคำถาม) ที่สามารถสังเกตได้อย่างชัดเจนคือ ในช่วงการเรียนครั้งแรกๆ จะมีเฉพาะผู้เรียนที่เก่งเท่านั้นที่จะสามารถตอบคำถามได้ แต่เมื่อทำการจัดการเรียนรู้ไปเรื่อยๆ จะเริ่มมีผู้เรียนระดับกลาง และอ่อนเริ่มมีส่วนร่วมในการตอบคำถามมากขึ้น

Q: ลักษณะโครงการแบบไหนที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจวิชาบัญชีระดับสูงได้ง่ายขึ้น

A: โครงการที่ทำจะต้องเริ่มจากสิ่งที่ผู้เรียนอยากทำเอง ดังเช่นในงานวิจัยนี้ได้ให้ผู้เรียนได้เลือกที่จะทำบัญชีเกี่ยวกับธุรกิจการซื้อขายอะไรทั้งนี้ทางวิทยาลัยได้เข้าร่วมงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียนจึงได้ทำการบูรณาการพีชศึกษา/พันธุ์ไม้เข้ากับรายวิชา จากนั้นจึงชวนผู้เรียนคิดต่อว่าธุรกิจนี้ต้องมีการลงทุน หรือการบันทึกบัญชีอย่างไรบ้าง นอกจากนี้ผู้เรียนยังเป็นผู้ออกแบบแบบติดตามความก้าวหน้าด้วยตนเอง ตลอดจนผู้เรียนยังเป็นผู้ที่เขียนข้อเสนอแนะให้โครงการด้วยตนเอง

Q: การที่ผู้เรียนสายอาชีพ แต่ไม่มีความรู้พื้นฐานวิชาที่เกี่ยวข้องกับงานอาจทำให้ผู้เรียนเหล่านี้ไม่มีความก้าวหน้าในอาชีพ การงานจะมีการแก้ปัญหาได้อย่างไร

A: การเรียนสายอาชีพอาจแก้ปัญหาได้โดยการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบทวิภาคี (สถานศึกษาร่วมกับสถานประกอบการ)

โดยผู้เรียนจะต้องเรียนวิชาสามัญพื้นฐานที่วิทยาลัย และเรียนรู้ทักษะในอาชีพจากสถานประกอบการ ในขณะที่การเรียนในสายสามัญ นอกจากผู้เรียนจะได้เรียนรู้ด้านเนื้อหาแล้วยังเป็นการฝึกให้ผู้เรียนเกิดทักษะต่างๆ ที่จำเป็นในการทำงานและสามารถต่อยอดเมื่อประกอบอาชีพได้

การส่งเสริมการจัดการศึกษา ที่สอดคล้องกับความต้องการ ของตลาดแรงงานและ การเปลี่ยนแปลงของโลก (ภาษาและศิลปะ)

รศ.ดร.เมธินี
วงศ์วานิช รัชมกการณ

คุณพรภัทรา
จิมพลอย

ผู้ทรงคุณวุฒิกิปรายนำและให้ข้อเสนอแนะ

การพัฒนามโนทัศน์หลักการใช้ภาษาไทย
และความผูกพันในการเรียนภาษาไทย
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
โดยใช้แนวคิดเกมิพีเคชันร่วมกับเทคนิค
เพื่อนช่วยเพื่อน

โดย นางสาวจุฬาลักษณ์ พัฒนมาศ

การพัฒนากิจกรรมศิลปะ Pixel Art
เพื่อฝึกทักษะการระบายสี สำหรับ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
โรงเรียนบ้านดงซ่อม สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
กำแพงเพชร เขต 1

โดย นางสาวณัฐพร อึ้งกากรณ

รูปแบบการจัดประสบการณ์ศิลปะ
ตามแนวทางการสอนพฤติกรรม
ศิลปะและการคิดเชิงออกแบบ
เพื่อเสริมสร้างความสามารถ
คิดบริหารจัดการตนเองของเด็กอนุบาล

โดย นายณชนก หล่อสมบูรณ์

ผลการใช้วิธีการสอนแบบ OK5R
ร่วมกับการใช้สารานุกรมไทย
สำหรับเยาวชนโดยพระราชประสงค์
ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
ที่มีต่อความสามารถในการอ่าน
จับใจความสำคัญของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน
นารีรัตน์จังหวัดแพร่

โดย นายณัฐพล ปะละใจ

รูปแบบการบริหารงานเพื่อพัฒนา
พหุปัญญาของนักเรียนโรงเรียน
บ้านต้นหยง สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
ปัตตานี เขต 1

โดย ดร.วันชาวีลา เข็ญลาเตะ

นายวรจักร จงศักดิ์
ผู้ดำเนินรายการ

ประเด็นการส่งเสริมการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและการเปลี่ยนแปลงของโลก (ภาษาและศิลปะ) มีผลงานวิจัยที่ร่วมนำเสนอทั้งหมด 5 เรื่อง ดังนี้

เรื่องที่ 1 การพัฒนามโนทัศน์หลักการใช้ภาษาไทยและความผูกพันในการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แนวคิดเกมิฟิเคชันร่วมกับเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบมโนทัศน์หลักการใช้ภาษาไทยระหว่างก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดเกมิฟิเคชันร่วมกับเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน และ 2) เปรียบเทียบความผูกพันในการเรียนภาษาไทยระหว่างก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดเกมิฟิเคชันร่วมกับเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 30 คน โรงเรียนพนมทวนพิทยาคมฯ ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ได้จากการสุ่มอย่างง่าย ด้วยวิธีการจับสลาก โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม ใช้ระยะเวลาในการทดลองรวม 15 ชั่วโมง โดยจัดการเรียนรู้ 13 ชั่วโมง และทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนอย่างละ 1 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 2 หน่วยการเรียนรู้ ได้แก่ การสร้างคำ และชนิดและหน้าที่ของคำในภาษาไทย 2) แบบวัดมโนทัศน์หลักการ

ใช้ภาษาไทย และ 3) แบบสอบถามความผูกพันในการเรียนภาษาไทย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (M) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และการทดสอบค่า t แบบกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent Sample T-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. มโนทัศน์หลักการใช้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดเกมิฟิเคชันร่วมกับเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ความผูกพันในการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดเกมิฟิเคชันร่วมกับเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

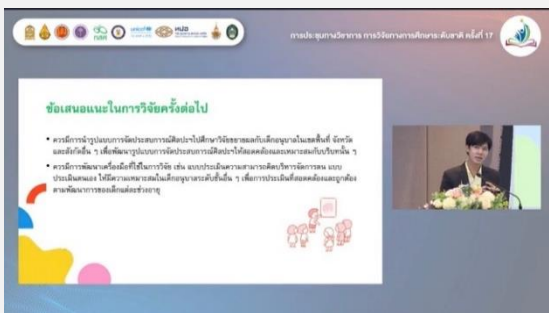
เรื่องที่ 2 รูปแบบการจัดประสบการณ์ศิลปะตามแนวคิดการสอนพฤติกรรมศิลปะและการคิดเชิงออกแบบเพื่อเสริมสร้างความสามารถคิดบริหารจัดการตนเองของเด็กอนุบาล

การวิจัยและพัฒนาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดประสบการณ์ศิลปะตามแนวคิดการสอนพฤติกรรมศิลปะและการคิดเชิงออกแบบเพื่อเสริมสร้างความสามารถคิดบริหารจัดการตนเองของเด็กอนุบาล การดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ระยะ ตัวอย่าง คือ เด็กชั้นอนุบาลปีที่ 3 จำนวน 18 คน โดยเลือกแบบเจาะจง ใช้ระยะเวลาดำเนินการวิจัย 48 ครั้ง ครั้งละ 45 นาที และใช้แบบแผนการทดลอง Single Subject Design ประเภท A-B-A-B Design

ผลการวิเคราะห์คุณภาพและความเหมาะสม พบว่า (1) รูปแบบการจัดประสบการณ์ศิลปะฯ ที่พัฒนาขึ้นเป็นการเรียนรู้เชิงรุก เด็กเรียนรู้ด้วยตนเอง ผ่านการทำงานอย่างเป็นขั้นตอน รู้จักบทบาทของตนเอง และแสดงออกทางความคิด การกระทำ และอารมณ์อย่างเหมาะสม มีหลักการสำคัญ 4 ประการ คือ 1) การใช้ศิลปะเป็นสื่อกลางในการพัฒนาประสบการณ์ทางปัญญาผ่านประสาทการรับรู้ต่างๆ 2) การจัดกระบวนการเรียนรู้ให้เด็กเป็นผู้นำการเรียนรู้ และประเมินตนเอง 3) การจัดกิจกรรมศิลปะให้เด็ก

เรียนรู้ผ่านการเล่น และ 4) การจัดให้เด็กเกิดกระบวนการคิด นำมาสู่กระบวนการเรียนรู้ 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นเกิดแรงบันดาลใจ ขั้นแบ่งปันและขึ้นลงมือทำ และ (2) ผลการใช้รูปแบบการจัดประสบการณ์ศิลปะฯ พบว่า ความสามารถคิดบริหารจัดการตนเองของเด็กอนุบาลมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น โดยทุกองค์ประกอบมีคะแนนสูงขึ้น แสดงให้เห็นผ่านพฤติกรรมเมื่อใช้รูปแบบการจัดประสบการณ์ศิลปะฯ ในนวัตกรรมการเรียนรู้ฯ ที่พัฒนาขึ้น ประกอบด้วย 1) การยังคิดไตร่ตรอง เด็กสามารถอดทนรอคอย จดจ่อ ไม่ซัดจิงหวะหรือพูด ปฏิบัติและยอมรับกฎกติกาโดยไม่ต่อต้าน 2) การยืดหยุ่นความคิด เด็กสามารถปรับตัวกับสถานการณ์ใหม่ได้ แก้ปัญหาอย่างหลากหลาย ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น และปรับเปลี่ยนหรือหาวิธีอื่นเพื่อทำกิจกรรมต่อไปเมื่อสิ่งแวดล้อมไม่เอื้ออำนวย 3) การควบคุมอารมณ์ เด็กแสดงออกทางอารมณ์เหมาะสม ปรับอารมณ์ได้ดีขึ้นและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างสันติ และ 4) การประเมินตนเอง เด็กมีการวางแผนด้วยการร่างแบบพร้อมอธิบายรายละเอียดต่างๆ ของความคิด การกระทำ และอารมณ์ และมีการประเมินตนเองอย่างสม่ำเสมอ ทำให้การสร้างสรรค์ผลงานเสร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้และใช้เวลาได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ พบว่า เด็กมีพฤติกรรมที่สะท้อนการสร้างสรรค์สูงขึ้น ได้แก่ การวางแผน ร่างแบบ

ทดลองใช้วัสดุอุปกรณ์ศิลปะ ประเมินความสามารถตนเองก่อนตัดสินใจเลือกสร้างสรรค์ผลงาน คำนึงถึงความสะอาด แก้ไขปัญหาสมเหตุสมผล สื่อสารเข้าใจ มีจินตนาการและแนวคิดแปลกใหม่ ในการสร้างสรรค์ผลงาน รวมทั้งมีการแสดงออกทางอารมณ์ผ่านสีหน้าของคนและสัตว์ในผลงาน หรือใช้สัญลักษณ์แสดงอารมณ์ พร้อมทั้งเลือกใช้ สอดคล้องกับอารมณ์ของเนื้อหาในผลงาน ชัดเขียอย่างหลากหลาย ควบคุมทิศทางการวาดได้ดี ค้นพบความถนัดของตน และเลือกใช้อุปกรณ์ที่ตนถนัด

เรื่องที่ 3 รูปแบบการบริหารงานเพื่อพัฒนาพหุปัญญาของนักเรียนโรงเรียนบ้านต้นหยง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารงานสู่การพัฒนาพหุปัญญาของนักเรียนในโรงเรียนบ้านต้นหยง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 ดำเนินการวิจัยด้วยวิธีการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) การวิจัยแบ่งเป็น 4 ระยะ คือ ระยะที่ 1 กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยมี 2 ขั้นตอน ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาวิเคราะห์เอกสาร หลักการแนวคิด ทฤษฎี แนวคิดการพัฒนารูปแบบ ทฤษฎีระบบโรงเรียน ทฤษฎีพหุปัญญาและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ขั้นตอนที่ 2 สัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ คือ ผู้บริหารโรงเรียนในจังหวัดปัตตานี จำนวน 2 คน ศึกษานิเทศก์ในจังหวัดปัตตานี จำนวน 2 คน ครูผู้สอนในโรงเรียนบ้านต้นหยง จำนวน 5 คน รวมทั้งสิ้น 9 คน ผู้วิจัยเลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposeful selection) ระยะที่ 2 ร่างรูปแบบการบริหารงานเพื่อพัฒนาพหุปัญญาของนักเรียน โดยการร่างรูปแบบและปรับปรุงร่างรูปแบบ จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ระยะที่ 3 พัฒนารูปแบบ โดยมีการทดลองใช้ในโรงเรียนบ้านต้นหยงแล้วดูผลเพื่อปรับปรุง โดยใช้เวลา 9 เดือน พัฒนารูปแบบโดยการสัมภาษณ์

และปรับปรุงรูปแบบในโรงเรียนบ้านต้นหยง และ
 ระยะที่ 4 สรุปและยืนยันรูปแบบ โดยนำรูปแบบ
 มาตรวจสอบความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎีจาก
 ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน
 ด้วยวิธีสนทนากลุ่ม (Focus Group) และนำผล
 ที่ได้จากการตรวจสอบไปแก้ไขปรับปรุงรูปแบบ
 ให้มีประสิทธิภาพ ผลการตรวจสอบรูปแบบ พบว่า
 ผลการตรวจสอบรูปแบบการบริหารงานเพื่อ
 พัฒนาปัญหาของนักเรียน (TP: SCM) Model
 มีค่าดัชนีความสอดคล้องรายชื่อของความ
 สมเหตุสมผลเชิงทฤษฎี มีค่าเท่ากับ 1 ค่าดัชนี
 ความสอดคล้องรายชื่อของความเป็นไปได้ของ
 รูปแบบ มีค่าเท่ากับ 0.8 และค่าดัชนีความ
 สอดคล้องของรูปแบบ รายชื่อมีค่าระหว่าง
 0.8-1.0 ผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า รูปแบบการ
 บริหารงานเพื่อพัฒนาปัญหาของนักเรียน
 (TP: SCM) Model ซึ่งประกอบด้วย องค์ประกอบ
 5 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบด้านหลักการ
 และวัตถุประสงค์ (Principles and Objectives)
 หลักการ คือ การบริหารงานเพื่อพัฒนาปัญหา
 ของนักเรียนในโรงเรียนบ้านต้นหยง สังกัด
 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี
 เขต 1 ให้ประสบผลสำเร็จโดยอิงทฤษฎีระบบและ
 ระบบวัฒนธรรมการบริหารจัดการในโรงเรียน
 ก่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่เพื่อการพัฒนางาน
 อย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ วัตถุประสงค์

คือ เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารงานสู่การพัฒนา
 พหุปัญญาของนักเรียนในโรงเรียนบ้านต้นหยง
 โดยกระบวนการแปรสภาพของระบบโครงสร้าง
 การบริหาร ระบบวัฒนธรรมการบริหารจัดการ
 และระบบการกำกับติดตามและประเมินผล
 จากผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนนำสู่
 การพัฒนาคุณภาพงานให้มีประสิทธิภาพ
 องค์ประกอบด้านปัจจัยนำเข้า (Inputs)
 1) สิ่งแวดล้อมของสถานศึกษา 2) ความต้องการ
 ของชุมชน 3) นโยบายของรัฐบาล สำนักงาน
 กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการ
 การศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
 ประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 4) ภารกิจและ
 นโยบายของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
 5) วัสดุอุปกรณ์และวิธีการ 6) ผู้เรียน 7) ผู้บริหาร
 และคณะครู 8) งบประมาณ องค์ประกอบด้าน
 กระบวนการแปรสภาพ (Transformation Process)
 1. ระบบโครงสร้างการบริหารงาน การกำหนด
 โครงสร้างกลุ่มงานและมาตรฐานการดำเนินงาน
 ที่เป็น โครงสร้างการบริหารในแต่ละกลุ่มงาน
 2. ระบบวัฒนธรรมในการบริหารจัดการ 2.1) กลยุทธ์
 ในการบริหารเพื่อนำสู่การพัฒนาพหุปัญญาของ
 นักเรียนในโรงเรียน 2.2) การมีส่วนร่วมของภาคี
 เครือข่าย คือ นักเรียน ผู้ปกครอง ครูผู้บริหาร
 ชุมชนและองค์กรภายนอก 2.3) การระดม
 ทรัพยากร การระดมทรัพยากรจากภาคีเครือข่าย

2.4 การบริหารจัดการหลักสูตร (พหุปัญญา
 ในสถานศึกษา) 2.4.1) การเตรียมความพร้อม
 ในด้านบุคลากรและข้อมูลสารสนเทศ
 2.4.1.1) ประชุมวิเคราะห์สภาพปัญหาและ
 ความต้องการความจำเป็น วิเคราะห์ทางเลือก
 ในการแก้ปัญหา/เลือกทางเลือกที่เหมาะสม
 2.4.1.2) วางแผนจัดเตรียม จัดกิจกรรม Coaching
 and Mentoring เรื่อง พหุปัญญาในสถานศึกษา
 9 ด้าน 2.4.2) การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา
 2.4.2.1) สร้างหลักสูตรการพัฒนาพหุปัญญา
 ในสถานศึกษาโดย Coaching and Mentoring
 2.4.2.2) สร้างคู่มือการใช้หลักสูตรการพัฒนา
 พหุปัญญา 2.4.3) การนำหลักสูตรไปใช้
 2.4.4) การกำกับติดตามและประเมินผล
 2.5) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อ
 พัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้านวิชาการ คุณลักษณะ
 อันพึงประสงค์และทักษะชีวิต 2.5.1) กิจกรรม
 ในหลักสูตร 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ 2.5.2) กิจกรรม
 ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ 2.5.3) กิจกรรม
 เสริมหลักสูตร/ทักษะสมรรถนะ 2.5.4) กิจกรรม
 พัฒนาผู้เรียน 2.5.5) กิจกรรมชุมนุมหรือโฮมรูม
 2.6) การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน
 3. ระบบการกำกับติดตามและประเมินผล
 องค์กรประกอบย่อยในโรงเรียนที่มีความสัมพันธ์กัน
 ประกอบด้วย การกำกับ ทบทวน พัฒนา
 ประเมินผล งาน กิจกรรม โครงการในโรงเรียนได้

อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล องค์กรประกอบ
 ด้านผลผลิต (Outputs) 1. ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน
 2. ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนและครู
 3. คุณภาพโดยรวม องค์กรประกอบด้านการนำ
 รูปแบบไปใช้ (Applying the model) 1. ระบบ
 โครงสร้างการบริหาร คือ องค์กรประกอบย่อยของ
 โครงสร้างงานในโรงเรียน มีความสัมพันธ์กัน
 ประกอบด้วย การบริหารงานวิชาการ การบริหารงาน
 บุคคล การบริหารงานทั่วไปและการบริหารงาน
 งบประมาณ 2. ระบบวัฒนธรรมในการบริหาร
 จัดการ คือ องค์กรประกอบย่อยของการบริหาร
 จัดการในโรงเรียนมีความสัมพันธ์กัน ประกอบด้วย
 กลยุทธ์ การมีส่วนร่วม การระดมทรัพยากร
 การบริหารจัดการหลักสูตร การจัดกิจกรรม
 การเรียนการสอน การวัดและประเมินผล
 การเรียนการสอน และการสร้างบรรยากาศที่ดี
 ในโรงเรียน 3. ระบบการกำกับติดตามและ
 ประเมินผล คือ องค์กรประกอบย่อยในโรงเรียน
 ที่มีความสัมพันธ์กัน ประกอบด้วยการกำกับ ทบทวน
 พัฒนา ประเมินผล งานกิจกรรมโครงการใน
 โรงเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล

เรื่องที่ 4 การพัฒนากิจกรรมศิลปะ Pixel Art เพื่อฝึกทักษะการระบายสีสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านดงซ่อม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กำแพงเพชร เขต 1

การพัฒนากิจกรรมศิลปะพิกเซลอาร์ต เพื่อฝึกทักษะการระบายสีสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านดงซ่อม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กำแพงเพชร เขต 1 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาประสิทธิภาพของกิจกรรมศิลปะพิกเซลอาร์ต เพื่อฝึกทักษะการระบายสีที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และทักษะการระบายสีของผู้เรียนที่ใช้กิจกรรมศิลปะพิกเซลอาร์ตระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนด้วยกิจกรรมศิลปะพิกเซลอาร์ต กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนบ้านดงซ่อม จำนวน 21 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ กิจกรรมศิลปะพิกเซลอาร์ต เพื่อฝึกทักษะการระบายสีสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์แบบประเมินทักษะการระบายสี และแบบประเมินความพึงพอใจ

ผลการวิจัย พบว่า

1. ประสิทธิภาพของกิจกรรมศิลปะพิกเซลอาร์ตเพื่อฝึกทักษะการระบายสีสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.10/88.19
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านดงซ่อมมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และมีทักษะการระบายสีอยู่ในระดับดีมากขึ้นไป
3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านดงซ่อมมีความพึงพอใจในการเรียนด้วยกิจกรรมพิกเซลอาร์ตอยู่ในระดับมาก

เรื่องที่ 5 ผลการใช้วิธีการสอนแบบ OK5R ร่วมกับการใช้สารานุกรมไทยสำหรับเยาวชนโดยพระราชประสงค์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ที่มีต่อความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนารีรัตน์จังหวัดแพร่

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและหาคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านจับใจความสำคัญที่ใช้วิธีการสอนแบบ OK5R ร่วมกับการใช้สารานุกรมไทยสำหรับเยาวชนฯ เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนารีรัตน์จังหวัดแพร่ ก่อนและหลังที่เรียนโดยวิธีการสอนแบบ OK5R ร่วมกับการใช้สารานุกรมไทยสำหรับเยาวชนฯ และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อวิธีการสอนแบบ OK5R ร่วมกับการใช้สารานุกรมไทยสำหรับเยาวชนฯ กลุ่มตัวอย่างใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/12 โรงเรียนนารีรัตน์จังหวัดแพร่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ ปีการศึกษา 2565 จำนวน 1 ห้องเรียน รวมทั้งหมดจำนวน 45 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่มโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ แผนการจัดการ

เรียนรู้เรื่องการจับใจความสำคัญโดยใช้วิธีการสอนแบบ OK5R ร่วมกับการใช้สารานุกรมไทยสำหรับเยาวชนฯ แบบวัดความสามารถในการจับใจความสำคัญ และแบบประเมินความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบ OK5R ร่วมกับการใช้สารานุกรมไทยสำหรับเยาวชนฯ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที่ (t-test dependent)

ผลการวิจัยพบว่า

1. คุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านจับใจความสำคัญที่ใช้วิธีการสอนแบบ OK5R ร่วมกับการใช้สารานุกรมไทยสำหรับเยาวชนฯ โดยภาพรวมมีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 29.40$) เมื่อจำแนกรายแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนคุณภาพสูงสุด คือ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 มีคุณภาพอยู่ในระดับดีเยี่ยม ($\bar{X} = 30.69$) ลำดับถัดมาคือ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 มีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 29.31$) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 มีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 28.97$) และแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 มีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 28.65$) ตามลำดับ

2. นักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนแบบ OK5R ร่วมกับการใช้สารานุกรมไทยสำหรับเยาวชนฯ มีความสามารถในการอ่านจับใจ

ความสำคัญ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อวิธีการสอนแบบ OK5R ร่วมกับการใช้สารานุกรมไทยสำหรับเยาวชนฯ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.26, S.D. = 0.29$)

ที่มากความสำคัญและปัญหาการวิจัย

REC

- 1 ปัจจุบันเป็นยุคแห่งความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการและเทคโนโลยีต่างๆ
- 2 การอ่านถือว่าเป็นเครื่องมือสำคัญอย่างยิ่งในการดำเนินชีวิตให้ประสบผลสำเร็จ
- 3 การรู้ถึงความสำคัญในทักษะที่จำเป็นสำหรับยุคโลกศตวรรษที่ 21

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

- 1 ควรมีการศึกษาศาสตร์การใช้วิธีการสอนแบบ OK5R เพื่อพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจเนื้อหาในรายวิชาและระดับชั้นอื่น ๆ เช่น วิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม, วิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- 2 ควรมีการศึกษารูปแบบการใช้สารานุกรมไทยสำหรับเยาวชนฯ ร่วมกับวิธีการสอนอื่น ๆ

สรุปสาระสำคัญของการอภิปราย

เรื่องที่ 1 งานวิจัยเรื่อง การพัฒนามโนทัศน์ หลักการใช้ภาษาไทยและความผูกพันในการเรียน ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แนวคิดเกมมิฟิเคชันร่วมกับเทคนิค เพื่อนช่วยเพื่อน วงสนทนาได้มีการอภิปราย ดังนี้ งานวิจัยนี้ส่งเสริมให้นักเรียนเข้าใจมโนทัศน์ หลักการใช้ภาษาไทยสำหรับการสื่อสาร สามารถ นำทักษะการสื่อสารไปสร้างรายได้ เช่น การเขียน นิยายออนไลน์ การใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนยังทำให้นักเรียนตระหนักถึงการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อการพัฒนาความสามารถ นอกจากนี้ มาตรฐานอาชีพมีหน่วยสมรรถนะการใช้ภาษาไทย ที่ส่งเสริมการทำงานต่าง ๆ แสดงให้เห็นว่าการใช้ ภาษาไทยเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการประกอบอาชีพ ต่างๆ เป็นอย่างยิ่ง

เรื่องที่ 2 งานวิจัยเรื่อง รูปแบบการจัด ประสบการณ์ศิลปะตามแนวคิดการสอนพฤติกรรม ศิลปะและแนวคิดเชิงออกแบบเพื่อเสริมสร้าง ความสามารถคิดบริหารจัดการตนเองของเด็ก อนุบาล วงสนทนาได้มีการอภิปราย ดังนี้ งานวิจัย นี้ส่งเสริมศิลปะเพื่อเป็นรากของความรู้ รากของ พฤติกรรม และรากของการเรียนรู้ นำไปสู่ พฤติกรรมที่ดีของเด็ก ซึ่งจากเดิมมีการส่งเสริม STEM Education แต่ปัจจุบันได้มีการเพิ่มศิลปะ เข้ามานำไปสู่การจัดการศึกษาแบบ STEAM Education

เพื่อให้ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์ และ สนุกสนานในการเรียนและการทำงานในทุกด้าน โดยงานวิจัยนี้ได้ใช้ศิลปะกับเด็กอนุบาลที่จะช่วย ส่งเสริมความสามารถที่เกิดจากการทำงานของ สมองส่วนหน้าที่ช่วยให้เราสามารถควบคุม ความคิด อารมณ์ พฤติกรรม และสมาธิ (Executive Function: EF) ของเด็ก และพัฒนาการของ กล้ามเนื้อในการทำชิ้นงาน รวมถึงพัฒนาทักษะ การยืดหยุ่นและการฟื้นตัวเมื่อเจอปัญหา (Resilience) จากการทำงานศิลปะ และเชื่อว่า ศิลปะจะช่วยให้คนเกิดพัฒนาการแบบองค์รวม การทำให้คนไทยมีศิลปะจะทำให้เป็นผู้มีความคิด สร้างสรรค์ด้านต่างๆ ที่จะขับเคลื่อนประเทศ ให้เกิดการพัฒนาได้เป็นอย่างดี

เรื่องที่ 3 งานวิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหารงาน เพื่อพัฒนาพหุปัญญาของนักเรียนโรงเรียน บ้านต้นหยง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 วงสนทนาได้มีการ อภิปราย ดังนี้งานวิจัยนี้มีจุดเด่นในการสร้างความ ร่วมมือระหว่างโรงเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน ซึ่งให้ความสำคัญกับกระบวนการแปรสภาพ คือ การประยุกต์นำทฤษฎีพหุปัญญามาส่งเสริม การพัฒนาด้านความถนัดและความสนใจที่ดี ในหลากหลายด้านแก่เด็ก โดยสถาบันครอบครัว มีบทบาทสำคัญที่จะหล่อหลอมพหุปัญญาของเด็ก เพื่อการทำงานในอนาคตที่มีความแตกต่างจาก

การพัฒนาพหุปัญญาในสถานศึกษาร่วมกับ
ผู้เกี่ยวข้องทุกส่วน การทำกิจกรรมชุมชนแห่งการ
เรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning
Community: PLC) ร่วมกัน เพื่อสรุปทักษะของ
นักเรียนที่ต้องการในบริบทต่างๆ ๓) ออกแบบ
หลักสูตรและแผนการดำเนินการเพื่อพัฒนา
พหุปัญญาร่วมกัน โดยคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ
และ 4) จัดการเรียนการสอนร่วมกับการใช้
กิจกรรมที่หลากหลายเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้ค้นพบ
และพัฒนาพหุปัญญาของตน

เรื่องที่ 4 งานวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรม
ศิลปะพิกเซลอาร์ตเพื่อพัฒนาทักษะการระบายสี
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียน
บ้านดงซ่อม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 วงสนทนาได้มีการ
อภิปราย ดังนี้พิกเซลอาร์ตเป็นงานศิลปะที่แปลก
ใหม่ น่าสนใจ มีความสวยงาม สามารถสร้างความ
ประทับใจ และสามารถต่อยอดเป็นอาชีพและ
สร้างรายได้ให้แก่เยาวชนได้ งานวิจัยนี้เป็นสิ่งใหม่
น่าสนใจ มีความสวยงาม สามารถสร้างความ

ประทับใจ และสามารถต่อยอดเป็นอาชีพและสร้างรายได้ให้แก่เยาวชนได้ มีหลักฐานเชิงประจักษ์ว่าเด็กสามารถสร้างรายได้จากศิลปะได้ เป็นการบูรณาการความรู้วิชาวิทยาศาสตร์ วิชาการงาน (ปฏิกิริยาเคมี) มาทำงานศิลปะ และพบว่าช่วยฝึกสมาธิให้แก่เด็กมีตัวอย่างการนำความรู้ไปต่อยอด เช่น การเขียนโปรแกรมรูปแบบฟิกเชลอาร์ต

เรื่องที่ 5 งานวิจัยเรื่อง ผลการใช้วิธีการสอนแบบ OK5R ร่วมกับการใช้สารานุกรมไทย สำหรับเยาวชนโดยพระราชประสงค์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ที่มีต่อความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนารีรัตน์จังหวัดแพร่ วงสนทนาได้มีการอภิปราย ดังนี้ การอ่านเป็นหัวใจสำคัญของการเรียนรู้ทุกรายวิชา วิธีการสอนการอ่านมีหลากหลายวิธี ซึ่งการพัฒนาความรู้ จะต้องรู้ลึก รู้รอบ และรู้จริง การอ่านจะทำให้บุคคลเกิดความรู้ดังกล่าว You Are What You Read นอกจากนี้ การอ่านจับใจความสำคัญมีความสำคัญยิ่งในการทำงานที่ต้องมีเอกสารมากมายที่ต้องอ่าน การสามารถจับใจความสำคัญได้อย่างถูกต้องและรวดเร็วจะทำให้ประสิทธิภาพการทำงานดีขึ้น โดยงานวิจัยนี้เลือกวิธีการ OK5R เนื่องจากมีกระบวนการทั้งการอ่าน การพูด และการสะท้อนกลับ ช่วยให้เด็กสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องได้ และเลือกใช้สารานุกรมซึ่งเป็นเอกสารที่มีมาอย่างยาวนาน มีจำนวนหน้ามาก

และมีรูปแบบเป็นเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ (E-Book) เข้าถึงได้ง่าย ซึ่งผลการวิจัยพบว่าเด็กมีความสามารถในการอ่านและการจับใจความสำคัญดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

**การส่งเสริมการจัดการศึกษาที่สอดคล้อง
กับความต้องการของตลาดแรงงาน
และการเปลี่ยนแปลงของโลก
(การจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมการเป็น
ผู้ประกอบการและการศึกษาตลอดชีวิต)**

คุณวิพัตรา
โตเต็มโชคชัยการ

คุณเอริกา
เมจินทรีย์ เซ็น

ผู้ทรงคุณวุฒิกิปรายนำและให้ข้อเสนอแนะ

ผลการจัดการเรียนรู้วิชาสุขศึกษาโดยใช้
ปัญหาเป็นฐานร่วมกับแผนผังมโนทัศน์
ที่มีต่อความสามารถในการคิดอย่างมี
วิจารณญาณและความสามารถในการ
แก้ปัญหานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนบ้านสวน (จันทบุรี)

โดย นางสาวศิริพร ชอบสะอาด

การพัฒนาหลักสูตรผู้ประกอบการ
ด้วยการเรียนผ่านออนไลน์เพื่อส่งเสริม
ความเป็นผู้ประกอบการของนิสิต
นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา
โดย ดร.พสุประสิทธิ์ เด่นโมฬี

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้
กระบวนการคิดเชิงออกแบบ เพื่อส่งเสริม
สมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการนวัตกรรม
สีเขียว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
โดย นายวิษณุ นุญประกอบ

การพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาตลอด
ชีวิตสำหรับผู้สูงอายุของศูนย์การศึกษา
นอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย
อำเภอลำทับ จังหวัดกระบี่
โดย นางโสภา สมหวัง

การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้
กระบวนการวิจัยเป็นฐานร่วมกับ เทคนิค
เพื่อนคู่คิดเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
รายวิชาการจัดการ ฐานข้อมูลเบื้องต้น
หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ
โดย นายมานพ จิมมา

นายจรจักร จongsakdi
ผู้ดำเนินรายการ

ประเด็นการส่งเสริมการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและการเปลี่ยนแปลงของโลก (การจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมการเป็นผู้ประกอบการและการศึกษาตลอดชีวิต) มีผลงานวิจัยที่ร่วมนำเสนอทั้งหมด 5 เรื่อง ดังนี้

เรื่องที่ 1 ผลการจัดการเรียนรู้วิชาสุขศึกษาโดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับแผนผังมโนทัศน์ที่มีต่อความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณและความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านสวน (จันทนุสรณ์)

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณและความสามารถในการแก้ปัญหา ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้วิชาสุขศึกษาโดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับแผนผังมโนทัศน์และเปรียบเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 และเพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6/5 โรงเรียนบ้านสวน (จันทนุสรณ์) ที่เรียนวิชา พ 33101 สุขศึกษาและพลศึกษา 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 44 คน ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้วิชาสุขศึกษา โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับแผนผังมโนทัศน์ จำนวน 4 แผน ประกอบด้วย แผนการ

จัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง โรคมาร์กินสัน แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง ท้องไม่พร้อม...ปัญหาของใคร แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง บริการหลังการขาย โทรศัพท์มือถือ และแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง การจมน้ำของเด็กไทย 2) แบบวัดความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ 3) แบบวัดความสามารถในการแก้ปัญหา และ 4) แบบวัดความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ ดำเนินการวัดผลก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานด้วยค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบความแตกต่าง ด้วยสถิติที (t-test) กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัย พบว่า 1) ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณและความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลังการจัดการเรียนรู้วิชาสุขศึกษาโดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับแผนผังมโนทัศน์ สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณและความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลังการจัดการเรียนรู้วิชาสุขศึกษาโดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับแผนผังมโนทัศน์ สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้วิชาสุขศึกษาโดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับแผนผังมโนทัศน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

เรื่องที่ 2 การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้กระบวนการคิดเชิงออกแบบ เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการนวัตกรรมสีเขียว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อสร้างและประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้กระบวนการคิดเชิงออกแบบ 2) เพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการนวัตกรรมสีเขียวของนักเรียนหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 3) เพื่อศึกษาระดับสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการนวัตกรรมสีเขียวของนักเรียน และ 4) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ ใช้ระเบียบวิธีวิจัยและพัฒนาประชากรกลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 33 คน โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ ได้จากการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม เครื่องมือวิจัย คือ 1) กิจกรรมการเรียนรู้ 2) แบบประเมินสมรรถนะ และ 3) แบบสอบถามความคิดเห็นหลังการเข้าร่วมกิจกรรม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า

1. กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการคิดเชิงออกแบบ ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน มีผลการประเมินความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

และมีประสิทธิภาพเท่ากับ 75.12/75.46 เป็นไปตามเกณฑ์ 75/75

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการนวัตกรรมสีเขียว หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการนวัตกรรมสีเขียวที่ระดับสูงและระดับกำลังพัฒนา คิดเป็นร้อยละ 72.73 และ 27.27 ตามลำดับ

4. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีแรงจูงใจ มีความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ ประยุกต์ใช้องค์ความรู้ที่หลากหลายเพื่อผลิตนวัตกรรมสีเขียวให้สำเร็จ

เรื่องที่ 3 การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการวิจัยเป็นฐานร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาการจัดการฐานข้อมูลเบื้องต้น หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) สร้างและหาประสิทธิภาพชุดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการวิจัยเป็นฐานร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด รายวิชาการจัดการฐานข้อมูลเบื้องต้น ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้กระบวนการวิจัยเป็นฐานร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด รายวิชาการจัดการฐานข้อมูลเบื้องต้น 3) ศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการวิจัยเป็นฐานร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด รายวิชาการจัดการฐานข้อมูลเบื้องต้น ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขางาน การโปรแกรมคอมพิวเตอร์เว็บ และอุปกรณ์เคลื่อนที่ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครสวรรค์ จำนวน 16 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) ชุดการเรียนรู้ 2) แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางเรียน และ 4) แบบประเมินพึงพอใจของผู้เรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ค่าประสิทธิภาพ และค่าสถิติ Wilcoxon

ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพชุดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการวิจัยเป็นฐานร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด รายวิชาการจัดการฐานข้อมูลเบื้องต้น มีประสิทธิภาพ 83.39/81.78 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนโดยใช้กระบวนการวิจัยเป็นฐานร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด รายวิชาการจัดการฐานข้อมูลเบื้องต้น หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการวิจัยเป็นฐานร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด รายวิชาการจัดการฐานข้อมูลเบื้องต้น อยู่ในระดับ มาก (\bar{X} =4.16 และ SD = 0.68)

เรื่องที่ 4 การพัฒนาหลักสูตรผู้ประกอบการ ด้วยการเรียนผ่านออนไลน์เพื่อส่งเสริมความเป็น ผู้ประกอบการของนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบันของหลักสูตรผู้ประกอบการทั้งในและต่างประเทศ และแนวคิดผู้ประกอบการนิสิตนักศึกษา 2) วิเคราะห์ความต้องการหลักสูตรผู้ประกอบการของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรีและ 3) พัฒนาหลักสูตรผู้ประกอบการด้วยการเรียนผ่านออนไลน์ เพื่อส่งเสริมความเป็นผู้ประกอบการของนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา โดยมีกลุ่มตัวอย่างคือ 1) ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยที่เปิดสอนหลักสูตรผู้ประกอบการระดับปริญญาตรี จำนวน 8 คน 2) ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยที่เปิดสอนหลักสูตรผู้ประกอบการระดับปริญญาโท จำนวน 9 คน 3) ผู้บริหารที่เปิดหลักสูตรฝึกอบรมผู้ประกอบการระยะสั้นจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมและหน่วยบ่มเพาะวิสาหกิจในสถาบันอุดมศึกษา จำนวน 3 คน 4) ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับความต้องการต่อหลักสูตรผู้ประกอบการของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยเลือกแบบเฉพาะเจาะจง จำนวน 15 คน 5) ผู้ประกอบการที่เลือกแบบเฉพาะเจาะจง จำนวน 20 คน 6) นิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 390 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบกำหนดโควตาตามประเภทมหาวิทยาลัยและเลือกมหาวิทยาลัยในแต่ละกลุ่ม

อย่างละ 1 แห่งใน 4 ภาคของประเทศไทย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ แบบประเมินและแบบทดสอบ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหาและค่าสถิติ ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1) ผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบันของหลักสูตรผู้ประกอบการในประเทศ พบว่าหลักสูตรการเป็นผู้ประกอบการทั้งระดับปริญญาตรีและโทในประเทศ ส่วนใหญ่ในมหาวิทยาลัยของรัฐอยู่ภายใต้คณะวิทยาการจัดการ/คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี/คณะเทคโนโลยีการจัดการ และรายวิชาส่วนใหญ่มาจากหลักสูตรบริหารธุรกิจ แสดงให้เห็นว่า หลักสูตรการเป็นผู้ประกอบการในมหาวิทยาลัยของรัฐไม่ได้เป็นหลักสูตรเฉพาะที่จะไปส่งเสริมให้ไปเป็นผู้ประกอบการที่จะเริ่มต้นธุรกิจ (Startup) ดังนั้นควรมีหลักสูตรเฉพาะที่จะส่งเสริมการเป็นผู้ประกอบการให้แก่นิสิตนักศึกษาได้มีโอกาสเรียนรู้ 2) ผลการวิเคราะห์ความต้องการหลักสูตรผู้ประกอบการ พบว่า ผู้บริหาร ผู้ประกอบการและนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่มีความต้องการที่จะให้เปิดหลักสูตรผู้ประกอบการ ที่เป็นหลักสูตรระยะสั้นและใช้เวลาในการเรียนรายวิชาละ 1-2 ชั่วโมง และวิชาที่นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่สนใจจะเรียน 5 อันดับแรก ได้แก่ การตลาด การเป็นผู้ประกอบการ

การวางแผนทางธุรกิจ การเงิน และการจัดการ กลยุทธ์ 3) หลักสูตรผู้ประกอบการสำหรับนิสิต นักศึกษาประกอบด้วย 5 ชุดวิชา ได้แก่ ผู้ประกอบการ 5.0 การตลาด 5.0 การเงิน 5.0 การบริหารการปฏิบัติการ 5.0 และการเขียนแผน ธุรกิจยุค 5.0 ภาพรวมนิสิตนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ ในการเรียนรวมทั้ง 5 วิชา ร้อยละ 75.27 และ วิชาการเงิน 5.0 มีคะแนนมากที่สุด ร้อยละ 83.36 ผลทดสอบความรู้เบื้องต้นทางธุรกิจก่อนเรียน และหลัง ร้อยละ 55.86 และร้อยละ 75.57 ตามลำดับ โดยผลการทดสอบความรู้เบื้องต้น ทางธุรกิจก่อนและหลังเรียนมีความแตกต่างกัน อย่างมีระดับนัยสำคัญที่ 0.05 และ 3) ความพึงพอใจ ต่อหลักสูตรผู้ประกอบการอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.57$, $SD = 0.57$) ผลการวิจัยอธิบายได้ว่า หลักสูตรผู้ประกอบการที่พัฒนาขึ้นโดยใช้ แอดดีโมเดลมีความเหมาะสมและสามารถ เตรียมความพร้อมนิสิตนักศึกษาในการเริ่มต้น ธุรกิจได้

เรื่องที่ 5 การพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษา ตลอดชีวิตสำหรับผู้สูงอายุของศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย อำเภอลำทับ จังหวัดกระบี่

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาความต้องการการจัดการศึกษาตลอดชีวิต สำหรับผู้สูงอายุของศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอลำทับ จังหวัดกระบี่ (2) พัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาตลอดชีวิต สำหรับผู้สูงอายุของศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอลำทับจังหวัดกระบี่ (3) ประเมินรูปแบบการจัดการศึกษาตลอดชีวิตสำหรับผู้สูงอายุของศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอลำทับจังหวัดกระบี่

งานวิจัยนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยทั้งเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ ในการศึกษาเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้สูงอายุในอำเภอลำทับ ซึ่งได้มา โดยการสุ่มอย่างง่าย จำนวน 338 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการ วิเคราะห์เนื้อหา ในการพัฒนารูปแบบ ผู้ร่วม สันทนากลุ่ม ประกอบด้วย ผู้บริหาร นายอำเภอลำทับ ผู้รับผิดชอบงานผู้สูงอายุจากส่วนราชการ ในอำเภอลำทับ จำนวน 20 คน โดยเครื่องมือที่ใช้ในขั้นตอนนี้ ได้แก่ ประเด็นการสนทนากลุ่ม

สถิติที่ใช้ได้แก่ การวิเคราะห์เนื้อหา และแบบสอบถามผู้จัดการศึกษาสำหรับผู้สูงอายุในอำเภอลำทับ จำนวน 50 คนสำหรับการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบ

ผลการวิจัยพบว่า (1) ความต้องการการจัดการศึกษาตลอดชีวิตสำหรับผู้สูงอายุของศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอลำทับ โดยรวมอยู่ในระดับมาก แยกออกเป็นรายด้าน ดังนี้ ด้านสุขภาพกาย โดยรวมอยู่ในระดับ มาก ด้านสุขภาพจิต โดยรวมอยู่ในระดับมาก ด้านเศรษฐกิจ โดยรวมอยู่ในระดับมาก และด้านสังคม โดยรวมอยู่ในระดับมาก (2) รูปแบบการจัดการศึกษาตลอดชีวิตสำหรับผู้สูงอายุของศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอลำทับ (L A M T H A P MODEL) ตามความต้องการของผู้สูงอายุทั้ง 4 ด้าน มีดังนี้ (ก) การเรียนรู้การใช้ชีวิตที่เหมาะสมตามวัย (Learning for life) เป็นการเรียนรู้เพื่อการดำรงชีวิตของผู้สูงอายุ สอดคล้องกับความต้องการของผู้สูงอายุทางสุขภาพกาย กิจกรรมการเรียนรู้ต้องคำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงของลักษณะการเรียนรู้ของผู้สูงอายุ ต้องพัฒนาความรู้ ทักษะการเตรียมพร้อมสู่การเป็นผู้สูงอายุ ต้องส่งเสริมพัฒนาความเป็นผู้สูงอายุ และต้องมีความต่อเนื่องในการเรียนรู้สำหรับทุกช่วงวัย (ข) การปรับตัวทางสังคม (Adaptation) กิจกรรมการเรียนรู้ต้อง

คำนึงถึงการปรับตัวของผู้สูงอายุให้มีความสุขในสังคมตามวัย ลดภาวะอาการซึมเศร้า เนื่องจากสภาพปัจจุบันสภาพสังคมเปลี่ยนแปลงไปมาก ผู้สูงอายุในสังคมอาจถูกทอดทิ้งเนื่องจากบุตรหลานแยกครอบครัวออกไป เป็นลักษณะครอบครัวเดี่ยว ไม่มีเวลาในการดูแลผู้สูงอายุ บางครอบครัวมองผู้สูงอายุเป็นภาระ แสดงพฤติกรรมไม่ยอมรับผู้สูงอายุ จะทำให้ผู้สูงอายุมีปัญหาด้านจิตใจ เพื่อให้ผู้สูงอายุสามารถปรับตัวเข้ากับสังคม (ค) การสร้างรายได้ (Make money) กิจกรรมการเรียนรู้ต้องคำนึงถึงการสร้างรายได้เพื่อความพร้อมทางการเงินที่เพียงพอต่อการเลี้ยงชีพ มีแหล่งสนับสนุนในการสร้างงานเพื่อให้เกิดรายได้ที่พอเพียงต่อเนื่อง และไม่เป็นการถูกหลอกลวง โดยการวิเคราะห์จากบริบท ชุมชน วัตถุประสงค์ที่มีต้นทุนต่ำและสามารถหาได้ในพื้นที่อำเภอลำทับ และหน่วยงานภาครัฐสามารถเข้าไปส่งเสริม สนับสนุนได้ (ง) การถ่ายทอดความรู้ (Transfer Knowledge) กิจกรรมการเรียนรู้ต้องคำนึงถึงการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ ให้ได้แสดงศักยภาพ เป็นผู้สูงอายุอย่างมีคุณภาพ Active Aging คือ การเป็นผู้สูงอายุที่สามารถช่วยเหลือ สอนแนะผู้อื่นได้ และสามารถถ่ายทอดข้อมูล เพิ่มคุณค่าแก่สังคมได้ เนื่องจากผู้สูงอายุคือภูมิปัญญาของชุมชนนั้น ๆ การสร้างองค์ความรู้ และวิธีการถ่ายทอดจึงเป็นการรักษาอัตลักษณ์

ทางวัฒนธรรมอย่างเข้มแข็ง (จ) การดูแลสุขภาพอนามัย (Health) กิจกรรมการเรียนรู้ต้องมีเนื้อหาเกี่ยวกับการดูแลรักษาสุขภาพผู้สูงอายุอย่างเป็นองค์รวม เพราะในวัยสูงอายุนั้นอวัยวะต่าง ๆ จะเปลี่ยนแปลงไปในลักษณะที่เสื่อมถอยลดประสิทธิภาพลงไปเมื่อเปรียบเทียบกับวัยหนุ่มสาว ดังนั้นผู้สูงอายุจึงอยากได้กิจกรรมที่ให้ความรู้เรื่องโรคร้าย หรือกิจกรรมที่ส่งเสริมสุขภาพให้แข็งแรง (ฉ) การทำเกษตร (Agriculture) เนื่องจากบริบทพื้นที่ของอำเภอลำทับ ประชาชนส่วนใหญ่ทำอาชีพเกษตร เมื่อก้าวเข้าสู่การเป็นผู้สูงอายุควรมีการเตรียมพร้อมปรับเปลี่ยนจากที่เคยเป็นมาเพื่อการพึ่งตนเอง ด้วยความรอบคอบ ระมัดระวัง พิจารณาถึงความพอเหมาะพอดี ใช้สติปัญญาใน

การดำรงชีวิต ลดทอนรายจ่าย โดยการปลูกพืช เลี้ยงสัตว์ไว้บริโภค สร้างแหล่งอาหารในการดำรงชีวิต (ช) กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับผู้สูงอายุ (Policy on the elderly) พระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. 2546 มาตรา 11 กำหนดสิทธิผู้สูงอายุที่จะได้รับการสนับสนุน ส่งเสริม และการคุ้มครอง อันเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตในด้านต่างๆ และเพื่อให้ผู้สูงอายุเข้าถึงสิทธิและแหล่งประโยชน์ต่าง ๆ ตลอดจนการมีส่วนร่วมในสังคม ผู้สูงอายุจึงควรได้รับรู้สิทธิเหล่านี้เพื่อคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่ดีขึ้น (3) การประเมินความเหมาะสมของรูปแบบโดยแบบสอบถามจากผู้จัดการศึกษาสำหรับผู้สูงอายุ มีความเห็นว่ามีเหมาะสม และสามารถนำไปปฏิบัติได้ ระดับมากที่สุด

สรุปสาระสำคัญของ การอภิปราย

1. ศักยภาพของเยาวชนในการเป็นส่วนหนึ่งของตลาดแรงงานในอนาคต

เรื่องที่ 1 ผลการจัดการเรียนรู้วิชาสุขศึกษาโดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับแผนผังมโนทัศน์ที่มีต่อความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านสวน (จันทนุสรณ์) วงสนทนาได้มีการอภิปราย ดังนี้ ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบเป็นสิ่งที่เด็กต้องได้รับการฝึกฝน โดยเฉพาะจากการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียน งานวิจัยได้ใช้กระบวนการแบบกลุ่ม

คณะเด็กเก่ง ปานกลาง และอ่อน โดยครูเป็นผู้สังเกตการณ์ หากพบสมาชิกมีปัญหาครูจะแอบบอกหัวหน้ากลุ่มให้กระตุ้นสมาชิกและแก้ปัญหาเอง และครูจะคอยชมเชยเมื่อสมาชิกที่มีปัญหานั้นมีการร่วมกิจกรรมหรือมีพัฒนาการเพื่อให้เกิดกำลังใจ

เรื่องที่ 2 การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการคิดเชิงออกแบบ เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการนวัตกรรมสีเขียวสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 วงสนทนาได้มีการอภิปราย ดังนี้ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นช่วงการค้นหาอัตลักษณ์ของตนเอง

การเลือกตัดสินใจเส้นทางการเรียนและการประกอบอาชีพ งานวิจัยได้พัฒนาการเป็นผู้ประกอบการโดยการจัดหน่วยรายวิชาการงานอาชีพใหม่ การให้เด็กได้ไปเรียนรู้ปัญหาจากชุมชนโดยใช้การคิดเชิงออกแบบ (Design Thinking) ในขอบเขตเล็ก ๆ เป็นกิจกรรมที่สามารถทำเสร็จได้ภายใน 8 - 10 ชั่วโมง สามารถช่วยปรับชุดความคิด (Mindset) เด็กให้มีความเป็นผู้ประกอบการได้เป็นอย่างดี

เรื่องที่ 3 การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการวิจัยเป็นฐานร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการจัดการฐานข้อมูลเบื้องต้น หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ วังสนทนาได้มีการอภิปราย ดังนี้ การจัดการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพเน้นทักษะระดับฝีมือระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงเน้นทักษะทางเทคนิค และระดับปริญญาตรีเน้นทักษะทางเทคโนโลยี ทั้งนี้ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพเด็กไม่รู้จักกันมาก่อนจึงใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด โดยให้เด็กจับคู่และสลับคู่เพื่อฝึกการทำงานร่วมกัน ก่อให้เกิดความเป็นห่วงเป็นใย การรับฟังความคิดเห็นผู้อื่นและนำเสนอความคิดเห็นตนเอง การจัดการเรียนการสอนคำนึงถึงความชอบของเด็ก เช่น เด็กที่ติดเกมส์สามารถพัฒนาทักษะสำหรับ

E-sports ได้ โดยผู้สอนพยายามสอดแทรกเนื้อหาวิชาการเข้าไปในกิจกรรมการเล่นเกมส์ของเด็ก

เรื่องที่ 4 การพัฒนาหลักสูตรผู้ประกอบการด้วยการเรียนผ่านออนไลน์เพื่อส่งเสริมความเป็นผู้ประกอบการของนิสิต นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา วังสนทนาได้มีการอภิปราย ดังนี้การนำเสนอเนื้อหาในการสอนควรสอดคล้องกับช่วงวัยของผู้เรียน เช่น ผู้เรียนกลุ่มนักเรียนนักศึกษา ควรใช้สื่อการสอนที่เน้นภาพหรือคลิปวิดีโอที่เข้าใจง่าย และให้ได้ลองปฏิบัติจริง ส่วนกลุ่มวัยทำงานควรสร้างแรงจูงใจให้เห็นถึงโอกาสทางเลือกและความก้าวหน้าในอาชีพ และกลุ่มผู้สูงวัยเน้นการเสริมความรู้ด้านเทคโนโลยีและองค์ความรู้ใหม่ เพื่อต่อยอดความรู้ตอบสนองความต้องการเรียนรู้และอาชีพที่ปรึกษาในฐานะผู้มีประสบการณ์

เรื่องที่ 5 การพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาตลอดชีวิตสำหรับผู้สูงอายุของศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอลำทับ จังหวัดกระบี่ วังสนทนาได้มีการอภิปราย ดังนี้ การจัดการศึกษาที่เป็นประโยชน์และตรงตามความต้องการของผู้สูงอายุ จะทำให้ผู้สูงอายุตระหนักในคุณค่าของตนเองและบุตรหลาน มีความภาคภูมิใจในตัวผู้สูงอายุ เสริมสร้างให้ผู้สูงอายุ พร้อมเริ่มต้นอะไรใหม่ๆ มีเครือข่าย และร่างกาย แรงใจให้สามารถดูแลตนเองได้ ดูแลบุตร

หลานได้ และควรมีการขยายผลงานวิจัยนี้ไปยังผู้สูงอายุในพื้นที่อื่น ๆ

2. ปัจจัยสำคัญต่อการจัดการศึกษาที่ดี เพื่อเตรียมความพร้อมสู่อนาคต วงสนทนาได้มีการอภิปราย ดังนี้ งานวิจัยทั้ง 5 เรื่อง สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต 6 มิติ (STEEPV) ได้แก่ สังคม (Society) เช่น สังคมผู้สูงอายุ เทคโนโลยี (Technology) เช่น การนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการจัดการศึกษา สิ่งแวดล้อม (Environment) เช่น การพัฒนาผู้ประกอบการสีเขียว เศรษฐกิจ (Economic) เช่น การสร้างผู้ประกอบการ การเมืองและนโยบาย (Political) เช่น นโยบายการจัดการศึกษา และคุณค่า ค่านิยม ทักษะคติ (Value) เช่น การทำให้ผู้เรียนแต่ละช่วงวัยตระหนักถึงคุณค่าของตน โดยในวงสนทนาเห็นว่าปัจจัยที่มีความสำคัญ ได้แก่

1) กระบวนการจัดการศึกษา ควรใช้กระบวนการรูปแบบวงจรเดมมิง (The Deming Cycle) หรือ PDCA มีการวางแผนที่ดีจากความต้องการที่แท้จริง มีการวางแผนการดำเนินการที่ตรงตามแผน มีการตรวจสอบ การนิเทศก์ การประเมินผล การเสนอแนะและการพัฒนาปรับปรุงกระบวนการสอนให้มีคุณภาพอย่างต่อเนื่อง

2) คุณภาพของผู้สอน ควรลดปัญหาครูไม่เข้าใจหลักสูตร ไม่สอนตามตัวชี้วัดหรือสมรรถนะตัวบ่งชี้แต่สอนตามหนังสือเรียน และ

ปรับตัวไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลง ครูใช้รูปแบบการสอนแบบเดิมไม่ตอบสนองต่อผู้เรียนที่หลากหลายแตกต่างแต่ละยุคสมัย และปรับตัวกับรูปแบบการจัดการศึกษาใหม่ๆ เช่น ธนาคารหน่วยกิต การส่งเสริมการเรียนรู้นอกห้องเรียน ควรมีการทำคู่มือครูและนำไปใช้อย่างแท้จริง ควรมีแบบอย่างต้นแบบของครูเพื่อจุดประกายให้ทำตาม ครูควรเข้าใจและสามารถมองเห็นศักยภาพของเด็ก สามารถจุดประกายในตัวเด็กได้ รับฟังความคิดเห็นและมุมมองที่แตกต่างของเด็ก มีการเตรียมการสอนที่ดีและนำไปปฏิบัติจริง มีการส่งเสริมการเรียนรู้และทำงานร่วมกันระหว่างครูและนักเรียน และสามารถนำไปประเมินผลการทำงานของครู

3) คุณภาพของผู้เรียน ผู้เรียนที่แตกต่างให้ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ที่แตกต่าง ตัวอย่างหลักสูตรเดียวกันแต่นักศึกษาจีนมาเรียนมีความขยัน ใฝ่รู้ และวิธีการเรียนรู้ต่างจากเด็กไทยจึงมีผลสัมฤทธิ์ที่ดีกว่า สามารถคิดประยุกต์ใช้ประโยชน์จากความรู้ได้ดีกว่า โดยส่วนหนึ่งอาจเพราะความจำเป็นต้องต่อสู้กับการดำรงชีวิตที่มากกว่า

4) สถาบันการผลิตและพัฒนาครู ควรมีบทบาทและดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งเสริมให้ครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่ถูกต้อง

5) หลักสูตรควรมีทิศทางการพัฒนาที่ชัดเจนต่อเนื่อง ไม่ควรเปลี่ยนแปลงตามนโยบายผู้บริหาร เนื้อหาวิชามีความต่อเนื่อง ผู้เรียนสามารถต่อยอดองค์ความรู้จากวิชาที่เรียนก่อนหน้า มีการสืบสานและถ่ายทอดองค์ความรู้จากผู้สูงวัยให้คงอยู่ในพื้นที่ เช่น ภูมิปัญญาท้องถิ่น หลักสูตรมีการบูรณาการองค์ความรู้ข้ามศาสตร์ ตอบสนองความต้องการด้านแรงงาน

6) ความต้องการของผู้เรียนมีความสำคัญ เด็กอยากเรียนอะไรต้องได้เรียน โดยมีงบประมาณ ทรัพยากร วัสดุ อุปกรณ์ เทคโนโลยี และทุนการศึกษาที่เพียงพอ

7) ส่งเสริมการทำงานแบบบูรณาการระหว่างหน่วยงานในการจัดการเรียนการสอน ทั้งด้านงบประมาณ บุคลากรและองค์ความรู้ สถานศึกษาร่วมกันเปิดสอนหลักสูตรระหว่างมหาวิทยาลัย โดยร่วมสอนในบางวิชาที่เชี่ยวชาญ เพื่อใช้ทรัพยากรร่วมกัน และมีการร่วมมือระหว่างสถานประกอบการและสถานศึกษาอย่างเข้มข้น

การพลิกโฉมการศึกษา ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล (1)

ดร.ศุภริดา
พรหมพิยัคฆ์

ดร.สุพจน์
ศรีนุตพงษ์

ผู้ทรงคุณวุฒิอภิปรายนำและให้ข้อเสนอแนะ

การพัฒนาสื่อการสอนเทคโนโลยี
ร่วมสมัยบนคิวอาร์โค้ด (QR-Code)
ภายใต้สถานการณ์แพร่ระบาดของไวรัส
COVID-19 เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียง
ในรูปแบบหนังสืออิเล็กทรอนิกส์
(E-Book) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยม
ศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านแพงพิทยาคม
โดย นายรชตะ ขาวดี

การพัฒนาการจัดการเรียนรู้
ด้วยชุดการเรียนรู้เพิ่มเติมความรู้ฐานสมรรถนะ
โดยใช้ห้องเรียนธรรมชาติถ้าหลวง
ขุนน้ำนางนอนร่วมกับบทเรียนออนไลน์
(ปีที่ 2) ระดับชั้นประถมศึกษา โรงเรียน
บ้านป่าเหมือด สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3
โดย โรงเรียนบ้านป่าเหมือด

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้
เศรษฐศาสตร์โดยใช้กระบวนการ
โค้ชออนไลน์ ในช่วงวิกฤติการณ์
COVID-19 เพื่อส่งเสริมความฉลาดรู้
ทางการเงินของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
โดย นางสาวโยธิตา ป้องชัย

พัฒนาความสามารถในการสื่อสาร
วิทยาศาสตร์ด้านการพูด เรื่อง ปฏิกริยาเคมี
โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียน
กลับด้าน ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 3 โรงเรียนพนมศึกษา
โดย นางสาวเมธินี สรรเสริญ

ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการ
เรียนออนไลน์ ในช่วงสถานการณ์
ที่มีการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัส
โคโรนา 2019 (COVID-19) ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียน
เตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ อุดรธานี
โดย นายวันเฉลิม บุญเกษม

นายศิระวัฒน์ จรรยาจิรวงศ์
ผู้ดำเนินรายการ

ประเด็นการส่งเสริมการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับการพลิกโฉมการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล มีผลงานวิจัยที่ร่วมนำเสนอทั้งหมด 5 เรื่อง ดังนี้

เรื่องที่ 1 การพัฒนาสื่อการสอนเทคโนโลยีร่วมสมัยบนคิวอาร์โค้ด (QR-Code) ภายใต้สถานการณ์แพร่ระบาดของไวรัส COVID-19 เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียง ในรูปแบบหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-Book) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านแพงพิทยาคม

การพัฒนาสื่อการสอนเทคโนโลยีร่วมสมัยบนคิวอาร์โค้ด (QR-Code) ภายใต้สถานการณ์แพร่ระบาดของไวรัส COVID-19 เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียงในรูปแบบหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-Book) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านแพงพิทยาคม มีวัตถุประสงค์การศึกษาเพื่อพัฒนาสื่อการสอนเทคโนโลยีร่วมสมัยบนคิวอาร์โค้ด (QR-Code) ภายใต้สถานการณ์แพร่ระบาดของไวรัส COVID-19 ในรูปแบบหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-Book) ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลของสื่อการสอนเทคโนโลยีร่วมสมัยบนคิวอาร์โค้ด (QR-Code) ภายใต้สถานการณ์แพร่ระบาดของไวรัส COVID-19 ในรูปแบบหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-Book) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและ

ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อสื่อการสอนเทคโนโลยีร่วมสมัยบนคิวอาร์โค้ด (QR-Code) ภายใต้สถานการณ์แพร่ระบาดของไวรัส COVID-19 ในรูปแบบหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-Book) กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/1-6/4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 40 คน ซึ่งสุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota Sampling) (ห้องละ 10 คน) เครื่องมือที่ใช้ศึกษา ได้แก่ สื่อการสอนเทคโนโลยีร่วมสมัยบนคิวอาร์โค้ด (QR-Code) ภายใต้สถานการณ์แพร่ระบาดของไวรัส COVID-19 ในรูปแบบหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-Book) เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียง แผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบสื่อการสอนเทคโนโลยีร่วมสมัยบนคิวอาร์โค้ด (QR-Code) ภายใต้สถานการณ์แพร่ระบาดของไวรัส COVID-19 เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียง ในรูปแบบหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-Book) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านแพงพิทยาคม หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชนิดปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ค่าอำนาจจำแนก 0.20-1.00 ความเชื่อมั่น 0.82 และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อสื่อการสอนเทคโนโลยีร่วมสมัยบนคิวอาร์โค้ด (QR-Code) ภายใต้สถานการณ์แพร่ระบาดของ

ไวรัส COVID-19 ในรูปแบบหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-Book) เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียงค่าอำนาจจำแนก 0.50-0.90 ค่าความเชื่อมั่น 0.78 วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าประสิทธิภาพ ค่าดัชนีประสิทธิผล เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน t-test แบบ Dependent Samples

ผลการศึกษาพบว่า

1. สื่อการสอนเทคโนโลยีร่วมสมัยบนคิวอาร์โค้ด (QR-Code) ภายใต้สถานการณ์แพร่ระบาดของไวรัส COVID-19 เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียง ในรูปแบบหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-Book) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านแพงพิทยาคม มีประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 85.10/85.69

2. ดัชนีประสิทธิผลของสื่อการสอนเทคโนโลยีร่วมสมัยบนคิวอาร์โค้ด (QR-Code) ภายใต้สถานการณ์แพร่ระบาดของไวรัส COVID-19 เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียง ในรูปแบบหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-Book) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านแพงพิทยาคม มีความก้าวหน้าหลังเรียนรู้ เพิ่มขึ้นร้อยละ 76.68

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน โดยใช้สื่อการสอนเทคโนโลยีร่วมสมัยบนคิวอาร์โค้ด (QR-Code) ภายใต้สถานการณ์แพร่ระบาดของไวรัส COVID-19 เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียง ในรูปแบบ

หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-Book) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านแพงพิทยาคม คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความพึงพอใจมากที่สุดต่อการสอนเทคโนโลยีร่วมสมัยบนคิวอาร์โค้ด (QR-Code) ภายใต้สถานการณ์แพร่ระบาดของไวรัส COVID-19 เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียงในรูปแบบหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-Book) โดยรวมเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.38$ S.D.= 0.04)

เรื่องที่ 2 การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ เศรษฐศาสตร์โดยใช้กระบวนการโค้ชออนไลน์ ในช่วงวิกฤติการณ์ COVID-19 เพื่อส่งเสริมความฉลาดรู้ทางการเงินของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) สร้างและประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ เศรษฐศาสตร์โดยใช้กระบวนการโค้ชออนไลน์ ในช่วงวิกฤติการณ์ COVID-19 เพื่อส่งเสริมความฉลาดรู้ทางการเงินของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 (2) เปรียบเทียบความฉลาดรู้ทางการเงินก่อนเรียนและหลังเรียน ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ เศรษฐศาสตร์โดยใช้กระบวนการโค้ชออนไลน์ และ (3) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เศรษฐศาสตร์โดยใช้กระบวนการโค้ชออนไลน์ ดำเนินการวิจัยตามกระบวนการวิจัยและพัฒนา มีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนพิษณุโลกพิทยาคม จำนวน 40 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ (1) กิจกรรมการเรียนรู้ เศรษฐศาสตร์โดยใช้กระบวนการโค้ชออนไลน์ (2) แบบวัดความฉลาดรู้ทางการเงิน และ (3) แบบประเมินความคิดเห็น หลังร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ เศรษฐศาสตร์โดยใช้กระบวนการโค้ชออนไลน์ ผลการวิจัยพบว่า

1. กิจกรรมการเรียนรู้ เศรษฐศาสตร์โดยใช้กระบวนการโค้ชออนไลน์ในช่วงวิกฤติการณ์

COVID-19 เรื่อง การออมและการลงทุน เพื่อส่งเสริมความฉลาดรู้ทางการเงินของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ประยุกต์ใช้กระบวนการโค้ชทีม 6C Model มีประสิทธิภาพเท่ากับ 75.56/76.30 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2. นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีความฉลาดรู้ทางการเงินหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ เศรษฐศาสตร์โดยใช้กระบวนการโค้ชออนไลน์สูงกว่า ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ความคิดเห็นของนักเรียนหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ เศรษฐศาสตร์โดยใช้กระบวนการโค้ชออนไลน์ พบว่า นักเรียนมีความฉลาดรู้ทางการเงิน เห็นแนวทางในการนำข้อผิดพลาดมาเป็นแนวทางในการบริหารจัดการเงินในรูปแบบที่เหมาะสมกับสภาพการเงินของตนเอง อีกทั้งยังตระหนักถึงความสำคัญของความฉลาดรู้ทางการเงินว่ามีความสำคัญกับตนเอง มากน้อยเพียงใด เป็นผลมาจากกิจกรรมการเรียนรู้ที่สะท้อนให้นักเรียนเห็นว่าการตั้งเป้าหมายทางการเงินส่งผลให้บุคคลที่มีเป้าหมายนั้นประสบความสำเร็จในด้านการเงิน

เรื่องที่ 3 ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนออนไลน์ ในช่วงสถานการณ์ที่มีการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ อุดรธานี

การวิจัยครั้งนี้วัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ปัจจัยที่มีอิทธิพลเชิงสาเหตุต่อพฤติกรรมการเรียนออนไลน์ ในช่วงสถานการณ์ที่มีการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ อุดรธานี 2) เพื่อศึกษาตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมต่อพฤติกรรมการเรียนออนไลน์ ในช่วงสถานการณ์ที่มีการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ อุดรธานี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ อุดรธานี จังหวัดอุดรธานี มีจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 378 คน ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้คือ 1) แบบสอบถามวัดการขัดเกลาทางสังคม 2) แบบสอบถามวัดแรงจูงใจ 3) แบบสอบถาม

วัดเจตคติ และ 4) แบบสอบถามวัดพฤติกรรมการเรียนออนไลน์ ในช่วงสถานการณ์ที่มีการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) มีความเที่ยงตรงเท่ากับ .842, .891, .899 และ .883 ตามลำดับ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis) แบบมีตัวแปรแฝง (Latent Variable)

ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

1. โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาจาก $\chi^2 = 52.134$, $df = 40$, $P\text{-Value} = .0947$, $RMSEA = .028$, $CFI = .995$, $TLI = .992$, $SRMR = .020$

2. ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรพฤติกรรมการเรียนออนไลน์ (LEA) คือ ตัวแปรเจตคติ (ATT) ตัวแปรที่มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อม คือ การขัดเกลาทางสังคม (SOC) ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางอ้อม คือ แรงจูงใจ (MOT) และตัวแปรในโมเดลทั้งหมดสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรตัวแปรพฤติกรรมการเรียนออนไลน์ (LEA) ได้ร้อยละ 91.40

เรื่องที่ 4 การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ ด้วยชุดการเรียนรู้เพิ่มเติมเวลาฐานสมรรถนะ โดยใช้ ห้องเรียนธรรมชาติถ้าหลวงขุนน้ำนางนอนร่วมกับ บทเรียนออนไลน์ (ปีที่ 2) ระดับชั้นประถมศึกษา โรงเรียนบ้านป่าเหมือด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาเชียงราย เขต 3

การพัฒนานวัตกรรมครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์
เพื่อ 1) พัฒนาชุดการเรียนรู้เพิ่มเติมเวลาฐานสมรรถนะ
โดยใช้ห้องเรียนธรรมชาติถ้าหลวงขุนน้ำนางนอน
ร่วมกับบทเรียนออนไลน์ ระดับชั้นประถมศึกษา
2) ศึกษาผลของการจัดกิจกรรมลดเวลาเรียน
เพิ่มเติมเวลาฐาน ด้วยชุดการเรียนรู้เพิ่มเติมเวลาฐาน
สมรรถนะ โดยใช้ห้องเรียนธรรมชาติถ้าหลวงขุน
น้ำนางนอนร่วมกับบทเรียนออนไลน์ ระดับชั้น
ประถมศึกษา 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน
ที่มีต่อการใช้ชุดการเรียนรู้เพิ่มเติมเวลาฐานสมรรถนะ
โดยใช้ห้องเรียนธรรมชาติถ้าหลวงขุนน้ำนางนอน
ร่วมกับบทเรียนออนไลน์ ระดับชั้นประถมศึกษา

วิธีดำเนินการพัฒนาโดยประชุมคณะทำงาน
สะท้อนผลการใช้นวัตกรรมในปีการศึกษา 2564
ที่ผ่านมา ผ่านกระบวนการสร้างเครือข่ายชุมชน
แห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) พบว่าชุดการ
เรียนรู้เพิ่มเติมเวลาฐานสมรรถนะ โดยใช้ห้องเรียน
ธรรมชาติถ้าหลวงขุนน้ำนางนอน ทำให้นักเรียนได้
เรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติ สามารถพัฒนา
ความคิด ทั้งความคิดเป็นเหตุเป็นผล คิดสร้างสรรค์

คิดวิเคราะห์ และทักษะในศตวรรษที่ 21 ส่งเสริม
ให้นักเรียนเกิดพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน ได้แก่
กิจกรรมการพัฒนาสมอง (Head) กิจกรรมการ
พัฒนาจิตใจ (Heart) กิจกรรมการพัฒนาทักษะ
การปฏิบัติ (Hand) และกิจกรรมการพัฒนา
สุขภาพ (Health) ตลอดจนสามารถส่งเสริม
สมรรถหลัก 6 ด้านของนักเรียน ได้แก่ การจัดการ
ตนเอง การคิดขั้นสูง การสื่อสาร การรวมพลัง
ทำงานเป็นทีม การเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง การอยู่
ร่วมกับธรรมชาติและวิทยาการอย่างยั่งยืน และ
นักเรียนสามารถนำองค์ความรู้ไปประยุกต์ใช้ใน
ชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม เกิดความรู้ความ
เข้าใจ และห่วงแทนในทรัพยากรธรรมชาติ
ในท้องถิ่นของตนเอง แต่เนื่องจากสถานการณ์
การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019
(covid-19) ทำให้นักเรียนบางส่วนต้องหยุดเรียน
หรือเปลี่ยนรูปแบบการเรียนเป็นรูปแบบอื่นๆ
เพื่อพักรักษาจากอาการเจ็บป่วย ส่งผลให้นักเรียน
ไม่สามารถไปศึกษาห้องเรียนธรรมชาติถ้าหลวงขุน
น้ำนางนอนได้ เมื่อกลับมาเรียนทำให้เรียนตาม
เพื่อนไม่ทัน และไม่เข้าใจบริบทของอุทยาน
แห่งชาติถ้าหลวงขุนน้ำนางนอน รวมถึงมีนักเรียน
บางกลุ่มที่สนใจอยากเรียนซ้ำอีกครั้ง เพื่อความ
เข้าใจที่มากขึ้น

การดำเนินงานพัฒนาชุดการเรียนรู้เพิ่มเติม
ฐานสมรรถนะฯ ดังกล่าว คณะทำงานได้ร่วมกัน

ศึกษา และหาแนวทางในการสร้างบทเรียนออนไลน์ที่สะดวกในการเรียนรู้ นอกจากนี้นักเรียนยังสามารถเรียนได้โดยไม่จำกัดเวลา และสถานที่ ซึ่งในปัจจุบัน การเข้าถึงเครือข่ายอินเทอร์เน็ตทำได้ง่ายมากขึ้น และยังมีค่าเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตที่มีราคาต่ำ อีกทั้งโรงเรียนมีห้องคอมพิวเตอร์ ศูนย์ดิจิทัลชุมชน และอินเทอร์เน็ตไร้สาย (WIFI) เพื่ออำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ให้กับนักเรียน โดยชุดการเรียนเพิ่มเวลารู้ฐานสมรรถนะฯ ที่สร้างขึ้น ได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญพบว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ส่งผลให้นักเรียนมีทักษะ 4H (Head, Heart, Hand, Health) ในภาพรวมสูงขึ้น เมื่อเทียบกับก่อนการเรียนรู้ด้วยชุดการเรียนเพิ่มเวลารู้ฐานสมรรถนะฯ นี้ โดยในระดับประถมศึกษาปีที่ 1 สูงขึ้นร้อยละ 22.30 และระดับประถมศึกษาปีที่ 4 สูงขึ้นร้อยละ 23.02 และมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ดังนั้นชุดการเรียนเพิ่มเวลารู้ฐานสมรรถนะฯ โดยใช้ห้องเรียนธรรมชาติถ้าหลวงขุนน้ำนางนอนร่วมกับบทเรียนออนไลน์ (ปีที่ 2) ระดับชั้นประถมศึกษา จึงมีความเหมาะสมที่จะใช้เป็นชุดการเรียน และสามารถพัฒนาให้เหมาะสมกับบริบท และพื้นที่อื่นได้ ส่งเสริมให้เกิดการใช้แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด สร้างความรัก ความหวงแหนต่อสิ่งที่มีในชุมชน สร้างจิตสำนึกใน

การหวงแหนทรัพยากรที่มีในท้องถิ่น และสามารถต่อยอดการเรียนรู้ หรือการถ่ายทอดองค์ความรู้ต่อคนในชุมชน เพื่อให้เป็นแหล่งการเรียนรู้ที่ยั่งยืน

เรื่องที่ 5 การพัฒนาความสามารถในการสื่อสารวิทยาศาสตร์ด้านการพูด เรื่อง ปฏิกริยาเคมี โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพนมศึกษา

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

- 1) ศึกษาความสามารถในการสื่อสารวิทยาศาสตร์ด้านการพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านในแต่ละวงจรการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน
- 2) เปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสารวิทยาศาสตร์ด้านการพูด เรื่อง ปฏิกริยาเคมีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพนมศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 4 ห้อง รวม 143 คน กลุ่มตัวอย่างได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/4 จำนวน 27 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย
 - 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน เรื่อง ปฏิกริยาเคมี จำนวน 3 แผน
 - 2) แบบประเมินความสามารถในการสื่อสารวิทยาศาสตร์ด้านการพูด สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบที

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านมีความสามารถในการสื่อสารวิทยาศาสตร์ด้านการพูดมีคุณภาพระดับดี ($\bar{X} = 76.23$, S.D. = 3.78)
2. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านมีคะแนนความสามารถในการสื่อสารวิทยาศาสตร์ด้านการพูดหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

โรงเรียนพนมศึกษา วิทยาลัยการศึกษามหาสารคาม ๕ ๕๖๕ ๑๗

ข้อเสนอแนะสำหรับศึกษาค้นคว้าต่อไป

1. การจัดการเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน มีข้อดีและข้อเสียเปรียบอยู่หลายประการ ผู้วิจัยได้ศึกษาและเปรียบเทียบข้อดีและข้อเสียเปรียบของห้องเรียนกลับด้านกับห้องเรียนแบบปกติ เพื่อหาข้อดีและข้อเสียเปรียบ
2. ครูผู้สอนควรมีประสบการณ์และองค์ความรู้ในด้านนี้บ้าง จึงจะสามารถจัดการเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับด้านได้
3. การวัดผลประเมินผลในห้องเรียนกลับด้านควรพิจารณาจากหลายปัจจัยด้วยกัน เช่น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในห้องเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในห้องเรียนแบบปกติ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในห้องเรียนกลับด้านกับผู้เรียนในห้องเรียนแบบปกติ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมุ่งศึกษาวิจัยเกี่ยวกับข้อดีและข้อเสียเปรียบของห้องเรียนกลับด้านกับผู้เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และผู้เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยพิจารณาถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้เรียนและผู้สอนในห้องเรียนกลับด้าน และผู้เรียนในห้องเรียนแบบปกติ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในห้องเรียนกลับด้านกับผู้เรียนในห้องเรียนแบบปกติ

ดาวน์โหลดเอกสารเพิ่มเติม
จาก QR Code ด้านล่างนี้

98 "การพลิกโฉมการศึกษา ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล"

สรุปสาระสำคัญของการอภิปราย

ความเปลี่ยนแปลงของโลกกลายเป็นโลกยุคใหม่ แต่ผู้วิจัยมีความตั้งใจในการพัฒนาศักยภาพและก้าวข้ามผ่านความเปลี่ยนแปลงที่เป็นอุปสรรคต่อการจัดการศึกษา ด้วยวิธีการเรียนรู้แบบผสมผสาน เพื่อให้การเรียนรู้เกิดผลสัมฤทธิ์ โดยเฉพาะการส่งเสริมทักษะโลกอนาคต

สิ่งสำคัญของการวิจัย คือ ความยากง่ายของการดำเนินงานวิจัย ความท้าทายต่าง ๆ ที่อาจเป็นอุปสรรค ฯลฯ แต่ผู้วิจัยมุ่งมั่นออกแบบการเรียนรู้เพื่อตอบโจทย์เป้าหมายการเรียนรู้ (Learning intervention)

ความท้าทายของการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนให้บรรลุเป้าหมายของการเรียนรู้

- คือ 1) **ความพร้อมในการปรับตัว** ปรับแนวคิดอย่างหยุดพัฒนา การจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับบริบทของผู้เรียนอย่างเฉพาะเจาะจง คำนึงถึงความต้องการในด้านรูปแบบการเรียนรู้ที่จะตอบโจทย์หรือความต้องการของผู้เรียน
- 2) **การดึงความสนใจของผู้เรียน** ด้วยการแจ้งรูปแบบการเรียนการสอนก่อนเริ่มการเรียนรู้ สอนผ่านอุปกรณ์สื่อสาร เนื่องจากผู้เรียนยุคใหม่ใช้อุปกรณ์สื่อสารเป็นปกติอยู่แล้ว
- 3) **ความเข้าใจของครู** ในเรื่องอุปสรรคในการเข้าถึงการศึกษาของผู้เรียน เช่น ความพร้อมของครอบครัวในการส่งเสริมผู้เรียน ไม่มีอุปกรณ์สำหรับเรียนรู้ในรูปแบบ Online
- 4) **สื่อประกอบการเรียนรู้** ในรูปแบบ

หนังสืออาจไม่เหมาะสมกับผู้เรียนยุคใหม่ ต้องมีการปรับสื่อการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับบริบทของผู้เรียน เช่น VDO คลิปที่เป็นเสียงของครูผู้สอนเอง เนื่องจากจากการสังเกต ผู้เรียนให้ความสนใจกับเสียงครูผู้สอนซึ่งเป็นเสียงที่คุ้นเคย **5) การวิจัยในห้องเรียน** เพื่อแก้ไขปัญหาในห้องเรียน บางแนวทางอาจเหมาะสมกับห้องหนึ่ง แต่ไม่เหมาะสมกับอีกห้องหนึ่ง ดังนั้น ผู้สอนจึงต้องมีการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อปรับรูปแบบการเรียนการสอนให้เหมาะสม ควบคู่กับการสร้างสิ่งแวดล้อมกระตุ้นการเรียนรู้ **6) วินัยในการเรียนรู้ของผู้เรียน** ความตั้งใจใฝ่เรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญต่อการจัดการเรียนรู้ให้บรรลุผล และยังต้องมีการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต **7) ความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียน** เนื่องจากผู้เรียนแต่ละคนมีศักยภาพหรือความสามารถในการเรียนรู้ไม่เท่ากัน **8) การพัฒนาครูเป็นนวัตกรรม** เพื่อสร้างสรรค์นวัตกรรมพัฒนาการเรียนรู้ และปรับความเป็นครูให้เป็นโค้ช ให้ครูเป็นผู้แนะนำ และให้ผู้เรียนเป็นผู้ต่อยอดและลงมือทำ สร้างห้องเรียนให้มีบรรยากาศของการ Learning and Sharing

โลกการศึกษายังคงมีช่องว่าง สิ่งสำคัญคือการลดช่องว่างที่เกิดขึ้น เพื่อยกระดับการศึกษาให้มีคุณภาพมากขึ้น โดยประเด็นที่ยังคงต้องมีการศึกษาเพิ่มเติมเพื่อให้สามารถลดช่องว่างใน

การศึกษา คือ การพัฒนา Learning intervention โดยปัจจัยความสำเร็จที่สำคัญ คือ สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่ เพื่อให้เกิดการต่อยอดองค์ความรู้ และการส่งเสริมความเติบโตของชุมชน (การสร้างผลกระทบเชิงพื้นที่) ภาวะผู้นำหรือความเข้มแข็งของผู้บริหารในการสนับสนุนและส่งเสริมการขับเคลื่อนการพัฒนาการศึกษา การสร้างความร่วมมือกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง โดยเฉพาะการมีส่วนร่วมของชุมชน ซึ่งอาจเป็นจุดศูนย์กลางของการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา การปรับเทคนิคการจัดการเรียนรู้ให้เท่าทันความเปลี่ยนแปลงทางสังคม การสื่อสารหรือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของผู้บริหารและครูอยู่เสมอ การใช้กระบวนการ PLC ในการดำเนินงาน การสื่อสารกับผู้เรียนให้มองภาพขนาดใหญ่ (Big Picture) เพื่อให้ผู้เรียนสามารถมองเห็นภาพเป็นระบบมากขึ้น

อย่างไรก็ตาม เทคโนโลยีเป็นเพียงส่วนหนึ่งในการนำมาปรับใช้เพื่อการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภายใต้โลกยุคโลกาภิวัตน์ แต่สิ่งสำคัญคือ ยังคงต้องให้ความสำคัญกับผู้เรียน ซึ่งต้องคำนึงถึง Digital Literacy ของผู้เรียน ทักษะการรู้เท่าทันสื่อ ความปลอดภัยในการเข้าถึงเทคโนโลยี ตลอดจนความเหลื่อมล้ำที่ยังคงปรากฏอยู่ในสังคมไทย ที่อาจเป็นอุปสรรคขัดขวางการเข้าถึงการศึกษา

การพลิกโฉมการศึกษา ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล (2)

ศ.ดร.จินตวีร์
คล้ายสังข์

ดร.ชูศิลป์
เมธีไชยพงษ์

ผู้ทรงคุณวุฒิกิปรายนำและให้ข้อเสนอแนะ

การพัฒนาชุดฝึกอบรมการนิเทศทางไกล
สำหรับศึกษานิเทศก์ สำนักงานส่งเสริม
การศึกษานอกระบบและการศึกษา
ตามอัธยาศัย

โดย นางสาววราลี ทองแก้ว

โครงการวิจัยแอปพลิเคชัน Smart
Learning Smart Lanna Job
เพื่อพัฒนาแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิตเกี่ยวกับ
ครุภูมิปัญญาปราชญ์ล้านนาด้านทักษะ
อาชีพวิถีล้านนา

โดย ดร.ชนรส ไชยสุต

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
เรื่องคำควบกล้ำ ตามแนวคิด TPACK
MODEL ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลประโคนชัย
(อำนาจกิจราษฎร์วิทยาการ)

โดย นางสาวกฤษยาภรณ์ อินนุญา

การพัฒนาระบบจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศ
ออนไลน์เพื่อการบริหารงานของโรงเรียน
ในเครือข่ายศรีลันตา สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่

โดย นายมนพ การกล้า

ผลการใช้กระบวนการเกมมิฟิเคชัน
ร่วมกับระบบคลังข้อสอบการคิดเชิง
วิทยาศาสตร์ออนไลน์ สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

โดย ว่าที่ร้อยตรีหญิงสิรินตรา อาจหาญ

นายศิริวัฒน์ จรรยาจิรวงศ์
ผู้ดำเนินรายการ

ประเด็นการส่งเสริมการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับการพลิกโฉมการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล มีผลงานวิจัยที่ร่วมนำเสนอทั้งหมด 5 เรื่อง ดังนี้

เรื่องที่ 1 การพัฒนาชุดฝึกอบรมการนิเทศทางไกลสำหรับศึกษานิเทศก์ สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการนิเทศทางไกลในปัจจุบันทั้งในและต่างประเทศ 2) สร้างชุดฝึกอบรมการนิเทศทางไกล และ 3) ทดลองใช้และประเมินชุดฝึกอบรมการนิเทศทางไกล สำหรับศึกษานิเทศก์ สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบวิจัยและพัฒนา (Research and Development)

การวิจัยแบ่งเป็น 3 ระยะคือ ระยะที่ 1 ศึกษาการนิเทศทางไกลในปัจจุบันทั้งในและต่างประเทศ แหล่งข้อมูลคือเอกสาร หนังสือ งานวิจัย คุชฎินิพนธ์ วิทยานิพนธ์ ที่เกี่ยวข้องกับ การนิเทศทางไกลทั้งในและต่างประเทศ และ สัมภาษณ์ศึกษานิเทศก์ของหน่วยงานทางการศึกษานอกระบบ จำนวน 2 แห่ง และ หน่วยงานการศึกษาในระบบ จำนวน 2 แห่ง ที่ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสัมภาษณ์และแบบบันทึกข้อมูล วิเคราะห์

ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา ระยะที่ 2 สร้างชุดฝึกอบรมการนิเทศทางไกล กลุ่มตัวอย่างสำหรับการสัมภาษณ์คือ ศึกษานิเทศก์ สำนักงาน กศน. จำนวน 5 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง และกลุ่มตัวอย่างสำหรับการตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ศึกษานิเทศก์ ผู้อำนวยการหรือรองผู้อำนวยการสำนักงาน กศน.จังหวัดและเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายงานด้านการนิเทศการศึกษา จำนวน 120 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา แล้วนำข้อมูลมาสังเคราะห์ร่วมกับผลการวิจัยระยะที่ 1 เพื่อสร้างเป็นร่างชุดฝึกอบรมการนิเทศทางไกล หลังจากนั้นจัดสนทนากลุ่มผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 8 คน แล้วนำข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ มาปรับปรุงชุดฝึกอบรมการนิเทศทางไกล และระยะที่ 3 ทดลองใช้และประเมินชุดฝึกอบรมการนิเทศทางไกล กลุ่มตัวอย่างคือ ศึกษานิเทศก์ สำนักงาน กศน. จำนวน 17 คน ที่ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจงและสมัครใจ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ 1) ชุดฝึกอบรมการนิเทศทางไกล 2) เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลซึ่งประกอบด้วย (2.1) แบบทดสอบก่อนและหลังการอบรม (2.2) กิจกรรมวัดทักษะการนิเทศทางไกล และ (2.3) แบบประเมินความเป็นไปได้ในการนำชุดฝึกอบรมไปใช้ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัย พบว่า 1) การนิเทศทางไกล ทั้งในและต่างประเทศ มีเป้าหมายเพื่อนิเทศครู และผู้บริหารสถานศึกษา โดยใช้สื่อแบบออนไลน์ และแบบออฟไลน์ ใช้กระบวนการนิเทศทางไกล 4 ขั้นตอน ได้แก่ การวางแผนเตรียมการนิเทศ การให้ความรู้ การปฏิบัติการนิเทศ และการประเมินผลและรายงานผลนิเทศ กิจกรรมการนิเทศ ได้แก่ การบรรยายให้ความรู้ สังเกตการสอนและการสัมภาษณ์ 2) ชุดฝึกอบรมการนิเทศทางไกลที่พัฒนาขึ้นมีองค์ประกอบ 7 องค์ประกอบ ได้แก่ วัตถุประสงค์ กลุ่มเป้าหมาย เนื้อหา สื่อในการฝึกอบรม กิจกรรมการฝึกอบรม การปฏิสัมพันธ์ และการประเมินผลและ 3) ผลการทดลองใช้และประเมินชุดฝึกอบรม พบว่าชุดฝึกอบรมการนิเทศทางไกล มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ ผู้เข้ารับการอบรม มีความรู้หลังการอบรมสูงกว่าก่อนการอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีทักษะหลังการอบรม คิดเป็นร้อยละ 82.94 และผู้รับการอบรมมีความเห็นในระดับมากกว่าชุดฝึกอบรมสามารถนำไปใช้ได้

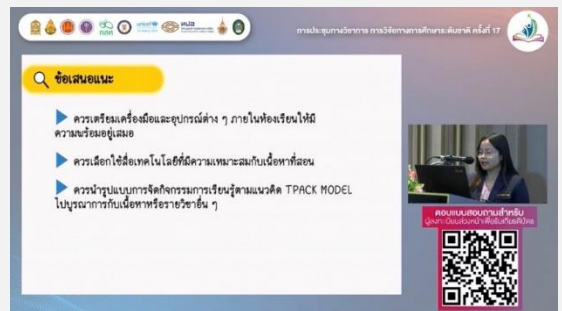
เรื่องที่ 2 การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องคำควบบก้ำตามแนวคิด TPACK MODEL ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลประโคนชัย (อำนวยการศาสตราจารย์วิทยาการ)

การวิจัยครั้งนี้ที่วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องคำควบบก้ำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/4 ก่อนและหลังการได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด TPACK MODEL โดยเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/4 โรงเรียนอนุบาลประโคนชัย (อำนวยการศาสตราจารย์วิทยาการ) อำเภอประโคนชัย จังหวัดบุรีรัมย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 ที่กำลังศึกษา ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 26 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด TPACK MODEL เรื่องคำควบบก้ำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 3 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 6 ชั่วโมง 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องคำควบบก้ำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด TPACK MODEL มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องคำควบบก้ำ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนทุกคน โดยผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 80.77 ของนักเรียนทั้งหมด ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนรู้

เรื่องที่ 3 ผลการใช้กระบวนการเกมมิฟิเคชั่นร่วมกับระบบคลังข้อสอบการคิดเชิงวิทยาศาสตร์ออนไลน์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการคิดเชิงวิทยาศาสตร์ ก่อนและหลัง 2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้งานคลังข้อสอบการคิดเชิงวิทยาศาสตร์ออนไลน์ กับคะแนนหลังการใช้กระบวนการเกมมิฟิเคชั่นร่วมกับระบบคลังข้อสอบการคิดเชิงวิทยาศาสตร์ออนไลน์ และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อกระบวนการเกมมิฟิเคชั่นร่วมกับระบบคลังข้อสอบการคิดเชิงวิทยาศาสตร์ออนไลน์ กลุ่มเป้าหมาย คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 รวม 39 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) กระบวนการเกมมิฟิเคชั่นร่วมกับระบบคลังข้อสอบวัดการคิดเชิงวิทยาศาสตร์ออนไลน์ 2) แบบทดสอบการคิดเชิงวิทยาศาสตร์ออนไลน์ และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจ ระยะเวลาทดลอง 8 สัปดาห์ เนื้อหาคือเรื่อง สิ่งมีชีวิต สารสมบัติของสาร และพลังงาน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติทดสอบค่าที แบบกลุ่มเดียววัดผลก่อนหลังและ แบบหาค่าสำคัญของความสัมพันธ์ระหว่างการใช้งานคลังข้อสอบการคิดเชิงวิทยาศาสตร์ออนไลน์ ผลการวิจัยพบว่า 1) ค่าคะแนนทักษะการคิดเชิงวิทยาศาสตร์ หลังการใช้กระบวนการเกมมิฟิเคชั่นร่วมกับระบบ

คลังข้อสอบการคิดเชิงวิทยาศาสตร์ออนไลน์ สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ.05 ($t(12) = 6.92$) 2) ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้งานคลังข้อสอบการคิดเชิงวิทยาศาสตร์ออนไลน์ กับคะแนนหลังการใช้กระบวนการเกมมิฟิเคชั่นร่วมกับระบบคลังข้อสอบการคิดเชิงวิทยาศาสตร์ ออนไลน์ พบว่ามีความสัมพันธ์ในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญ ($r(37) = 0.56, p = .0002$) และ 3) ความพึงพอใจต่อผลการใช้กระบวนการเกมมิฟิเคชั่นร่วมระบบคลังข้อสอบการคิดเชิงวิทยาศาสตร์ออนไลน์ อยู่ในระดับพึงพอใจมาก

เรื่องที่ 4 โครงการวิจัยแอปพลิเคชัน Smart Learning Smart Lanna Job เพื่อพัฒนาแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิตเกี่ยวกับครุภูมิปัญญาปราชญ์ล้านนาด้านทักษะอาชีพวิถีล้านนา

การวิจัยเรื่องแอปพลิเคชัน Smart Learning Smart Lanna Job เพื่อพัฒนาแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิตเกี่ยวกับครุภูมิปัญญาปราชญ์ล้านนาด้านทักษะอาชีพวิถีล้านนา มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนา E-Book ด้านทักษะอาชีพวิถีล้านนา พัฒนาแอปพลิเคชัน ถ่ายทอดองค์ความรู้ และเผยแพร่ วิจัยดำเนินการวิจัยมี 3 ระยะตามวัตถุประสงค์การวิจัย ประชากร ได้แก่ ปราชญ์ล้านนาที่ได้รับการเชิดชูเกียรติครุภูมิปัญญาไทย โดยสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบสังเคราะห์องค์ความรู้ 2) แบบบันทึกองค์ความรู้ 3) แบบสอบถามความเป็นไปได้ของการนำอาชีพล้านนาไปพัฒนาแอปพลิเคชัน 4) แบบประเมินคุณภาพของแอปพลิเคชัน การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นใช้สถิติบรรยาย การวิเคราะห์เนื้อหา ใช้วิธีการสังเคราะห์เชิงคุณภาพเพื่อนำไปสู่การสกัดองค์ความรู้

ผลการวิจัย พบว่า E-Book ด้านทักษะอาชีพวิถีล้านนา ที่ได้จากการสังเคราะห์และสกัดองค์ความรู้จากภูมิปัญญาปราชญ์ล้านนา ประกอบไปด้วย 3 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านหัตถกรรมล้านนา

ได้แก่ โคมล้านนา ตุ๊กล้านนา การย้อมสีผ้าจากธรรมชาติ กลองล้านนา 2) ด้านเกษตรล้านนา ได้แก่ การปลูกสับปะรดนางแล และการเลี้ยงหมูหลุม 3) ด้านอาหารล้านนา ได้แก่ ชันโตก ล้านนา อาหารและขนมล้านนา อาหารฟิวชันล้านนา นำองค์ความรู้ที่สกัดได้ไปออกแบบตัวการ์ตูน โลโก้ เพื่อนำไปจัดทำ Infographic ในรูปแบบ E-book Clip และ Motiongraphic และนำเนื้อหาที่ได้ไปพัฒนาแอปพลิเคชันแบบไฮบริดแอปพลิเคชัน ด้วย Ionic Framework การทำงานของแอปพลิเคชันประกอบด้วย 4 ส่วน คือ 1) Native Platform ใช้สำหรับการติดต่อกับอุปกรณ์ Platform ต่างๆ 2) HTML,CSS,JS คือ ส่วนกำหนดการทำงานของแอปพลิเคชัน 3) Mobile Interface เป็นส่วนที่รับและแสดงข้อมูลให้กับผู้ใช้งาน 4) โมดูลอินเทอร์เน็ตไร้สาย ผลการทดลองใช้และหาคุณภาพของแอปพลิเคชันพบว่า ด้านการใช้ประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความถูกต้อง และความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด ช่วยอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านอาชีพล้านนา เสริมสร้างทักษะวิชาชีพเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ดาวนโหลดได้ฟรี สอดคล้องกับสภาพจริง เนื้อหาพัฒนามาจากพื้นฐานแนวคิดทฤษฎีที่น่าเชื่อถือ ใช้งานและติดตั้งได้สะดวก เข้าใจได้ง่าย คู่มือเหมาะสม ดังนั้นแอปพลิเคชันที่พัฒนาขึ้น ถือได้ว่า มีประสิทธิภาพเป็นที่ยอมรับ สามารถใช้เป็น

เครื่องมือในการศึกษาเรียนรู้สืบสานอาชีพวิถีล้านนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้เกิดนวัตกรรมในการจัดทำระบบองค์ความรู้เพื่อการเรียนรู้ สามารถใช้เป็นสื่อเพื่อการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง หน่วยงานต่างๆ ที่นำไปถ่ายทอดองค์ความรู้ มีความพึงพอใจและยินดีที่จะนำไปใช้ประโยชน์

เรื่องที่ 5 การพัฒนาระบบจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศออนไลน์เพื่อการบริหารงานของโรงเรียนในเครือข่ายศรีลันตา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยะปี

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาและสังเคราะห์องค์ประกอบ 2) เพื่อพัฒนาระบบจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศออนไลน์ 3) ประเมินประสิทธิภาพของระบบจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศออนไลน์ กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียน หัวหน้าฝ่ายและครูผู้รับผิดชอบงานข้อมูลสารสนเทศโรงเรียนในเครือข่ายศรีลันตา จำนวน 86 คน สุ่มตัวอย่างโดยวิธีการแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามองค์ประกอบระบบจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศออนไลน์, แบบประเมินระบบจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศออนไลน์ และแบบประเมินประสิทธิภาพระบบจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศออนไลน์ สถิติที่ใช้ ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า

1) องค์ประกอบของระบบจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศออนไลน์ ประกอบด้วยฐานข้อมูลของระบบบริหารงานภายในโรงเรียน 4 ฝ่าย คือฝ่ายบริหารงานทั่วไป ฝ่ายบริหารงานงบประมาณ ฝ่ายบริหารงานบุคคลและฝ่ายบริหารงานวิชาการ จัดเก็บข้อมูลไว้บนระบบ Google cloud โดยใช้โปรแกรม Google drive file stream ในการ

เชื่อมต่อฐานข้อมูลสามารถใช้งานระบบจัดเก็บข้อมูลได้ตลอดเวลาบนระบบคอมพิวเตอร์และผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต โดยรวมอยู่ในระดับมาก 2) การพัฒนาระบบจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศออนไลน์ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด 3) ประเมินประสิทธิภาพระบบจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศออนไลน์ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

การนำเสนอและอภิปรายผลงานวิจัย

ประดิษฐ์

“การพลิกโฉมการศึกษา
ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล”

สรุปสาระสำคัญของผลการอภิปราย

การใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน ผู้บริหารจะเห็นด้วยและสามารถนำไปขยายผลการใช้งานได้ ผู้วิจัยจะต้องทดลองใช้งานก่อน แล้วจึงเผยแพร่การใช้งานแก่ครูท่านอื่นในสถานศึกษาและนำสู่การปรับใช้งานเป็นปกติในสถานศึกษา สามารถส่งต่องานได้ต่อไป ซึ่งในอนาคตอาจพัฒนาการดำเนินงานด้วยเทคโนโลยีให้เป็นแนวปฏิบัติที่ดี เพื่อเป็นต้นแบบให้แก

ต้องมีการค้นหาและปรับใช้อย่างเหมาะสมกับสาระการเรียนรู้ หรือหัวข้อของเนื้อหา แต่การใช้เทคโนโลยีหรือแอปพลิเคชันบางอย่างยังคงมีข้อจำกัดการใช้งาน เช่น ฐานข้อมูลอาจจัดเก็บไม่เพียงพอในอนาคต ค่าใช้จ่ายจากการใช้งาน ฯลฯ ดังนั้น สิ่งที่ต้องคำนึงถึง คือ ความยั่งยืนจากการใช้งานเทคโนโลยี โดยแนวทางการสร้างความยั่งยืน อาทิ การใช้และพัฒนาการใช้งานอย่าง

ต่อเนื่อง การสื่อสารการใช้งานระหว่างผู้ให้บริการ และผู้รับบริการ และปรับปรุงเพื่อพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งจะเป็นการพัฒนาให้เป็นแหล่งเรียนรู้แลกเปลี่ยน เรียนรู้ในด้านองค์ความรู้ การใช้งาน และการพัฒนา ระหว่างผู้มีส่วนร่วม เพื่อให้แอปพลิเคชันยังคงมีการใช้งานต่อไปในระยะยาว

เทคนิคการกระตุ้นการเรียนรู้ เช่น รางวัล จูงใจ คำชื่นชม แต่สิ่งสำคัญ คือ การสร้างแรงจูงใจ ภายในมากกว่าแรงจูงใจภายนอก เพราะแรงจูงใจ ภายนอกอาจเพิ่มขึ้นในระยะแรก แต่มักจะลดลง ได้ในระยะยาว ซึ่งผู้วิจัยต้องมีการพัฒนาต่อยอด ต่อไป นอกจากนี้การสร้างสิ่งแวดล้อมให้เอื้อต่อ การเรียนรู้ก็เป็นสิ่งสำคัญให้การส่งเสริมและ กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ อีกทั้ง ความท้าทาย ในการใช้เทคโนโลยีในกระบวนการจัดการเรียน การสอน โดยเฉพาะการเรียนทางไกล อาทิ ผู้สอน ควรทราบถึงเรื่องลักษณะความต้องการหรือ รายละเอียดของผู้เรียน เพื่อให้เกิดความเข้าใจ กลุ่มเป้าหมาย และสามารถใช้งานเทคโนโลยี ได้อย่างเหมาะสม เพราะการใช้เทคโนโลยีมีจุดเด่น คือ สามารถนำไปใช้ได้อย่างทั่วถึงและต่อเนื่อง ประหยัดเวลา ส่งเสริมให้เกิดการสื่อสารที่เพิ่มมากขึ้น ทำให้ผู้เรียนและครุมีความสัมพันธ์ที่ดีเพิ่มขึ้น สามารถพูดคุย ให้ข้อเสนอแนะ หรือให้ความ ช่วยเหลือได้ทันท่วงที รวมถึงการใช้เทคโนโลยี แล้วมีการบันทึก ทำให้สามารถกลับมาดูย้อนหลังได้

ช่วยให้ผู้ดูย้อนหลังเกิดการตกผลึกความคิด ในเรื่องนั้นๆ เพื่อพัฒนาให้ดียิ่งขึ้นได้

การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตเป็นสิ่ง สำคัญยิ่ง เพราะการเรียนรู้ต้องเกิดขึ้นอย่าง ต่อเนื่องไม่มีที่สิ้นสุด แม้ผู้เรียนจะออกจากระบบ การศึกษา แต่การดำเนินชีวิตก็ยังคงต้องมีการ เรียนรู้ต่อ ซึ่งการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตต้อง เกิดจากการคำนึงถึงบริบท และความต้องการของ ผู้เรียน ครอบครัว และชุมชน จึงจะเป็นการพัฒนา ที่สอดคล้องกับชุมชนและสามารถพัฒนาได้อย่างยั่งยืน

“การพลิกโฉมการศึกษาไทย เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน”

ผลการสำรวจความคิดเห็น

ต่อการประชุมทางวิชาการ การวิจัยทางการศึกษาระดับชาติ ครั้งที่ 17
“การพลิกโฉมการศึกษาไทยเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน”
วันที่ 8 – 9 สิงหาคม 2566

ผลการสำรวจความคิดเห็น

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาได้ทำการสำรวจความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมประชุมทางวิชาการ การวิจัยทางการศึกษาระดับชาติ ครั้งที่ 17 “การพลิกโฉมการศึกษาไทยเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน” เมื่อวันที่ 8 – 9 สิงหาคม 2566 ซึ่งมีรูปแบบการจัดประชุมแบบผสมผสาน ทั้งการจัดประชุม ณ โรงแรมอัสคิน แกรนด์ คอนเวนชั่น กรุงเทพมหานคร และการถ่ายทอดสดผ่าน Facebook Live ผ่านเพจ OEC NEWS สภาการศึกษา และเว็บไซต์ <https://sym17.onec.go.th> โดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เข้าร่วม และรับชมการประชุมทางวิชาการฯ ซึ่งมีผู้ตอบแบบสอบถามรวมจำนวนทั้งสิ้น 2,320 คน แบ่งเป็นผู้เข้าร่วมประชุม ณ โรงแรมอัสคิน แกรนด์ คอนเวนชั่น กรุงเทพมหานคร จำนวน 136 คน และรับชมผ่านการถ่ายทอดสด จำนวน 2,184 คน ทั้งนี้สามารถสรุปข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม ความพึงพอใจในการจัดประชุมทางวิชาการฯ และประโยชน์จากการเข้าร่วมงาน รวมทั้งความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการจัดประชุมทางวิชาการฯ ได้ดังนี้

1. ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม

	ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม	
	On site	Online
เพศสภาพ		
ชาย	27.9	25.8
หญิง	66.9	71.6
LGBTQ+	4.4	2.2
ไม่ระบุ	0.7	0.4
อายุ		
ต่ำกว่า 20 ปี	0.0	0.5
20 – 30 ปี	25.7	25.8
31 – 40 ปี	23.5	35.3
41 – 50 ปี	27.9	26.6

	ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม	
	On site	Online
51 – 60 ปี	20.6	11.1
60 ปีขึ้นไป	2.2	0.7
วุฒิการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	0.0	1.4
ปริญญาตรี	31.6	62.6
ปริญญาโท	50.7	33.2
ปริญญาเอก	17.6	2.8
อาชีพ		
นิสิต/นักศึกษา	3.7	2.2
ครู/อาจารย์	47.8	82.9
ศึกษานิเทศก์	2.2	1.8
ผู้บริหารสถานศึกษา	25.7	8.6
นักวิชาการศึกษา	14.7	1.5
อื่นๆ	5.9	3.0
หน่วยงาน		
รัฐ	87.5	90.3
เอกชน	11.8	8.7
อื่นๆ	0.7	1.0

ผู้ตอบแบบสอบถามที่เข้าร่วมประชุม ณ โรงแรมอัศวิน แกรนด์ คอนเวนชั่น กรุงเทพมหานคร แบ่งเป็นเพศชาย ร้อยละ 27.9 เพศหญิง ร้อยละ 66.9 LGBTQ+ ร้อยละ 4.4 และไม่ระบุ ร้อยละ 0.7 โดยส่วนมากมีอายุอยู่ในช่วง 41 – 50 ปี ร้อยละ 27.9 รองลงมาอยู่ในช่วง 20 – 30 ปี ร้อยละ 25.7 วุฒิการศึกษาส่วนมากอยู่ในระดับปริญญาโท ร้อยละ 50.7 รองลงมาในระดับปริญญาตรี ร้อยละ 31.6 ทั้งนี้

ส่วนมากประกอบอาชีพครู อาจารย์ ถึงร้อยละ 47.8 รองลงมาคือ ผู้บริหารสถานศึกษา ร้อยละ 25.7 และส่วนมากอยู่ในหน่วยงานภาครัฐ ร้อยละ 87.5 รองลงมาคือภาคเอกชน ร้อยละ 11.8

ผู้ตอบแบบสอบถามที่รับชมผ่านการถ่ายทอดสด แบ่งเป็นเพศชาย ร้อยละ 25.8 เพศหญิง ร้อยละ 71.6 LGBTQ+ ร้อยละ 2.2 และไม่ระบุ ร้อยละ 0.4 โดยส่วนมากมีอายุอยู่ในช่วง 31 – 40 ปี ร้อยละ 35.3 รองลงมาคืออายุอยู่ในช่วง 41 – 50 ปี ร้อยละ 26.6 วุฒิการศึกษาส่วนมากอยู่ในระดับปริญญาตรี ร้อยละ 62.6 รองลงมาในระดับปริญญาโท ร้อยละ 33.2 ทั้งนี้ส่วนมากประกอบอาชีพครู อาจารย์ ถึงร้อยละ 82.9 รองลงมาคือ ผู้บริหารสถานศึกษา ร้อยละ 8.6 และส่วนมากอยู่ในหน่วยงานภาครัฐ ร้อยละ 90.3 รองลงมาคือภาคเอกชน ร้อยละ 8.7

2. ความพึงพอใจในการจัดประชุมทางวิชาการฯ และประโยชน์จากการเข้าร่วมงาน

2.1 ผู้ตอบแบบสอบถามที่เข้าร่วมประชุม ณ โรงแรมอัศวิน แกรนด์ คอนเวนชั่น

กรุงเทพมหานคร

ข้อความคำถาม	ร้อยละของระดับความพึงพอใจ			
	น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด
การจัดประชุมทางวิชาการฯ				
สถานที่จัดงาน	5.1	0.0	34.6	60.3
การอำนวยความสะดวกในระหว่างการประชุม	4.4	4.4	36.8	54.4
การประชาสัมพันธ์งานประชุม	5.1	9.6	43.4	41.9
ระยะเวลาในการจัดงานประชุม	5.1	1.5	41.2	52.2
ระยะเวลาในการนำเสนอผลงานวิจัย	3.7	4.4	46.3	45.6
รูปแบบการจัดประชุมในแต่ละห้อง	4.4	2.9	47.1	45.6
ประโยชน์จากการเข้าร่วมงาน				
การได้รับประโยชน์จากการเข้าร่วมงานประชุมทางวิชาการฯ อย่างคุ้มค่า	4.4	0.0	36.0	59.6

ข้อความถาม	ร้อยละของระดับความพึงพอใจ			
	น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด
การนำองค์ความรู้จากงานวิจัยที่นำเสนอในงานประชุมไปใช้ประโยชน์ เพื่อพัฒนางานวิจัยหรือการเรียนการสอนให้ดีขึ้น	3.7	0.7	40.4	55.1
การได้รับแรงบันดาลใจในการพัฒนา และเผยแพร่ผลงานวิจัยของท่านในงานประชุมทางวิชาการฯ ครั้งต่อไป	3.7	2.2	33.8	60.3

ความพึงพอใจของผู้ตอบแบบสอบถามที่เข้าร่วมประชุม ณ โรงแรมอัสวิน แกรนด์ คอนเวนชั่น กรุงเทพมหานคร พบว่าผู้เข้าร่วมประชุมส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อสถานที่จัดงานและการอำนวยความสะดวกในระหว่างการเข้าร่วมประชุมในระดับมากที่สุด ร้อยละ 60.3 และ 54.4 ตามลำดับ นอกจากนี้ยังมีความพึงพอใจต่อการประชาสัมพันธ์งานประชุมวิชาการในระดับมาก ร้อยละ 43.4

ในส่วนของระยะเวลาและรูปแบบการจัดประชุม พบว่าผู้เข้าร่วมประชุมส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อระยะเวลาในการจัดประชุมในระดับมากที่สุด ร้อยละ 52.2 และมีความพึงพอใจต่อระยะเวลาในการนำเสนองานวิจัยในระดับมาก ร้อยละ 46.3 ส่วนรูปแบบการจัดประชุมในแต่ละห้องย่อย พบว่ามีความพึงพอใจในระดับมาก ร้อยละ 47.1

ด้านประโยชน์ของการเข้าร่วมประชุมทางวิชาการฯ พบว่า ผู้เข้าร่วมประชุมมีความเห็นต่อการได้รับประโยชน์จากการเข้าร่วมประชุมทางวิชาการฯ อย่างค้ำค่าในระดับมากที่สุด ร้อยละ 59.6 และมีความเห็นว่าสามารถนำองค์ความรู้จากงานวิจัยที่นำเสนอในงานประชุมไปใช้ประโยชน์ เพื่อพัฒนางานวิจัยหรือการเรียนการสอนให้ดีขึ้นในระดับมากที่สุด ร้อยละ 55.1 นอกจากนี้ยังพบว่า การเข้าร่วมประชุมดังกล่าวทำให้ได้รับแรงบันดาลใจในการพัฒนาและเผยแพร่ผลงานวิจัยของตนเองในงานประชุมทางวิชาการฯ ครั้งต่อไปในระดับมากที่สุด ร้อยละ 60.3

2.2 ผู้ตอบแบบสอบถามที่รับชมผ่านการถ่ายทอดสด

ข้อความ	ร้อยละของระดับความพึงพอใจ			
	น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด
การจัดประชุมทางวิชาการฯ				
ช่องทางการรับชม	3.2	2.0	36.6	58.2
ระบบการถ่ายทอดสด	3.3	3.2	38.4	55.1
การประชาสัมพันธ์งานประชุม	3.1	6.0	39.1	51.8
ระยะเวลาในการจัดงานประชุม	3.3	3.1	43.7	49.9
ระยะเวลาในการนำเสนอผลงานวิจัย	3.0	2.9	43.1	51.0
รูปแบบการจัดประชุมในแต่ละห้อง	3.0	2.7	41.8	52.6
ประโยชน์จากการเข้าร่วมงาน				
การได้รับประโยชน์จากการเข้าร่วมงานประชุมทางวิชาการฯ อย่างคุ้มค่า	3.2	1.8	35.0	60.1
การนำองค์ความรู้จากงานวิจัยที่นำเสนอในงานประชุมไปใช้ประโยชน์ เพื่อพัฒนางานวิจัยหรือการเรียนการสอนให้ดีขึ้น	3.1	2.2	38.2	56.5
การได้รับแรงบันดาลใจในการพัฒนา และเผยแพร่ผลงานวิจัยของท่านในงานประชุมทางวิชาการฯ ครั้งต่อไป	3.0	2.5	37.3	57.3

ความพึงพอใจของผู้ตอบแบบสอบถามที่รับชมผ่านการถ่ายทอดสด พบว่าผู้เข้าร่วมประชุมส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อช่องทางการรับชมและระบบการถ่ายทอดสดในระดับมากที่สุด ร้อยละ 58.2 และ 55.1 ตามลำดับ นอกจากนี้ยังมีความพึงพอใจต่อการประชาสัมพันธ์งานประชุมวิชาการในระดับมากที่สุด ร้อยละ 43.4

ในส่วนของระยะเวลาและรูปแบบการจัดประชุม พบว่าผู้เข้าร่วมประชุมส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อระยะเวลาในการจัดประชุมและระยะเวลาในการนำเสนอผลงานวิจัยในระดับมากที่สุด ร้อยละ 49.9 และ 51.0 ตามลำดับ ส่วนรูปแบบการจัดประชุมในแต่ละห้องย่อย พบว่ามีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ร้อยละ 52.6

ด้านประโยชน์ของการเข้าร่วมประชุมทางวิชาการฯ พบว่า ผู้เข้าร่วมประชุมมีความเห็นต่อการได้รับประโยชน์จากการเข้าร่วมประชุมทางวิชาการฯ อย่างค้ำค่าในระดับมากที่สุด ร้อยละ 60.1 และมีความเห็นว่าสามารถนำองค์ความรู้จากงานวิจัยที่นำเสนอในงานประชุมไปใช้ประโยชน์ เพื่อพัฒนางานวิจัยหรือการเรียนการสอนให้ดีขึ้นในระดับมากที่สุด ร้อยละ 56.5 นอกจากนี้ยังพบว่า การเข้าร่วมประชุมดังกล่าวทำให้ได้รับแรงบันดาลใจในการพัฒนาและเผยแพร่ผลงานวิจัยของตนเองในงานประชุมทางวิชาการฯ ครั้งต่อไปในระดับมากที่สุด ร้อยละ 57.3

3. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

จากการตอบแบบสอบถามของผู้เข้าร่วมประชุม ณ โรงแรมอัศวิน แกรนด์ คอนเวนชั่น กรุงเทพมหานคร และรับชมผ่านการถ่ายทอดสด สามารถสรุปความคิดเห็นและข้อเสนอแนะได้ดังนี้

3.1 ประโยชน์ที่ได้รับจากเข้าร่วมประชุมทางวิชาการฯ

ผู้เข้าร่วมประชุมระบุว่า การเข้าร่วมประชุมดังกล่าวทำให้ได้รับฟังแนวคิดและการนำเสนองานวิจัยทางการศึกษาที่หลากหลาย และได้ทราบข้อมูลงานวิจัยที่น่าสนใจ ซึ่งเป็นองค์ความรู้และนวัตกรรมทางการศึกษาใหม่ๆ ที่สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน ได้รับทราบแนวโน้มและนโยบายทางการศึกษาของประเทศ และได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกับนักวิจัยและผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์ รวมทั้งได้แนวทางของการนำกระบวนการวิจัยมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนและแก้ไขปัญหาของนักเรียน นอกจากนี้ยังได้ทราบถึงกระบวนการในการทำวิจัยรูปแบบต่างๆ ซึ่งเป็นการเปิดมุมมองและสร้างแรงบันดาลใจในการทำวิจัย รวมถึงได้แนวคิดใหม่ๆ ในการต่อยอดงานวิจัยอีกด้วย

3.2 การนำองค์ความรู้จากการประชุมทางวิชาการฯ ไปใช้ประโยชน์

ผู้เข้าร่วมประชุมระบุว่าสามารถนำความรู้ที่ได้ไปพัฒนาตนเองในการทำวิจัยให้มีความสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และสามารถนำงานวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้จริง อีกทั้งสามารถนำความรู้ที่ได้ไปปรับใช้กับการทำงาน เช่น การบริหารสถานศึกษา การพัฒนาครู การพัฒนาหลักสูตร เทคนิคการจัดการเรียนการสอน การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นต้น นอกจากนี้ยังสามารถนำความรู้ที่ได้ไปขยายผล ต่อยอดในสถานศึกษาหรือองค์กร โดยส่งเสริมให้ครูและบุคลากรนำการวิจัยไปใช้ในการแก้ไขปัญหาที่พบในชั้นเรียนหรือองค์กร เพื่อยกระดับคุณภาพของนักเรียนและคุณภาพการศึกษาต่อไป

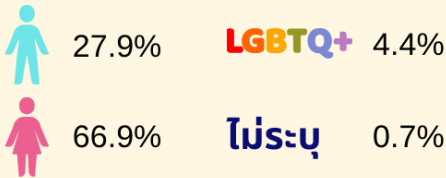
3.3 ข้อเสนอแนะ

ผู้เข้าร่วมประชุมส่วนใหญ่ได้ให้ข้อเสนอแนะ ดังนี้

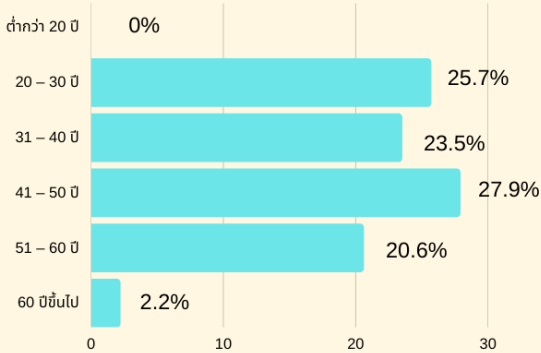
1. ผู้เข้าร่วมประชุมมีความเห็นว่าควรมีการจัดประชุมทางวิชาการฯ ทุกปี เนื่องจากได้รับความรู้ที่สามารถนำมาปรับใช้ได้จริง อีกทั้งเป็นการเปิดโอกาสให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้มีเวทีในการนำเสนอผลงานวิจัยของตนเอง และใช้เป็นช่องทางในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน
2. ผู้เข้าร่วมประชุมมีความเห็นว่า การจัดประชุมทางวิชาการฯ ครั้งต่อไป ควรยังคงให้มีการถ่ายทอดสดไว้ เพราะผู้เข้าร่วมประชุมที่ไม่สะดวกเดินทางหรือติดภารกิจสามารถรับชมย้อนหลังได้โดยไม่จำกัดเวลาและสถานที่
3. สำหรับการจัดกิจกรรมภายในงาน ผู้เข้าร่วมประชุมมีความเห็นว่าควรมีการขยายเวลาการนำเสนอและอภิปรายงานวิจัยตามประเด็นต่างๆ ของห้องย่อยให้มากขึ้น เพราะมีการอภิปรายเชื่อมโยงงานวิจัยในมุมมองที่น่าสนใจและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง นอกจากนี้ควรมีการจัดกิจกรรมในรูปแบบ Work Shop ร่วมด้วย เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับระเบียบวิธีวิจัยทางการศึกษาและการใช้หลักสถิติในการวิจัย
4. ในด้านการอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เข้าร่วมประชุม ผู้เข้าร่วมประชุมมีความเห็นว่าควรมีระบบการแปลภาษาในช่วงที่มีการบรรยายเป็นภาษาอังกฤษ รวมทั้งระบบการแปลภาษามือสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

ผลการสำรวจความคิดเห็น (On site)

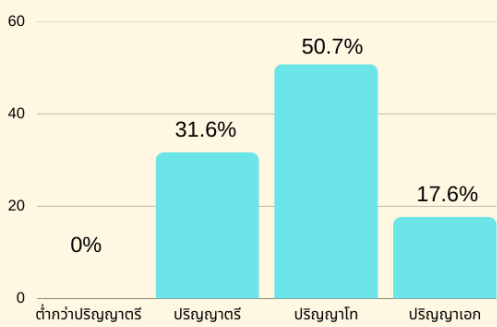
เพศสภาพ

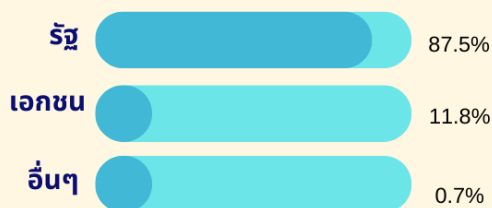
อายุ

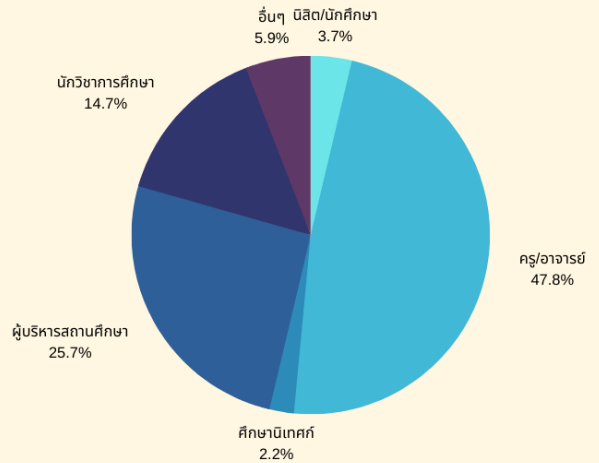
วุฒิการศึกษา

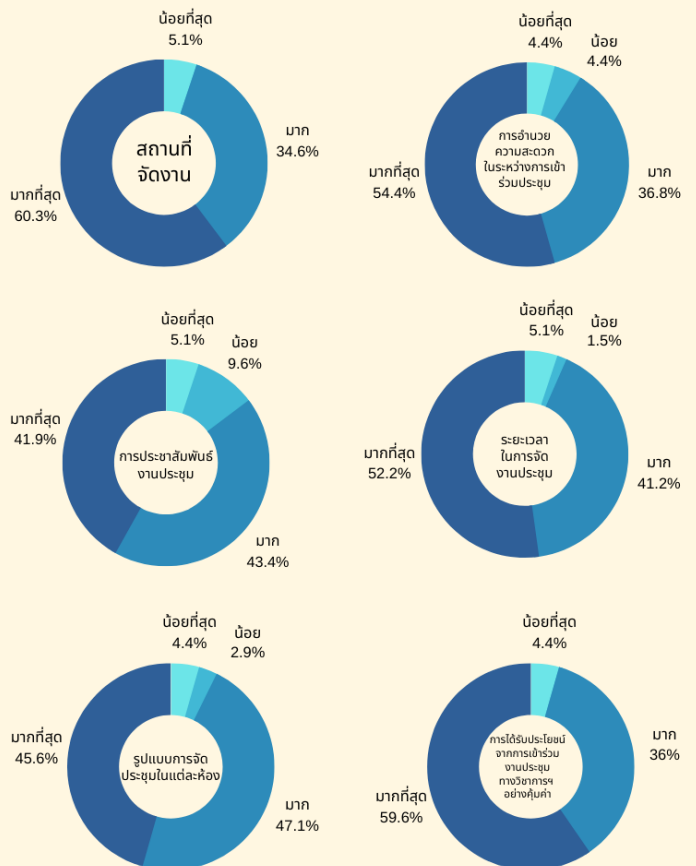
หน่วยงาน

อาชีพ

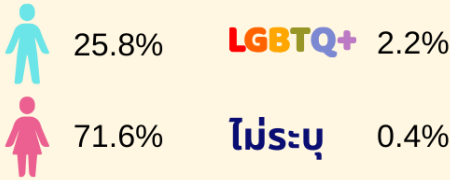

ความพึงพอใจในการจัดประชุมทางวิชาการ และประโยชน์จากการเข้าร่วมงาน

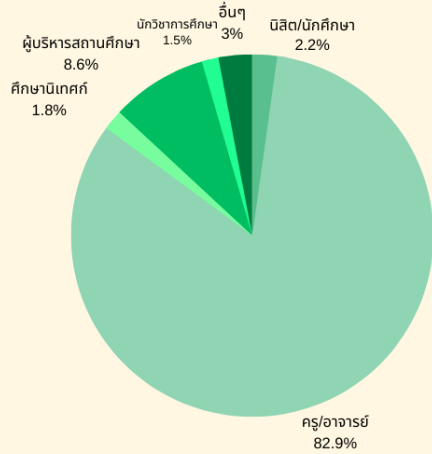

ผลการสำรวจความคิดเห็น (Online)

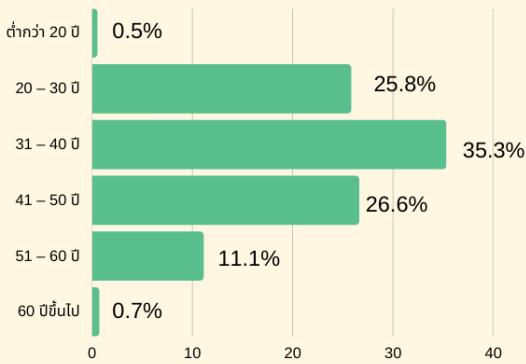
เพศสภาพ

อาชีพ

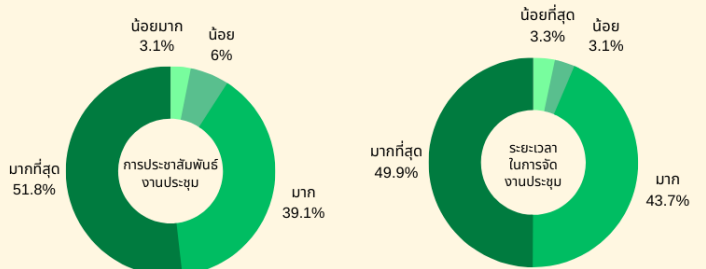
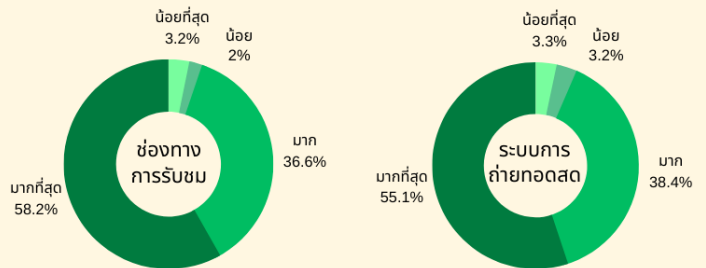
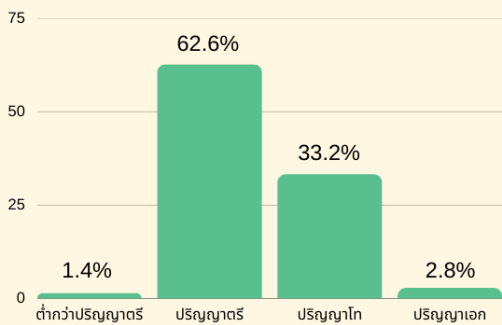

อายุ

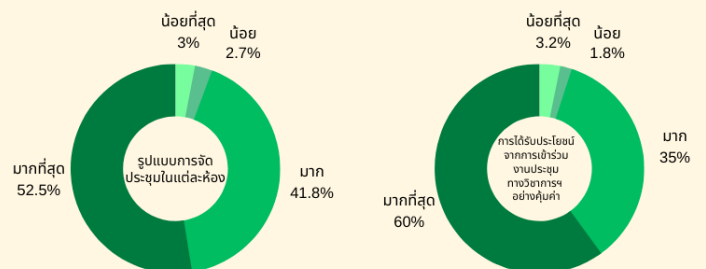

ความพึงพอใจในการจัดประชุมทางวิชาการ และประโยชน์จากการเข้าร่วมงาน

วุฒิการศึกษา

หน่วยงาน

● “การพลิกโฉมการศึกษาไทย เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน”

ผลงานวิจัยที่ได้รับรางวัล

ผลงานวิจัยที่ได้รับรางวัล

กลุ่มผลงานวิจัยของครู บุคลากรทางการศึกษา (ศึกษานิเทศก์ ผู้บริหารสถานศึกษา ฯลฯ)

ผลงานวิจัยระดับดีเด่น

การพัฒนาสมรรถนะทางวิทยาศาสตร์ ทักษะการสร้างสรรค์ และนวัตกรรมตามเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (SDGs) ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางสะเต็มศึกษา แบบ 6E Learning ในหน่วยการเรียนรู้เรื่อง เคมีอินทรีย์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 5 โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย

โดย นางจันทร์จิรา ชัยอินทรีอาจ

ผลงานวิจัยระดับดี

ผลการจัดการเรียนรู้วิชาสุขศึกษาโดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับแผนผังมโนทัศน์ที่มีต่อความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณและความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านสวน (จันอนุสรณ์)

โดย นางสาวศิริพร ชอบสะอาด

กลุ่มวิทยานิพนธ์ ผลงานวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัย มูลนิธิ หน่วยงานและองค์กรทางการศึกษา

ผลงานวิจัยระดับดีเด่น

การประยุกต์ใช้การวิจัยอิงการออกแบบในการออกแบบกระบวนการ เพื่อเสริมสร้างความมั่งคั่งทางใจหลังเผชิญเหตุการณ์วิกฤติและการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมในเด็กยากไร้

โดย นางสาวรมิดา มหันตมรรค

ผลงานวิจัยระดับดีเด่น

การพัฒนาโมดูลทัศน์หลักการใช้ภาษาไทยและความผูกพันในการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แนวความคิดเกมพีเคชันร่วมกับเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน

โดย นางสาวจุฬาลักษณ์ พัฒนมาศ

ผลงานวิจัยระดับดี

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการคิดเชิงออกแบบเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการนวัตกรรมสีเขียวสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

โดย นายวัชรพล บุญประกอบ

ผลงานวิจัยระดับชมเชย

การพัฒนาชุดฝึกอบรมการนิเทศทางไกลสำหรับศึกษานิเทศก์สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย

โดย นางสาววราลี ทองแก้ว

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาผลงานวิจัยทางการศึกษา

ลำดับ	รายนาม	ตำแหน่ง/หน่วยงาน
1	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กอบสุข คงมนัส	อาจารย์ภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
2	รองศาสตราจารย์ ดร.ณัฐภรณ์ หลาวทอง	อาจารย์ประจำภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นริศรา พึ่งโพธิ์สภ	รองผู้อำนวยการฝ่ายแผนและบริหาร สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
4	ศาสตราจารย์ ดร.บังอร เสรีรัตน์	อดีตอาจารย์สาขาวิชาจิตวิทยาและการแนะแนว คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
5	รองศาสตราจารย์ ดร.พิมพ์นธ์ เดชะคุปต์	ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน และการนิเทศเชิงรุกกับการศึกษาวิทยาศาสตร์ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
6	รองศาสตราจารย์ ดร.มารุต พัฒนาผล	อาจารย์สาขาสาขาพหุวิทยาการ/สหวิทยาการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
7	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยศวีร์ สายฟ้า	อาจารย์สาขาวิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ลำดับ	รายนาม	ตำแหน่ง/หน่วยงาน
8	รองศาสตราจารย์ ดร.รัตนา ดวงแก้ว	อาจารย์ประจำพิเศษสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
9	รองศาสตราจารย์ ดร.วรรณดี แสงประทีปทอง	อดีตอาจารย์สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ แขนงวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
10	รองศาสตราจารย์ ดร.วิไลลักษณ์ ลังกา	อาจารย์ประจำภาควิชาการวัดผล และวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
11	รองศาสตราจารย์ ดร.อาฟีฟี ลาเต๊ะ	อาจารย์สาขาวิชาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
12	รองศาสตราจารย์ ดร.อิทธิพัทธ์ สுவทันพรกุล	อาจารย์ประจำภาควิชาการวัดผล และวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คำสั่งสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา

ที่ ๑๒๑/๒๕๖๖

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดการประชุมทางวิชาการ การวิจัยทางการศึกษาระดับชาติ ครั้งที่ ๑๗
“การพลิกโฉมการศึกษาไทยเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน”

ด้วยสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาได้กำหนดจัดประชุมทางวิชาการ การวิจัยทางการศึกษาระดับชาติ ครั้งที่ ๑๗ “การพลิกโฉมการศึกษาไทยเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน” ระหว่างวันที่ ๘ - ๙ สิงหาคม ๒๕๖๖ ณ โรงแรมอัคริน แกรนด์ คอนเวนชั่น กรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นเวทีทางวิชาการในการนำเสนอผลงานวิจัยทางการศึกษา เผยแพร่ องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย และยกย่องส่งเสริมช่วยกำลังใจแก่นักวิจัยทางการศึกษาในการสร้างผลงานที่มีคุณค่า รวมทั้งเป็นการสร้างประชาคมการวิจัยทางการศึกษา โดยเปิดโอกาสให้นักวิจัย ผู้สนับสนุนทุนวิจัย และผู้ใช้ผลงานวิจัยได้ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ มีการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการศึกษาและพัฒนาประเทศ

เพื่อให้การจัดประชุมทางวิชาการ การวิจัยทางการศึกษาระดับชาติ ครั้งที่ ๑๗ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ และบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงเห็นสมควรแต่งตั้งคณะกรรมการจัดการประชุมทางวิชาการฯ โดยมีองค์ประกอบ หน้าที่และอำนาจ ดังนี้

องค์ประกอบ

๑.	เลขาธิการสภาการศึกษา	ที่ปรึกษา
๒.	ที่ปรึกษาด้านวิจัยและประเมินผลการศึกษา	ที่ปรึกษา
๓.	ผู้ช่วยเลขาธิการสภาการศึกษา	ที่ปรึกษา
๔.	ผู้อำนวยการสำนักวิจัยและพัฒนาการศึกษา	ประธานคณะกรรมการ
๕.	ผู้อำนวยการสำนักสื่อสารองค์กร	รองประธานคณะกรรมการ
๖.	นางสาวธันว์ธิดา วงศ์ประสงค์	คณะกรรมการ
๗.	นางสาวนินสา แก้วแกมทอง	คณะกรรมการ
๘.	นางสาววนิดา คุณรอด	คณะกรรมการ
๙.	Miss Aarti Saihjee	คณะกรรมการ
๑๐.	นายรังสรรค์ วิบูลย์อุปถัมภ์	คณะกรรมการ
๑๑.	นายวีระพงษ์ อุ่เจริญ	คณะกรรมการ
๑๒.	นางสาวปัทมา เอี่ยมละออง	คณะกรรมการ
๑๓.	นางสาวดวงดาว ศิลอาาศน์	คณะกรรมการ

๑๔.	นายอรรถพล ไชยอนุรักษ์	คณะทำงาน
๑๕.	นายศิริวัฒน์ จรรยาจิรวงศ์	คณะทำงาน
๑๖.	นายธนพงศ์ ภัคดีเจริญ	คณะทำงาน
๑๗.	นายวรจักร จงศักดิ์	คณะทำงาน
๑๘.	นายพงศธร ยุติธร	คณะทำงาน
๑๙.	นายภัทรธนาชาติ อาชากิจ	คณะทำงาน
๒๐.	นางสาวอภิขญา โตวิวิชัย	คณะทำงาน
๒๑.	นางสาวขวัญเมษา จงนุเคราะห์	คณะทำงาน
๒๒.	นางสาวญาณนันท์ สามเพชรเจริญ	คณะทำงาน
๒๓.	นางสาวจุฑามาส ตั้งจิตบำรุง	คณะทำงาน
๒๔.	นายกัมพล ธรรมหมื่นยอง	คณะทำงาน
๒๕.	นายเกรียงสิทธิ์ ดลประสิทธิ์	คณะทำงาน
๒๖.	นางสาวชมนาด กฤตธีระภูมิ	คณะทำงาน
๒๗.	นางสาวศศิพิสุทธิ์ แต่เจริญ	คณะทำงาน
๒๘.	นางสาวเฉลิมพร ปัญจาสุธารส	คณะทำงาน
๒๙.	นางสาววัลยา ชื่นอารมย์	คณะทำงาน
๓๐.	นางสาวอรินท์มาศ เลิศฤทธิ์ธราสิน	คณะทำงาน
๓๑.	นางสาวธัญลักษณ์ ภูกัน	คณะทำงาน
๓๒.	นางสาวนัฐกาญจน์ โตไธย์	คณะทำงาน
๓๓.	นายสุภาชัย พันธุ์เดช	คณะทำงาน
๓๔.	นายกิตติกร แซ่หมู่	คณะทำงาน
๓๕.	นางสาววิภาดา วานิช	คณะทำงานและเลขานุการ
๓๖.	นางสาวอรณี พูนศรีธนากุล	คณะทำงานและผู้ช่วยเลขานุการ
๓๗.	นายสิริฤกษ์ ทองกลม	คณะทำงานและผู้ช่วยเลขานุการ
๓๘.	นายกาจพล ไชยแก้วเมร์	คณะทำงานและผู้ช่วยเลขานุการ
๓๙.	นางสาวพาฝัน ภูครองทอง	คณะทำงานและผู้ช่วยเลขานุการ
๔๐.	นางสาวปิยะธิดา พรพอาภิรมย์	คณะทำงานและผู้ช่วยเลขานุการ

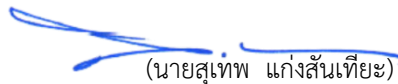
หน้าที่และอำนาจ

- วางแผนและอำนวยความสะดวกการประชุมแบบผสมผสาน ในรูปแบบออนไลน์และออนไซต์ โดยบริหารจัดการประชุม ณ ที่ตั้งและวางระบบบริหารจัดการประชุมผ่านแพลตฟอร์ม/เครือข่ายชุมชนออนไลน์
- ดำเนินการเกี่ยวกับงานพิธีการ การต้อนรับประธานเปิดการประชุม แยกผู้มีเกียรติ วิทยากร รวมทั้งอำนวยความสะดวกแก่นักวิจัย และผู้เข้าร่วมประชุม
- ดำเนินการเกี่ยวกับการรวบรวมรายชื่อผู้เข้าร่วมงาน การลงทะเบียนออนไลน์ รวมทั้งดูแลการลงทะเบียนงาน ให้เป็นไปด้วยความสะดวก รวดเร็ว และเรียบร้อย

๔. ดูแลความเรียบร้อยของห้องประชุมและการบริการอาหารและเครื่องดื่มสำหรับแขกผู้มีเกียรติ ผู้ทรงคุณวุฒิ วิทยากร นักวิจัยที่นำเสนอผลงาน ผู้เข้าร่วมประชุมและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง
๕. เผยแพร่และประชาสัมพันธ์การประชุมทางวิชาการฯ ผ่านช่องทางต่าง ๆ ทั้งช่วงก่อน ระหว่างการประชุม และหลังการประชุม
๖. ดำเนินการจัดให้มีการถ่ายภาพนิ่ง ถ่ายวิดีโอ พิธีเปิดการประชุม ระหว่างการประชุมในห้องประชุมใหญ่หรือห้องประชุมย่อย
๗. ดูแลระบบเครื่องเสียง การฉายวีดิทัศน์ การใช้สื่อและอุปกรณ์ต่าง ๆ ในห้องประชุม ให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย
๘. บริหารจัดการประชุมห้องย่อยให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย
๙. ดูแลค่าใช้จ่ายของวิทยากร และตรวจสอบหลักฐานประกอบการเบิกค่าใช้จ่ายของการประชุม
๑๐. สรุปสาระสำคัญของการประชุมและจัดทำสรุปผลการประชุมทางวิชาการฯ
๑๑. ปฏิบัติภารกิจอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดประชุมฯ ตามที่เห็นสมควร เพื่อให้การจัดประชุมเป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

(นายสุเทพ แก่งสันเทียะ)

เลขาธิการสภาการศึกษา

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

ดร.อรรถพล สังขวาสี	เลขาธิการสภาการศึกษา
ดร.สุเทพ แก่งสันเทียะ	เลขาธิการสภาการศึกษา (ตุลาคม 2565 - ตุลาคม 2566)
ดร.ภูมิพิพัช เรืองแห่	ผู้ช่วยเลขาธิการสภาการศึกษา
ดร.รุ่งนภา จิตรโรจนรักษ์	ผู้อำนวยการสำนักวิจัยและพัฒนาการศึกษา

บรรณาธิการและจัดทำเอกสาร

ดร.วิภาดา วาณิช	นักวิชาการศึกษาคำนาฏการพิเศษ
นางสาวอรณี พุนศรีธนากุล	นักวิชาการศึกษาคำนาฏการ
นายสิริฤกษ์ ทองกลม	นักวิชาการศึกษาปฏิบัติการ
นายกาจพล ไชยแก้วเมธ	นักวิชาการศึกษาปฏิบัติการ
นางสาวพาฝัน ภูครองทอง	นักวิชาการศึกษาปฏิบัติการ
นางสาวปิยะธิดา พรพาวภิรมย์	ผู้ช่วยนักวิชาการ

ออกแบบปกและจัดทำรูปเล่ม (E-book)

นางสาวพาฝัน ภูครองทอง	นักวิชาการศึกษาปฏิบัติการ
นางสาวปิยะธิดา พรพาวภิรมย์	ผู้ช่วยนักวิชาการ

สิ่งพิมพ์ สกศ.

อันดับที่ 37/2566

ISBN(e-book) 978-616-270-441-3

กลุ่มส่งเสริมการวิจัย สำนักวิจัยและพัฒนาการศึกษา